

مركز المعلومات الإسلامي
Islamic Information Center
للتنوير والإرشاد

This is Islam

Part of the _____

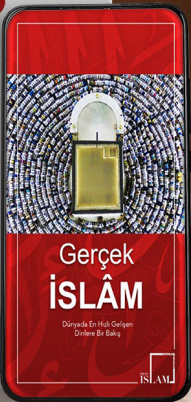

**ISLAMIC
e-LIBRARY**

Your Path To Peace.. سبيلك للسلام

@islamicicdxb

Gerçek İSLÂM

Dünyada En Hızlı Gelişen
Dinlere Bir Bakış

LAUNCHING
CURIOSITY

Allah'ın Hz. İbrahim'e inşa ettirdiği ve her nerede olurlarsa olsunlar Müslümanların namazlarında oraya yönelmelerini emrettiği kible olan Kâbe ve ona yönelen Müslümanların havadan çekilmiş fotoğrafı.

THIS IS
ISLAM

Gerçek İSLÂM

Dünyada En Hızlı Gelişen
Dinlere Bir Bakış

Fahd Salim Bahemmam

- **Yakın çevrende** yayın yapan medya tarafından en çok tartışılan din olarak sunulan bu din hakkında daha net bir görüşe sahip olmak ilgini çekmez mi?
- **Uluslararası istatistiklere** göre yeryüzünde en hızlı bir şekilde yayılan ve en çok kabul edilen din hakkında daha derin bir bilgiye sahip olmak için bir kaç dakikanı ayırmak ister misin?
- **Hayat,** din ve çevremizi kuşatan kâinat hakkında başkalarına ait kültür ve felsefeleri keşfetmek hoşuna gitmez mi?
- **İslâm** dini hakkında kendi öz kaynaklarından bilgi edinmek için kendine bir fırsat tanımak ve böylece kendi aklın ve mantığıyla karar vermek ister misin?

Şayet bunu önemli bir konu yahut arzuladığın bir mesele olarak görüyorsan bu kitap sana yardımcı olacaktır...

İçindekiler

Uykularımızı Kaçıran Bazı Sorular...

12

İslâm Dininin Evrenselliği

20

Tek Yaratıcı... Tek Bir Mabud/ İlah

56

Peygamberler Kimdir?

72

İslâm Dininin İsâ (a.s)'a Bakışı

80

İslâm Peygamberi Kimdir?

90

Click on topic to go to the page.

Kur'an-ı Kerim Nereden Geldi?

150

Click to go to the page.

Objektif Kimselerin
Gözünde Allah Rasûlü
Muhammed (s.a.v)

99

Muhammed (s.a.v)'in
Hayatından Örnekler ve
O'nun Güzel Ahlakı

111

Muhammed (s.a.v) in
Bazı Hadisleri

128

Kur'an-ı Kerim İslâm
Dininin Ebedî Bir
Mucizesidir

138

Kur'an-ı Kerim Nereden
Geldi?

150

İslâm Dininin Yapılmasını
Emrettiği İbadetler ve Bu
İbadetlerin Hakikati

168

İslâm Dininde Aile

201

**İslâm
Dininde Aile**

201

Click to go to the page.

İslâm Dininde Kadının
Konumu

212

İslâm Dininde Yeme İçme
Kuralları

232

Suç ve Günah İşlemek

247

Din ve Akıl Arasında
Çelişki Olur mu?

254

İslâm Dini Barış Dinidir

265

İslâm Dini ve Bugünkü
Müslümanların
Durumları

277

**Din ve Akıl Arasında
Çelişki Olur mu?**

254

Click to go to the page.

**Uykularımızı Kaçıran
Bazı Sorular...**

İçimizden

İçimizden kim hayatı boyunca şöyle duraksayıp kendisine şu soruları sormadı? Hayat hikâyemiz nedir? Ben kimim? Nereden geldim? Nereye gidiyorum? Sonum ne olacak? Bütün bu dünyada var oluşumun sebebi nedir? Ölümle bitip, toprağa gömülerek yok olmakla sonuçlanacak bu dünyada neden bu kadar çok yorulup, çalışıyorum?

M
Müslümanlar ve semavî din mensupları, adaletli bir yaratıcının, iyilerin yaptıkları iyiliklerin mükâfatını, kötülerin yaptığı kötülüklerin karşılığını bulacağı bir hayatın olduğuna inanmamayı anlamsız ve son derece gereksiz bulurlar. Böyle bir yaşamı karşılıksız elde edilen bir işkence ve acı, bedeli ve kazancı olmayan bir çılgınlık olarak görürler.

Bu hayatın içinde barınan çelişkiler, sıkıntılar, yapılan doğru ve yanlışlar ve başa gelen sorunlar ancak adalet ve hikmet sahibi olan, dilediği gibi tasarruf eden yaratıcı bir Rabb'e iman edilirse anlam kazanır. Bu hayat için sonunda herkesin yaptığının karşılığını bulacağı bir son belirlemiş olan bir Rab...

Ancak böyle inanırsak, iman ettiğimiz tüm değerlerimizin, davet ettiğimiz adalet, sevgi, hoşgörü, sadakat, sabır ve merhamet gibi kavramların gerçek ve yerinde bir manası olacaktır. Meydan okumanın bir manası, başarmanın bir tadı ve sabretmenin verdiği güzel hisler olacaktır.

Kur'an-ı Kerim, Müslümanlar'a ait kutsal bir kitap olup, bütün bu hakikatlere işaret etmektedir. Yüce Allah bizlere bu kitapta akıl ve fikir sahiplerinden bahsederek şöyle demektedir: "...Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. 'Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, biz Seni bütün eksikliklerden uzak tutarız' derler." (Âl-i İmran Suresi 3/191)

Hayatını içindeki tutarsızlıkları, barındırdığı zorlukları, doğru ve yanlışları, çekilen çileleri ancak adeletli, hikmet sahibi, her şeyin tasarrufu kendisinde olan bir yaratıcı Rabb'in varlığına iman ederek anlayıp, idrak edebiliriz.

İslâm Dini

Yeryüzünde bulunan dinlerin çoğu bir şahsiyete yahut bir millete ya da ortaya çıktığı coğrafyaya bakılarak isimlendirilmiştir. Örneğin Mesihîlik/Hristiyanlık bu ismi Mesîh (a.s)'dan almıştır. Yahudilik, Yahûza kabilesinden, Budizm, kurucusu olan Buda'dan, Hinduizm ise Hindistan yarımadasından ismini almıştır. Diğer dinlerin isimleri de bu şekilde ortaya çıkmıştır.

İslâm dini ise özel bir şahsiyete, kabileye, etnik bir ırka yahut bir millete bakılarak ismini almış değildir. Bu da İslâm dininin özel olarak bir millete ait olmadığını ifade eder. Bir kimse tarafından ortaya konulmadığı için hiçbir kimseye izafe edilmemiştir. Yalnızca İslâm denilmiştir.

İslâm'ın Sözlük Anlamı

Arapça'da İslâm kelimesinin kökü birçok mana ifade etmektedir. Kelime olarak, teslim olmak, boyun eğmek, itaat etmek, ihlâs, eman ve itminan manalarını içerir.

İslâm; her şeyin yaratıcısı ve sahibi olan yüce Allah'a tümüyle teslim olmak, itaat etmek ve O'ndan başkasına karşı yapılan tüm kulluk türlerinden kurtulmaktır.

Bu ifade edilen mana Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde vurgulanarak zikredilmiştir.

Kur'an-ı Kerim, kalbi ve tüm azaları ile Yüce Allah'a yönelen, O'na boyun eğip, teslim olan, emir ve yasaklarını yerine getiren kimsenin çok sağlam olan bir kurtuluş ipine tutunup, tüm hayırları kazandığını haber vermektedir. (Lokman Suresi; 22)

O halde; İslâm tümüyle yüce Allah'a teslim olmak, O'ndan başkasına yapılan kulluk ve boyun eğiştten sıyrılmak anlamına gelir. Müslüman kimse yaptığı ibadetlerini yalnızca Allah'a yapan, iç dünyasında tam bir teslimiyet hisseden, Barış, selamet ve huzuru hem iç dünyasında yaşayan hem de çevresine yayan kimsedir.

Bu ilkelerin önceki peygamberler tarafından insanlığa tebliğ edilmemiş olduğu söylenebilir mi?

İslâm dini, tüm peygamberlerin dinidir.

Kur'an-ı Kerim geçmiş çağlar içinde farklı dönemlerde yaşamış tüm kavimlere yüce Allah'ın peygamberler gönderdiğini ve bu peygamberlerin insanlara dinlerini öğrettiklerini açıklamaktadır. Kur'an-ı Kerim Muhammed (s.a.v)'e hitaben şöyle buyurmuştur: "Hiç şüphesiz biz seni müjdeleyici ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. İçinde bir uyarıp korkutucu gelip geçmemiş hiçbir ümmet yoktur." (Fâtır Suresi; 35/24) Dolayısıyla tüm peygamberler hak din ile gönderilmişlerdir. Bundan dolayı peygamberler, iman ile ilgili konularda, hüküm ve ahlakî prensip ve esaslarda asla birbirlerinden farklı olarak görüş beyan etmezler.

Bin dört yüz küsur sene önce peygamberlerin sonuncusu olan Muhammed (s.a.v) ile birlikte gönderilen İslâmiyet tüm peygamberlerin kendisi ile gönderildiği aynı dinin bir devamıdır. Kur'an-ı Kerim tüm iman edenlere İbrahim, İshak, Yakub, Musa ve İsa gibi geçmişte gönderilmiş olan bütün peygamberlere iman etmelerini emretmektedir. (Bakara Suresi; 2/ 136)

İslâm dini bir kimseye yahut bir topluluğa yahut bir millete özel olarak gönderilmemiştir. Bu yüzden hiç bir millete bu dinin özel olduğu söylenemez. İnsanlardan birinin ürünü olmadığı için hiç bir kimseye de özel değildir. Bu dinin adı ancak İslâm'dır.

Kur'an-ı Kerim'in bizlere peygamberlerin atası olan İbrahim'in çocuklarına bıraktığı vasiyeti haber vermesi son derece önemlidir. Ayrıca  l m döşeğinde bulunan Yakub peygamberin de çocuklarına öğüt vererek: "Yüce Allah sizler için hak olan dini se ti, ölüm size gelinceye dek İslâm üzere sebat edin" dediğini aktarır. (Bakara Suresi; 2/132)

Öyleyse, İslâmiyet Allah'ın geçmişte peygamberleri ile gönderdiği dinin bir devamıdır. Peygamberlerin hepsinin getirdiği bu dinde inanç konuları birdir ve temelde hiçbir farklılık yoktur. Sadece yaşanılan çağın gereklerine göre dinî bazı pratik kurallarda ve ayrıntılı hükümlerde birtakım değişiklikler olmuştur. Ancak bütün bu farklılıklar peygamberlerin sonuncusu Muhammed (s.a.v) gönderilmesiyle son bulmuş ve tüm insanlık için son din İslâm olarak belirlenmiştir.

Buradan hareketle Kur'an-ı Kerim asıl olarak dinlerin tek bir din ve bu dinin de İslâmiyet olduğunu belirtmektedir. Semavî dinler arasında görülen inanç ayrılıklarının sebebi ise Ancak Peygamberleri tarafından kendilerine getirilen gerçeklerden uzaklaşmalarına yol açan tahrifatlardır. (Âl-i İmrân Suresi; 3/19)

İslâm kelimesi Arap dilinde bir çok mana içermektedir. Teslim olmak, boyun eğmek, itaat etmek, ihlas, güven ve huzur manalarını ifade eder.

İslâm Dininin Evrenselliği

Kur'an

Kur'an-ı Kerim Arapça olarak inmesine, Allah'ın Rasûlü Muhammed Araplar'a gönderilmesine rağmen içinde Arap kelimesi yer almamaktadır. Günümüzde Arapların Müslümanlar içinde sayıca az olduklarını gözlemlemekteyiz. Öyle ki, toplam Müslüman nüfusunun %20'sini bile oluşturmamaktadırlar. En çok Müslümanın yaşadığı ülke orta asyanın en uzak noktasında yer alan Endonezya'dır. Hindistan'da yaşayan Müslüman azınlığın nüfusu en büyük Arap ülkesinin nüfusunun iki katına yakındır.

Kur'an-ı Kerim Arapça olarak inmesine, Allah'ın Rasûlü Muhammed Araplar'a gönderilmesine rağmen içinde Arap kelimesi yer almamaktadır. Günümüzde Arapların Müslümanlar içinde sayıca az olduklarını gözlemlemekteyiz. Öyle ki, toplam Müslüman nüfusunun %20'sini bile oluşturmamaktadırlar. En çok Müslümanın yaşadığı ülke orta asyanın en uzak noktasında yer alan Endonezya'dır. Hindistan'da yaşayan Müslüman azınlığın nüfusu en büyük Arap ülkesinin nüfusunun iki katına yakındır.

İslâm dini; farklı ülke, ırk, örf ve kültürlere sahip halklara rahmet ve hidayet rehberi olarak gelmiştir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur: "Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik." (Enbiya Suresi; 21/107)

İslâm dini, yeryüzünde bulunan halklar için alışagelmişin dışında insan çeşitliliği bakımından hiçbir sistemin sunamayacağı bir vizyon sunmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'de geçen şu ayet, ne sadece Araplara ve ne de tek başına Müslümanlara seslenmektedir. Tüm ırk ve soy farklılıklarına rağmen bütün insanlığa seslenerek şöyle buyurmuştur: "Ey insanlar! Gerçekten biz sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi boylar ve kabileler(şeklinde) kıldık. Hiç şüphesiz Allah katında sizin en değerli olanınız, takvaca en ileride olanınızdır. Hiç şüphe yok, Allah her şeyi bilendir, haberdar olandır." (Hucurât Suresi; 49/13)

İslâm dini insan ırklarına hiçbir sistemde bulunmayan yeni bir bakış açısı getirmiştir. Bu bakış açısı daha önce hiçbir toplum tarafından bilinmemekteydi.

Dolayısıyla Kur'an-ı Kerim renkleri ve ırkları ne olursa olsun bütün insanlığın Âdem ve Havva (a.s)'ın soyundan geldiğini vurgular. Aralarında bulunan farklılık ve çeşitlilikler birbirlerine üstünlük sağlamaz. Bilakis bu birbirleriyle tanışmaları, ortaklaşa çalışıp, yardımlaşmaları içindir. Zira üstünlük ve değer sadece Yüce Allah'a ibadet edip, takva sahibi olanlar içindir.

Aksine Kur'an-ı Kerim insanlar arasında renk, şekil, dil ve kültür farklılıklarının Yüce Allah'ın bir nimeti olduğuna dikkat çekerek, O'nun bu dünyadaki ayetlerinden ve hayret edilecek durumlardan olduğunu ifade eder. İnsanların yaratılışına verilen önemin yer ve göklerin yaratılmasına verilen öneme benzediği ve bu hakikati de ancak ilim ve düşünce sahibi olanların fark edebileceği beyan edilmiştir. (Rum Suresi 30/22)

1948 yılında resmî olarak kabul edilip, yayımlanan ve ardından uygulamaya geçilen insan hakları evrensel beyannamesinde yer alan ilk ve en önemli madde; bütün insanların özgürlük, onur ve haklar bakımından eşit olduklarını ifade eder. Ancak İslâm dininin peygamberi Muhammed (s.a.v) yaklaşık olarak 1400 yıl önce yüksek sesle haykırarak insanlık için yeni bir başlangıca imza atmıştır. Tüm insanlara hitap ederek şöyle demiştir: "Ey İnsanlar!.. Rabbiniz birdir, babanız da birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarısınız. Âdem ise topraktır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi, kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerine bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah'tan korkmaktır." (Ahmed. Hadis no: 23489)

630 M

Muhammed Allah'ın rasûlüdür.

Ey İnsanlar!.. Rabbiniz birdir, babanız da birdir. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi, kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerine bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah'tan korkmaktır.

1948 M

Uluslar Arası İnsan Hakları Duyurusu

İnsanların hak, hukuk, hürriyet ve onurları bakımından eşit olduklarını kabul eder.

Çevreye Verilen Önem İmandandır

Bazı felsefî düşünceler insanı, kendi çıkar ve isteklerine göre dilediği şekilde davranan, üzerinde hesap sorucu ve gözetleyen bir kimsenin olmadığı bu âlemin tek efendisi olarak kabul etmiştir. Bunun sonucunda kâinatın bir kısmı bozulsaydı ya da bazı canlılar yok olsa bile böyle kabullenmişlerdir. Bazı düşünceler ise tam tersine insanların diğer canlılara göre hiçbir üstünlüğünün olmadığını ileri sürmüşlerdir. Onlara göre insan yeryüzünde yaşayan milyonlarca canlıdan sadece birisidir. Peki, İslâm dini insanın kâinatla olan ilişkisine nasıl yaklaşmaktadır?

İslâm dini insanın kâinatla ilgili olan doğal ilişkisine imanî açıdan bakmaktadır. Teorik olarak bir bakış açısı ile başlayıp, ayrıntılı kurallar koyarak insan, hayvan, yeryüzü ve doğal kaynaklar ile olan ilişkiyi sınırlandırarak sona erdirir.

Araştırmacı kişinin bu ilişki düşüncesine baktığında ilk dikkatini çeken husus Kur'an-ı Kerim'in de ikrar ettiği denge ve uyum olmuştur. Zira Yüce Allah insana kıymet vermiş ve diğer canlılardan ayırt etmiştir. (İsrâ Suresi; 17/70). Bütün kâinatı ve canlıları onun hizmetine sunmuştur. (İbrahim Suresi; 14/32-33). İnsan diğerlerine hiçbir üstünlüğü olmayan milyonlarca canlıdan sadece biri değil, bilakis o değerli ve kıymetli bir varlıktır ve bütün doğa kendisinden faydalansın diye ona boyun eğdirilmiştir. (Bakara Suresi; 2/29).

Öte yandan İslâm dini insanın bu kâinatta hoşuna giden herşeyi yapan mutlak bir efendi olmadığını da vurgular. Başka bir ifade ile kendisine verilen değer ve ayrıcalık insana kâinatta bozgunculuk yapma, doğal kaynakları kurutma hakkı vermez. Mülkün tek sahibi yaratıcısı, hak olan ilah Allah'tır. İnsanın rolü ve konumu Yüce Allah'ın kendisini yeryüzünde halife olarak göndermesinde saklıdır. Başka bir ifade ile insan Yüce Allah'ın yeryüzünü kendisine bıraktığı canlıdır. Buradan faydalanıp, yararlanma hakkına sahiptir. Bu yüzden insana, hem insanlığa hem de diğer canlılara zarar vermeden yeryüzünü geliştirip, kalkındırması için çaba sarf etmesini emretmiştir. (Hûd Suresi; 11/61, Bakara Suresi; 2/30).

İslâm dini bu konuyu pekiştirmek ve insan ile kâinat arasındaki bu güçlü ilişkiyi uygun bir çerçeveye büründürmek için yüzlerce kural ve ayrıntılı emirler getirmiştir. Örneğin;

1. Hayvanlara Verilen Önem

Muhammed (s.a.v)'in hayvan haklarının korunması, onlara güzel davrananlara ahirette büyük sevabın verilmesi, işkence etmenin yasaklanması ve kötü davranan kimseleri ilahî tehditlerin beklemesi ile ilgili birçok sözü bulunmaktadır.

Hayvanları koruma derneği adı altında ilk kurulan dernek, 1824 yılında İngiltere'de Hayvanları Koruma Kraliyet Derneği adı ile kurulmuştur. Hayvanlara yapılan işkence hakkında modern çağda ilk ceza veren yasa ilk olarak 1949 yılında yine İngiltere'de yürürlüğe konulmuştur. İslâm dini ise 14 asır önce hayvanlara işkence yapmayı yasaklamış ve yapanları cezalandırmıştır. Bu konuda Muhammed (s.a.v)'den aktarılan birçok dinî deliller bulunmaktadır. Hayvanların aç bırakılması, işkence edilmesi, tahammül edebilecekleri ağırlıktan fazlasının yüklenmesi, acı verecek şekilde onlarla oyun oynanması ve yüzlerine vurulması haram kılınmıştır. Zira bu ve benzeri birçok hükme İslâm fıkıh kaynaklarında oldukça genişçe yer verilmiştir.

Okuyucu İslâm dininin hayvanlara iyi davranmaya ne kadar öök önem verdiğini, Muhammed(s.a.v)'in susuzluktan ölmek üzere olan bir köpeğin haline acıyıp, ayakkabısını çıkararak kuyudan ona su doldurup o köpeğe su veren fahişe bir kadının bu davranışından dolayı bütün günahlarının affolunduğunu haber verdiği hadisten anlayabilir. Hâlbuki bu kadının fahişe olması İslâm dinine göre en büyük haramlardan birisi olarak kabul edilmektedir. (Buhârî. Hadis no:3280)

İslâm dinin hayvanlara işkence etmeyi, gücünün üzerinde onlara yük yüklemeyi, onlara acı verecek şekilde yarışlar düzenlemeyi 632 M. yılında yasak kılmıştır.

Hayvan haklarını savunan ilk dernek 1824 M. yılında kurulmuştur.

Hayvanlara karşı işlenen suçlar kapsamında cezai işlem yapılması ilk olarak 1949 M. yılında Birleşik Krallık'ta yürürlüğe girmiştir.

2. Bitkilere Verilen Önem

İslâm dini, hem insanın kendi yararı hem de kâinatta bulunan diğer canlıların çıkarı için ekin ve bitkilere önem verilmesine teşvik etmektedir.

Buradan hareketle Muhammed (s.a.v) bu konuda bizlere; bir ekin eken yahut canlıların yararına olacak bir bitkinin ekilmesine yardım eden kimseye bu ekilen bitkiden kuş yahut insan ya da hayvan yediği takdirde bir sadaka yazılacağını haber vermiştir. (Buhârî. Hadis no:2320)

Kutlu peygamber Müslümanları en zor ve çıkmaz durumlarda kendisinden faydalanamayacaklarını bilseler dahi çevrelerine önem vermeye, ekin ve çiftçilikle yeryüzünü geliştirip, kalkındırmaya teşvik etmiştir. Herhangi birinizin elinde bir fidan varken, kıyâmet kopacak olsa –ki bu olay yeryüzünde yaşanacak en büyük olaydır– derhal onu diksin” diye emrederek kişi için bu davranışının sadaka olacağını bildirmiştir. (Ahmed. Hadis no; 12981)

En içinden çıkılmaz durumlarda bile yeryüzünün imar edilip, geliştirilmesi dinin emrettiği hedef ve ibadetlerden olup, asla bu gayeden yüz çevirilmemesi istenmiştir.

3. Doğal Kaynaklara Verilen Önem:

İslâm dini çevrenin korunup, gözetilmesini önemle vurgulamış, kaynakların zayi edilmemesi, kirletilerek bozulmamasını emretmiştir. Bu konuda insanlara sistematik bir program sunmuştur. Koruyucu önlem esası üzerine sistemini kurmuştur. Kişisel temizlik hakkındaki kesin kurallar, ayrıntılı olarak buna önem vermek, doğal kaynakları korumak ve bu kaynakları ölçülü kullanmak, bozan ve kirletenleri cezalandırmak bunlardan bazılarıdır. Örneğin;

- İslâm dini doğal kaynakların kullanımında israfa bulunmayı haram kılmıştır. Namaz kılmak için ibadet niyetiyle abdest alan bir kimsenin su kenarında bile olsa su tüketimine dikkat etmesi istenmiştir.

Güç ve otorite sahiplerinin doğal kaynakları kendi tekellerine alarak başkalarına zarar vermelerini yasaklamıştır. Doğal kaynak olarak su, enerji olarak ateş, gıda olarak ot ve yeşillik hakkında tekel oluşturmak kesinlikle yasaklanmıştır. (Ebu Davud. Hadis no; 3477).

İslâm peygamberinin ifade ettiği gibi, çevreye önem vermek ve onu çöplerden arındırmak imanın bir şubesidir.

- Böylece çevreyi bozacak her şey yasaklanmıştır. Suyu kirleteceğinden ötürü durgun suya bevletmek, insanların yol ve konaklamak için kullandıkları gölge ve güzergâhlara büyük tuvalet ihtiyacının giderilmesi bu konuyla ilgili verilebilecek birer örnek teşkil eder.

Burada az sayıda örneğe yer verdik. Ancak verilen örneklerle hiç şaşırmamalıdır. Zira İslâm öyle bir dindir ki, kutlu peygamber çevrenin kirlerden temizlenmesi ve yol üzerinde bulunan insanlara sıkıntı veren şeylerin kaldırılmasını sadece güzel bir salih amel saymayıp, imanın bir şubesi ve parçası olarak kabul etmiştir. (Müslim. Hadis no; 35).

İlim Dini:

Peygamber (s.a.v)'a indirilen Kur'an-ı Kerim'deki ilk buyruğun "oku" olması asla bir tesadüf değildir. Kur'an-ı Kerim ve Muhammed (s.a.v) İslâm dininin insanlık için faydalı olan tüm ilim dallarına destek verdiğini bildirmektedir. Müslüman bir kimsenin ilim ve marifet sahibi olmak için girdiği yolun kendisini Cennet'e ulaştıracağı haber verilmiştir. Nitekim Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kim ilim öğrenmek için bir yol tutarsa, bu yüzden Allah ona Cennet'e girecek yolu kolaylaştırır." (Müslim. Hadis no; 2699).

Kutlu peygamber ilginç bir karşılaştırma yaparak, alim olan kimsenin ibadet eden kimseye olan üstünlüğünü, peygamberin insanlar içinde en aşağı olan kimseye olan üstünlüğü gibi olduğunu haber vermiştir. (Tirmizî. Hadis no; 2685).

Diğer dinlerde olduğu gibi İslâm dini ilim ile hiçbir zaman savaşmamış, karanlık çağlarda olduğu gibi bilim adamlarını görüş ve doğal bilimsel fikirlerinden dolayı mahkemelerde yargılamamıştır. Tam tersine din ilmin yolunu aydınlatmış, desteklemiş, öğrenip, öğretmeye davet etmiştir. Camiler ilim, bilgi ve insanlar için faydalı olduğu sürece ışık saçan birer ilim merkezi olmuştur.

Bu yüzden İslâm âlimleri ilk eğitimlerine Kur'an-ı Kerim'i okuyup, öğrenmek, onu ezberlemek ve dini ilimlerde bilgi sahip olmakla başlayıp, ardından kendi uzmanlık alanları olacak bölümlerde ilim tahsil etmiş olmalarına şaşırmamak gerekir.

Yüce Allah insanlara hayırlı şeyler öğreten ilim sahibi kimselere değer vermiş, en değerli ödülleri onure ederek, ödüllendirmiştir. Öyle ki, Peygamber(s.a.v) insanlara hayırlı şeyler öğreten öğretmenlere bütün canlıların dua ettiğini haber vermiştir. (Tirmizî. Hadis no; 2685).

LAUNCHING

CURIOUSITY

[CLICK HERE](#)

“

Tıp ve tabiat bilimleri alanında öncü olmuş pek çok bilim adamı kendilerini diğer ilim sahalarında derinleşmeye davet eden Kur'an-ı Kerim'i hayatlarının ilk dönemlerinde öğrenmişlerdir.

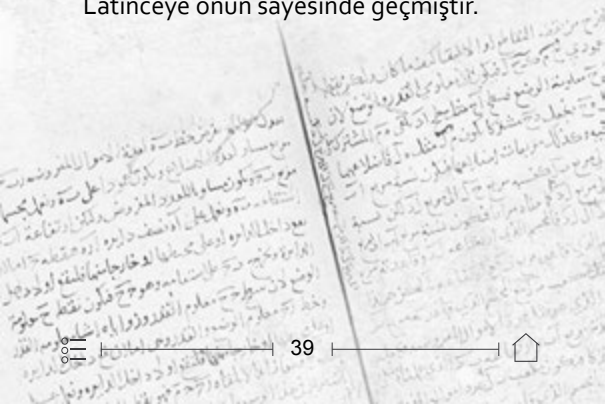

Bazı Müslüman Âlimler:

1- el-Hevarizmî (790-850 Bağdat)

Matematik, geometri ve astronomi âlimi, cebir biliminin kurucusudur. Çok erken dönemlerden itibaren kitapları diğer kültürlerle tercüme edilmiştir. Cebir ve sıfır gibi Arapça terimler algebra ve zero olarak Latinceye onun sayesinde geçmiştir.

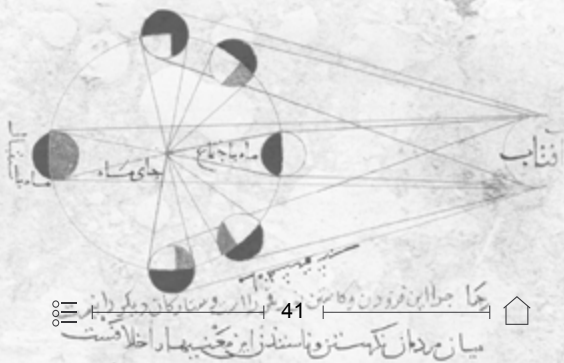
2- **İbnü'l-Heysem (965-1040 - Kahire)** Fizik ve geometri âlimi. Ezher Üniversitesi'ne bu ilimleri getirmiş, optik bilimlerine çok büyük katkılarda bulunmuştur. Kameranın icadı sürecinde başlangıç çalışmaları kendisine nispet edilir. Birçok araştırmacı kamera kelimesinin İbnü'l-Heysem tarafından icad edilen Arapça'da ışık odası anlamına gelen el-Kumra söcüğünden türediğini ifade eder.

3- Bîrûnî (973- 1048 Havarizm)

Büyük astronomi âlimi. Yeryüzünün kendi yörüngesinde dönmesine ve yer çekimine işaret eden ilk bilim adamıdır.

4- ez-Zehrâvî (936- 1013 Endülüs)

Müslüman Cerrah Tabib. Cerrahî bilimi onunla gelişme kaydetmiştir. Birçok cerrahî aletler keşfetmiş ve bunlara kitabında yer vermiştir. Telif ettiği kitapları, tıp ve cerrahlik alanında birçok dilde asırlarca ana kaynak olarak kabul edilmiştir.

5- İbn Sînâ (980- 1037 Buhara) İlmî çevrelerce (Avicenna) olarak tanınan meşhur tabib ve filozof. Tedavi yöntemleri ve tıbbi olayları kendi yorumuyla yorumlamış ve yaşamış olduğu çağın önünde giderek, aydınlatmıştır. Yapmış olduğu tıbbî araştırma ve incelemeler sonucunda ulaştığı ince sonuçlar ilmin pratik alanına büyük katkılar sağlamış ve kendi çağını aşarak günümüze kadar ulaşmıştır. el-Kânûn adlı eseri tıbbi ilimlerin öğretilmesinde yedi yüzyıl boyunca ana kaynak olarak kabul edilmiştir. Avrupa üniversitelerinde bu eser on yedinci yüzyıla kadar ders kitabı olarak okutulmaya devam edilmiştir.

Tıp alanında son derece meşhur bir kimse olmuş ve insanî bir görev olarak hastaları ücretsiz olarak tedavi etmiştir. İnsanlığa bu ilim ve bilgileri sunan Yüce Allah'a şükürler olsun.

6- İbnü'n-Nefîs (1213- 1288 Dımaşk)

Din ve fıkıh âlimi ve aynı zamanda tıp alanının en meşhurlarından olan bilim adamı. Tarihte organların işleyişi hakkında görüş ortaya koyan ve ayrıntılı olarak küçük kan dolaşımını keşfeden kişi olmuştur. Tıp alanında birçok kuram ve teoriler ortaya koymuştur ve günümüze kadar bunların birçoğundan faydalanılmıştır.

İslâm Dini İnsanın Tüm Yönlerini Kapsar:

Birçok kimse İslâm dininin diğer birçok dinlerde olduğu gibi sadece belli ritüeller, genel ahlak prensipleri, talimatlar ve ibadetler içeren bir din olmadığını öğrendiklerinde şaşkınlıklarını gizleyememişlerdir.

Gerçek anlamda bakıldığında İslâm dini Müslümanların sadece camilerde namaz kılarak ve dua ederek yerine getirdikleri mistik bir ihtiyaç değildir.

Yalın bir görüş kümesi, ona iman edenlerin tabi oldukları bir felsefe ve inanç öğretileri de değildir.

Salt ekonomik bir sistem yahut bir entegre çevresel sistem de değildir...

Sadece toplum ve sistem inşası için birtakım kural ve teoriler manzumesi de değildir...

Aynı şekilde, sadece diğer kişilerle nasıl diyaloga geçilmesini öğreten ahlak ve etik değer kriterlerinden ibaret bir din de değildir.

Hayatın tüm alanlarını bütün boyut ve görüşlerini kapsayan bütüncül bir sistem ve yöntemdir. Tümüyle hayatı ve hayatın dışında kalan herşeyi kapsar. İnsanların hayatlarını bırakın kısıtlamayı, bilakis onlar için kolaylaştırarak yaşanabilir bir hale getirir. Bütün gayretlerin keşif, buluş, inşa ve medeniyet yönünde yapılmasını ısrarla söyler. Medeniyet Yüce Allah'ın kullarına bahşettiği en büyük nimetlerden birisidir. Nitekim Yüce Allah bu hususu Kur'an-ı Kerim'de işaret edip, vurgulamıştır. (Mâide Suresi; 5/3)

İslâm dini hayatın bütün alanlarını tüm boyut ve çevrenleri ile ele alan kapsamlı bir sistemdir.

Müslüman olmayan bir kimse kutlu peygamberin sahâbîlerinden olan Selmân-ı Fârisî'ye sizin peygamberiniz sizlere her şeyi hatta tuvalette oturup nasıl temizleneceğinizi de mi öğretiyor? Diye sorunca bu kıymetli sahabe: "Evet. Bizlere her şeyi öğretmekte." diye yanıt vererek İslâm dininin bu husustaki edep ve kurallarını kendisine aktarmıştır. (Müslim. Hadis no; 262)

Dünya ve Ahiret

Eski Mısırlılar ölülerini mumyalar ve yanına tüm sahip olduğu servetini koyarlarmış. Kişinin öldükten sonraki hayatında bunlara ihtiyacı olduğunu düşündükleri için böyle yaparlarmış.

Bunun aksine Tibet'te yaşayan bazı topluluklar; ölülerin bedenlerini küçük parçalar haline getirip, dağ ve tepelere kuş ve yırtıcı hayvanlara yem olması için götürüp, bırakırlarmış. Hindu'lar ise hala ruhun bedenden tam olarak ayrılması için ölülerin bedenlerini yakarlar.

Burada ifade ettiklerimiz bazı dinlerde bulunan ölölere veda edip, onlar için düzenlenen merasimlerden bir kesit sunmaktadır. Görüleceği üzere zaman ve bölgelere ve insanların ölüm sonrası inanış ve dinlerine göre farklılık arz etmektedir. Bütün bu davranışlar, acaba başka bir hayat var mı, bu hayatın hakikatı nedir, bu hayatta nelere ihtiyaç duyacağız? Gibi derin bir takım sorulara cevap aramaktadır.

Bütün insanlığın hemfikir olduğu bir gerçektir herkesi bekleyen ölüm hakikatı. Bu hakikate ister inanalım, ister sadece görüp duyu organlarımızla şahit olduğumuz somut hayattan başka bir hayatın olmayacağını söyleyelim. Herkesi bekleyen bu son ile ilgili olarak ister hazırlık yapmış olalım, isterse de birçok eğlence ve oyalamalarla kendimize bunu unutturmaya çalışalım, sonuç değışmeyecektir.

Her ne kadar unutmaya ve farkında olmamaya çalışsak da kendi kendimizle başbaşa kaldığımızda tekrar tekrar karşımıza çıkan bir soru vardır. Ölüm bir son mudur yoksa başka bir şey mi ifade eder? Varlığımız gereksiz midir?

Akıllarımıza defalarca gelen bu soru Kur'an-ı Kerim'de de birçok farklı üslûp ile karşımıza çıkar. Kıyamet gününde birçok insanın pişmanlık ve nedamet içinde olacağını haber verir. Zira bu insanlar, bu soruya cevap vermek için hiç düşünmemişler, bu yolculuk için hiçbir hazırlık yapmamışlardır. O gün kimileri; "Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaydım" (Fecr Suresi; 89/24) kimileri de "Keşke toprak olsaydım!" der.(Nebe Suresi; 78/40).

İslâm dini hayatın bütün alanlarını tüm boyut ve çevrenleri ile ele alan kapsamlı bir sistemdir.

Bilindiği üzere tüm semavî dinler ahiret hayatının varlığına, mükâfat ve cezanın olduğuna iman etmektedirler. Zira ahiret hayatı bütün peygamberlerin ortak olarak insanlığa anlattıkları bir hakikattir. İnsan aklı, hesap ve sorgunun gerçekleştiği, insanlar tarafından yapılan iyilik ve kötülüklerin karşılığının verildiği bir ahiret hayatının olmaması halinde dünya hayatının, dinin ve etik olmanın hiç bir mana ifade etmediğini kabul eder.

Birçok insan ise dünya hayatında çalışmak, gelişimi yakalamak ile din ve ibadetin bir arada yürüyemeyeceği kanaatindedir. Onlara göre

ya dünya ya da ahiret için çalışılmalıdır. Yoksa gece ile gündüzün bir araya gelemediği gibi her ikisi aynı anda bir araya gelemez. Ya burası ya da orası olmalıdır.

Onların bu konudaki şaşkınları hiç tükenmez. Kimileri de İslâm inancında ibadet ve eğlence yahut ibadet ve mal mülk arasında bir engel olmamasına zorlukla inanır. Rasûlü Ekrem Muhammed (s.a.v) hangi alanda olursa olsun hayır niyetiyle yapılan her türlü doğru işin sahibine ahirette sevap verileceğini haber vermiştir. Yolda insanlara eziyet veren dikenin kaldırmak, erkeğin eşine yedireceği yemek bile kişiye karşılığında sevap verilecek amellerdendir. (Buhârî. Hadis no; 56).

Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v) hayır işlerinin çeşitliliğinden bahsederek sahâbîlere bazı örnekler vermiştir. Bu örnekler karşısında sahâbîler son derece şaşkınlardır. Örneğin bir erkeğin hanımı ile ilişkiye girerek şehvetini gidermesi sebebiyle sevap verileceğinden bahsetmiştir.

Tüm semavî din mensupları bu hayattan sonra ceza ve mükafatın olduğu başka bir hayatın olduğu konusunda hem fikirdirler.

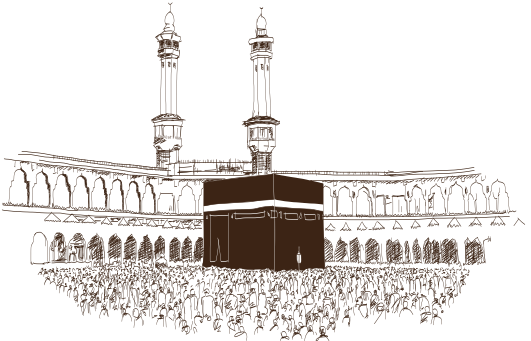
Sahâbîler bir kişinin şehvetini gidermesi karşısında nasıl sevap verileceğini sormuşlardır. Buna karşılık olarak Muhammed (s.a.v) kişi şehvetini haram olan bir ilişkide gidermesi halinde günah olup, olmayacağını sormuş, sahâbîler de evet diye karşılık verince Peygamber (s.a.v) bu kişinin doğru olanı yaptığı için kendisine sevap verileceğini onlara haber vermiştir. (Müslim. Hadis no; 1006).

İslâm dinini kabul edip, Müslüman olan herkes ilk andan itibaren Kur'an-ı Kerim'in de ifade ettiği üzere bu dinde dünya hayatı ile ahiret hayatı arasında tam bir denge olduğunu gözlemler.

Bir taraftan Yüce Allah'ın rızasını kazanmaları için insanları ibadet etmeye teşvik ederden, diğer taraftan dünya için gayret edip, Yüce Allah'ın nimetlerinden faydalanılması gerektiğini vurgular. (Cum'a Suresi; 62/9-10). Böylece kişi yaptığı her davranışında Yüce Allah'ı kastederek yaptığından dolayı sevap ve güzel karşılığı hakeder. Müslüman kimse namaz kılarak, oruç tutarak ve sadaka vererek ibadet etmekle sorumlu olduğu gibi, görevinde gayret göstermek, rızık kazanmak, çocuklarını eğitip, yetiştirmek, sağlığına önem vermek, çevresini korumak ve içinde bulunduğu toplumu geliştirip, kalkındırmakla da sorumludur.

Müslüman kimse içinde yaşadığı dünya ile ahiret hayatı arasında olan mükemmel uyumu hissedip, görünce iç dünyasında barış ve huzur hisseder. Müslüman kişinin ibadet etmesi ve dünya lezzetlerinden faydalanması arasında ne bir çelişki ne de bir uyumsuzluk vardır. Bunlar birbirini destekleyen bir bütünün parçalarıdır.

Buradan hareketle Kur'an-ı Kerim Müslüman kimsenin hayat hakkındaki İslâm dininin şu görüşünü slogan haline getirip, haykırmasını istemektedir; "Benim tüm hayatım Yüce Allah için bir ibadettir. Sadece namazım, ibadetim Allah için değil bütün her hareketimi Yüce Allah katında sevap olarak ümit ediyorum. Ammellerim hakkında hüküm verip, ölümünden sonra bana karşılık verecek olan O'dur. İşte bundan dolayı Yüce Allah'ın emirlerine ve İslâm dinine bağlı kalırım."

İletişim ve Paylaşım Dini

Rusya'nın büyük bir bölümü, Danimarka ve İskandinav ülkeleri hakkında kapsamlı analizler sunan, insanların günlük yaşamları ve toplumların doğası ile ilgili incelemeler yapıp dünyaya duyuran ilk çalışma Müslüman gezgin Ahmed b. Fadlân tarafından yapılmıştır.

Ahmed b. Fadlân tarafından 921 yılında yapılan bu son derece ilginç seyahat orta çağda medeniyetler arasında yapılmış ilk ve en önemli yolculuklardan birisi sayılır. O dönemin bilim ve medeniyet başkenti olan Bağdat'tan yolculuğuna başlamış, birçok ülke ve halkları ziyaret etmiş, görüp şahit olduklarını kıymetli eserinde toplayıp, paylaşmıştır. Bu eserin el yazması Rusya'da bulunmuş ve 1923 yılında ilk defa basılmıştır.

Ahmed b. Fadlân'ın yazdıkları neden önemlidir? Bunun sebebini Amerika'lı bilim adamı Michael Crichton şöyle açıklamaktadır: "Müslümanlar Bağdat'ta dinlerine son derece bağlı yaşamaktaydılar. Bununla birlikte hem inanç, hem ahlak hem de görüntü olarak kendilerinden farklı olan topluluklar hakkında bilgili sahibiydiler. O dönemde sahip oldukları kara yüz ölçümü az olmasına rağmen yabancı kültürler hakkında eşsiz tanıklıklar sunmuşlardır."

Michael Crichton (Eaters of the Dead)

İslâm dini inşa, medeniyet ve ıslah çalışmalalarında din ve kültürleri ne olursa olsun; insanlara katkıda bulunmaya, en yüksek ahlak ve etik değerler çerçevesinde onlarla iç içe ve iletişim halinde bulunmaya teşvik etmiştir. İnsanlardan uzak ve kopuk olarak yaşamak İslâm dininin tavsiye ettiği doğru bir yöntem değildir. Bundan dolayı Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v) insanlarla iç içe olup onlardan gelen sıkıntılara sabreden bir kimsenin inzivaya çekilip, tek başına yaşayan kimseden daha hayırlı olduğunu belirtmiştir. (İbn Mâce. Hadis No; 4032).

Tek Yaratici...

Tek Bir Mabud/ İlah

İslâm

İslâm dinine göre teorik olarak bir şeylere inanmak iman dairesine girmek konusunda yeterli değildir.Yaratıcının bir olduğu nasıl kabul ediliyorsa ibadet edilecek ilahın da tek ve bir olduğu kabul edilmelidir.

Allah lafzı Arapça'da şu üç manayı hep birlikte içerir:

- İnsanların ihlasla namazlarını kıldıkları, oruçlarını tuttukları, kalp ve tüm ibadetlerini yönelttikleri mabud/ilah.
- Zatında ve büyüklüğünde çok azim ve yüce olan. Öyle ki; akıllar O'nu anlayıp, tümüyle idrak etmekten acizdirler.
- Kalplerin kendisine bağlanarak, yöneldiği, nefislerin kendisini zikretmeyi arzulayıp, ibadet edip yakın olmaktan haz aldığı.

Kur'an-ı Kerim, Allah ile ilgili düşüncelerin düzgün bir hale getirilmesine, azamet ve yüceliğine ters düşen tüm iftira ve yanlış düşüncelerden arındırılmasına vurgu yapar.

Kur'an-ı Kerim bu kâinatı ve içinde yer alan sistemi yoktan var edip, yaratanın Yüce Allah olduğunu açıklar. Kâinatta yer alan tüm canlıları ne kadar küçük olsalar bile Yüce Allah dilemiş, takdir etmiş ve ilmi ile yaratmıştır. Canlılardan gebe kalanların bu durumu ve yavrularını dünyaya getirmeleri hep O'nun dilemesi ve ilmi ile olur. Bu kâinatın herhangi bir köşesinde gökten inen bir yağmur damlası, gece ve gündüz içinde meydana gelen gizli ya da gözükken bir olay Yüce Allah tarafından ilmi, kudreti, gücü ve rahmeti ile çepeçevre kuşatılmıştır.

(Fussilet Suresi; 41/47), (En'âm Suresi; 6/59).

Yüce Allah'ın sıfatları en güzel, en iyi ve en mükemmel sıfatlardır. O kendisine üstün gelinemeyecek olan en güçlü, rahmeti ile herşeyi kuşatan merhamet sahibi, hiçbir surette kendisine noksanlık ve kusur isabet etmeyen en büyük ve yüce olandır.

Kimileri Yüce Allah'ın gökleri ve yerleri altı günde yaratıp istirahata çekildiğini ileri sürünce Kur'an-ı Kerim ileri atılan bu iddialara cevap vererek açıklık getirmiştir: "Andolsun biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık. Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı." (Kâf Suresi; 50/38). Yüce Allah hakkında ileri sürülen bu iddia kişilerin Allah'ı sonradan yaratılan bir canlıya benzetmesi sonucu akıllar tarafından üretilmiştir. Hâlbuki Yüce Allah yaratan, O'nun dışında kalan herşey ise yoktan var olandır. Nasıl yokken sonradan var olan bir varlık ile bütün canlıların yaratıcısı olan Allah arasında bir benzerlik olabilir?

İslâm dinine göre en net ve açık olan konulardan bir tanesi de ibadetin yalnızca Yüce Allah'a yapılması gerçeğidir. Zira bütün peygamberler Kur'an-ı Kerim'in de ifade ettiği gibi bu hakikate davet etmişlerdir.

“O’nun benzeri hiçbir şey yoktur. O işitendir, görendir.” (Şûrâ Suresi; 42/11)

Yüce Allah öyle adaletlidir ki, zerre kadar kimseye zulüm etmez. Dünya hayatında görüp, müşahade ettiğimiz bazı şeylerde hikmet ve içerdği inceliği bizlere göstermiştir. Anne baba ile küçük çocukların düşünüp, kavrama güdüsü farklı olduğu için küçük çocuklar bazen onların yaptıklarını anlayıp, yorumlayamazlar. Aynı şekilde insan akli Yüce Allah’ın bazı hususlarla ilgili dileme ve yaratması hakkındaki hikmetini anlayıp, kavrayamayabilirler.

İslâm dini teorik olarak bir takım esaslara iman etmenin tek başına yeterli olmadığını ortaya koyar. Tek yaratıcı olarak kabul edilen Yüce Allah’ın aynı zamanda ibadet edilmeyi hakeden tek ilah, tek mabud olduğuna da inanmak gerekir. Yapılan hiçbir ibadet ve dua Allah’tan başkasına sunulamaz. Aksine tüm ibadetler arada bir aracı ve şefaathçi kabul edilerek değil, yalnızca Yüce Allah’a yapılır. Yüce yaratıcı yalnızca kendisine ibadet edilendir. Her şeyden daha büyük ve azimdir.

Dünyada bulunan kral ve liderler ihtiyaç sahiplerine yardım ulaştırmak istedikleri zaman yardımcılarına ve kendilerine yakın olan kimselere danışırlar. Böylece halkları hakkında bilgi sahibi olurlar ve yardıma ihtiyacı olanlara yardım gönderirler. Yüce

Allah ise tüm gizli ve açık olanı bilendir. O çok güçlü ve her şeye güç yetirendir. Bütün kâinat onun elinde ve yönetimi altındadır. Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri, ona yalnızca: "Ol" demesidir; o da hemen olur. Öyleyse Yüce Allah'ı bırakıp neden başkasına yönelmek gerekir?

Kur'an-ı Kerim, Müslüman kimseye kalp huzurunun ancak Rabbine yönelmesi, tüm ihtiyacını ona sunması durumunda gerçekleşeceğini öğretmektedir. Zira Yüce Allah her şeye güç yetiren, azim olan, kullarını seven, azap göndermede acele etmeyen, yakın olan, kullarının duasından hoşnut olan, kendine sığınıp, boyun bükerek alçak gönüllü olan kullarına bu davranışlarına göre ikramda bulunandır.

(Bakara Suresi; 2/28), (Neml Suresi; 27/62-63)

Bundan dolayı İslâm dininin ele aldığı en açık konulardan bir tanesi de ibadetin yalnızca Yüce Allah'a has kılınarak yapılmasıdır. (Nahl Suresi; 16/36). Kur'an-ı Kerim'in açıklamasına göre bütün peygamberlerin çağrısı bu hakikate olmuştur. Hiçbir rasûl, melek ve veli kimseye Allah ile kullar arasında aracılar oldukları kabul edilerek ibadet türlerinden herhangi birisi sunulamaz. Sonuç olarak herkes Yüce Allah'ın bir kuludur. Yüce Allah kullarına çok yakındır. Onların konuştuklarını çok iyi işitip, duyar. İhlasla yaptıkları dualarına karşılık verir.

Yüce Allah'a yönelerek halis bir şekilde yalnızca O'na ibadet eden kimse mutluluk ve saadetin tadını alır. Hiçbir sıkıntı ve çalkantı içine girmez. Mülkün sahibi olan yaratıcı birdir. Öyleyse ihlasla ibadet edilmesi gereken de bir olmalıdır. Yönelip, sığınılması gereken tek ilah yüce Allah'tır.

Kur'an-ı Kerim'de yer alan en kısa, aynı zamanda en meşhur ve en büyük sure olan İhlas suresinin ifade ettiği mana da budur.

LAUNCHING

CURIOSiTY

CLICK HERE

Kur'an-ı Kerim her şeyin, yağmur taneleri ve ağaç yapraklarının yere düşüşünün bile Yüce Allah'ın ilmi ve kudreti dahilinde olduğunu beyan etmiştir.

İhlas Suresi

Yüce Allah, elçisi Muhammed (s.a.v)'e bu surede açık ve net bir şekilde Allah kimdir? Sorusuna cevap veriyor gibi açıklamada bulunmasını emretmiştir.

- Allah birdir ve ibadet edilmede başka bir ortağı yoktur.
- Yüce Allah, tüm canlıların ihtiyaçlarını kendisinden istemek için yöneldiği, sığındığı ve güvendiği tek hak ilahtır.
- O, kimsenin babası veya kimsenin çocuğu değildir. Allah bu tür acizliklerden çok uzaktır. O el-Evveldir. Yani kendisinden önce hiçbir şey olmayandır.
- Ne kendisinde ne de sıfatlarında bir dengi vardır. Zira O, yaratandır. O'nun dışındakiler ise yaratılandır.

Tabiat ve Din Kanunları

Yüce Allah, yaşam sürdürdüğümüz bu kâinatta bedenlerimizi oluşturan çok küçük boyutlardaki hücreleri ve daha da küçük olan diğer canlıları yaratmıştır. Bu canlılar o kadar küçüktürler ki, ancak mikroskop ile görülmeleri mümkündür. Yüce Allah, bu canlıları son derece mükemmel ve sistemli olarak yaratmıştır. Sürdürdüğümüz yaşam ve tabiat onlar olmadan düşünülemez. Tabiat bilimciler var olan bu sistemde meydana gelebilecek en ufak aksaklık ve eksikliğin yok oluşa sebebiyet vereceğini belirtip açıklamışlardır.

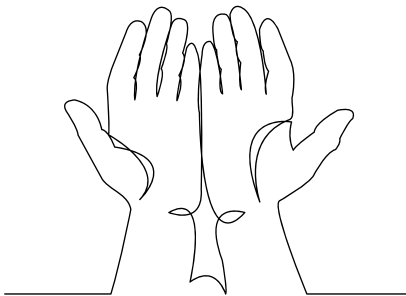
Müslüman kimse, mükemmelliği ve son derece sağlamlığı ile insanı şaşkına çeviren bu düzeni yaratan yaratıcının yaratılanlar için en uygun din ve kuralların ve hayat sisteminin hangisi olduğunu bildiğine iman eder. Din olarak gönderdiği kurallar insan hayatının düzenli olarak sürdürülebilmesi, birilerinin diğerlerine zulmetmemesi için tek sistemdir. Kur'an-ı Kerim'de bu kâinatı ve canlıları yaratan yaratıcının onlar için en uygun olan sistemi en iyi bildiği ifade edilmiştir: "Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır." (Mülk Suresi; 14).

LAUNCHING

CURIOUSITY

CLICK HERE

İslâm Dininde Ruhbanlık Yoktur

Kimi dinlerin bazı kişilere diğerlerine tanımadığı özellikler verdiğini gözlemlemekteyiz. Kişilerin inanışları ve yaptıkları ibadetleri bu kimselerin hoşnutluk ve onaylarına bağlamaktadır. Yani bu kimseler, o dinlerde ilah ile insanlar arasında birer aracı konumundadırlar. İnanışlarına göre bu kimseler insanları affedip, bağışlar ve belki de gaybı bilirler. İnsanlar onlara karşı gelmeyi büyük günah olarak sayarlar.

İslâm dininde, din adamı adı altında bir misyon yoktur. İslam, insana değer vermiş, Allah ile insanlar arasında aracı olacağı inanılan mistik otoriteyi kaldırıp ona özgürlük vermiştir.

İslam; kişiler ne kadar iyi kullar olsalar da diğer insanların affedilmeleri ve ibadetlerinin kabul edilmesi hakkında onların bir rolünün olabileceğini reddetmiştir.

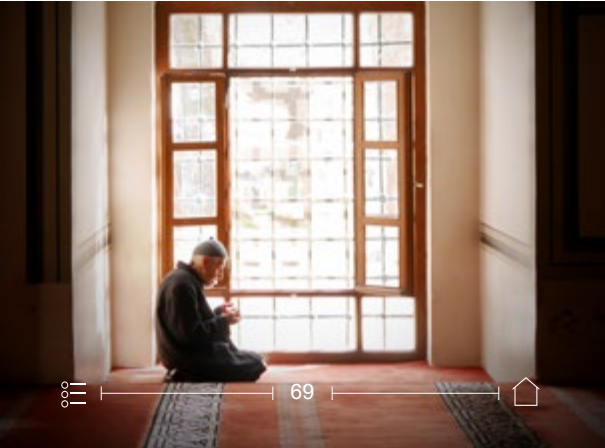

İslâm dini insana değer vermiş ve konumunu yükseltmiştir. Yüce Allah ile insan arasına sokulmaya çalışılan tüm oterite ve araçları ortadan kaldırmıştır. İnsanların elde edecekleri mutluluğun ve yapacakları tevbenin saygın ve iyi olsalar bile birilerinin aracılığı ile yapılabilmesini iptal etmiştir.

İslâm dini insanları, bilginin sadece belli bir kitleye özel kılındığı ilmi otoritenin baskısından kurtarmıştır. Kur'an-ı Kerim dinî konularda ilim sahibi olmayı ve Kur'an'ı anlamayı tüm insanların üzerine bir görev olarak yüklemiştir. Bu yüzden Müslümanlara Kur'an-ı Kerim'i okumaları, anlamaları, akletmeleri ve ardından uygulamaları emredilmiştir. (Sâd Suresi; 29).

İbadetler insan ile Rabbi arasındadır. Hiç kimsenin aracılık etmesi ve kendisi için böyle bir üstünlük ileri sürmesi asla mümkün değildir. Yüce Allah kullarına çok yakındır. Onların dualarını işitip, duyar ve karşılık verir. Yaptıkları ibadetleri bilir ve onlara karşılık olarak sevap verir. Yüce Allah'tan başka hiçbir kimse günahları bağışlama hakkına sahip olamaz. Kul ne zaman samimi olarak tevbe ederse Yüce Allah da onun tevbesini kabul edip, bağışlar. Kullar kendisine dua edip yöneldikleri sürece Yüce Allah onlara çok yakındır. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakıным. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O hâlde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler." (Bakara Suresi; 186)

“

Kur'an-ı Kerim kulların Yüce Allah'a dua edip, yöneldiklerinde onlara çok yakın olduğunu beyan edip, vurgulamıştır.

İslâm Dinine Girmek İçin Özel Bir Tören Var mıdır?

İslâm dinini kabul edip, müslüman olmak isteyen kimseler için özel bir yerde özel kişilerin katılacağı bir törene gerek yoktur. Bir kimsenin müslüman olabilmesi için tek gerekli olan şey; manasını derinlemesine bilerek, gerektirdiklerine boyun eğip itaat ederek kelime-i şهادeti söylemesidir. Kelime-i şهادet;

أشهد أن لا إله إلا الله Yani; şahitlik ederim ki; Allah'tan başka hiçbir hak ilah yoktur. Ben sadece O'na ibadet ederim. O'nun hiçbir ortağı yoktur demektir.

وأشهد أن محمداً رسول الله Yani; şahitlik ederim ki Muhammed; Yüce Allah'ın tüm insanlara gönderdiği Rasûlüdür. O'na itaat eder, emirlerini yerine getirir, yasakladığı şeylerden kaçınırım. Yüce Allah'a sadece onun sünnetine uygun olarak ibadet ederim demektir.

Peygamberler Kimdir?

Yüce

Yüce Allah, insanları kendisine ibadet etmek için yaratmış; onlara Allah'ın dinini öğretmeleri için elçiler göndermiştir. Bu elçiler insanların din ve dünyalarını düzeltmek için kavimlerine güzel örnek olarak gelmişlerdir. Toplumlarında meydana gelen yozlaşmalarla mücadele ederek insanları doğru yola çağırmışlardır. Artık peygamberlerden sonra insanların imandan uzaklaşmaları hakkında hiçbir mazeretleri yoktur. Öyleyse bu elçiler kimlerdir?

Peygamberler de birer insandır:

Kur'an-ı Kerim'de bulunan birçok ayet tüm peygamberlerin bir insan olduğunu ancak vahiy ve kendilerine gönderilen din ile diğer insanlardan farklı olduklarını vurgular. Bizler ile onlar arasındaki ortak nokta insan oluşumuzdur. Temiz ve dosdoğru yol üzere olmak konusunda en üst dereceye sahiptirler. Öyle ki Yüce Allah onları, insanlara gönderdiği mesajları kendilerine yüklemek için seçmiştir. "De ki: "Ben ancak sizin gibi bir insanım, yalnızca bana vahyediliyor." (Kehf Suresi; 110)

Bütün peygamberler insandır. Diğer insanlar gibi annelerinden doğarak dünyaya gelirler, hastalanırlar ve vefat edip bu dünyadan ayrılırlar. Bedensel olarak diğer insanlardan hiçbir farkları olmayıp aynı ihtiyaçlara sahiptirler.

Hiçbir peygamber ilah değildir. Tek hak ilah Yüce Allah'tır. Peygamberler Yüce Allah'ın kendilerine vahyini, melekleri ve diğer başka yollarla gönderdiği birer insandır.

Geçmiş kavimler vahyi inkâr etmiştir. Yüce Allah onların bu tavırlarını, içinde bulundukları inkârın yersiz olduğunu açıklamıştır. Zira vahiy Yüce Allah'ın hidayetine ve insanlara gönderdiği dinî öğretilere ulaşmanın tek yoludur. (Yûnus Suresi; 2)

Peygamberler Hakkında İzlenilmesi Gereken Orta Yol:

Yüce Allah insanlar arasından en seçkin kimselere vahiy göndermiştir. Peygamberler doğru ve hidayet üzere olmak konusunda en üstün makama sahiptirler. Kur'an-ı Kerim'de peygamberler hidayete ermiş, ihsan ve iyilik sahibi, salih, seçilmiş ve diğer insanlara üstün kılınmış kimseler olarak zikredilmektedir. (En'âm Suresi; 84-87)

Bir peygamber hata edecek olursa Yüce Allah onun hatasını onaylamaz; bilakis bu hatadan tevbe edip dönmesi için uyarılarda bulunur. Peygamberlerin işledikleri hatalar ortaya koydukları içtihat sonucu gerçekleşir. Yoksa bilerek ve isteyerek Yüce Allah'ın istediklerinin aksine işlenmiş hatalar değildir.

Kur'an-ı Kerim peygamberlerin özelliklerinden detaylı bir şekilde bahseder. Ne bir aşırılık ve ne de bir yergi vardır. Peygamberler büyük günah işlemekten korunmuş, masum kimselerdir. Bütün bunların yanında onlar ilah değildirler. İlah ve rab olan Yüce Allah'ın hiçbir özelliğine de sahip değildirler.

Bütün bu hakikatleri Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de Meryem oğlu İsâ ile kendisine ibadet eden insanlar arasında ahiret günü geçecek olan konuşma ile ortaya koymakta ve İsâ peygamberin bütün bu davranışlardan uzak olduğunu açıklamaktadır.

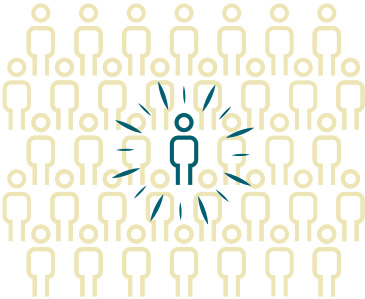

Kur'an-ı Kerim bütün peygamberlerin insan olduğunu vurgulamıştır. Sadece Yüce Allah bu insanları vahiy ve peygamberlikle özel kılmıştır.

“Allah: “Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara, “Beni ve annemi Allah’ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?” dediğinde, “Seni tenzih ederim; hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söylediysem, mutlaka sen onu bilirsin. Sen bende olanı bilirsin, ama ben sende olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen sadece sensin” dedi.

Ben onlara, ancak bana emrettiğini söyledim: Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a ibadet edin, dedim. İçlerinde bulunduğum müddetçe onlar üzerine kontrolcü idim. Beni aralarından aldığı anda artık onlar üzerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen her şeyi hakkıyla görensın. (Mâide Suresi; 116-117)

İslâm Dininin Peygamberlere Bakışı:

Bazı kimseler Kur'an-ı Kerim'in sadece Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v)'in başından geçen olayları ele aldığını sanmaktadır. Ancak bu kimseler Kur'an-ı Kerim'de 25 defa İsâ (a.s)'ın isminin zikredildiğini, övölüp değer verildiğini, gerçek olmayan suçlamalardan berî ve uzak olduğunun ifade edildiğini görünce şaşkınlığını gizleyemezler. Mûsâ (a.s) ise Kur'an-ı Kerim'de 136 defa zikredilmiştir. Öte yandan Kur'an-ı Kerim'in kendisine indirildiği Muhammed (s.a.v)'in ismi ise sadece 5 defa zikredilmiştir.

Birçok din kendi peygamberlerinin dışındaki peygamberlere iman etmeyip, diğer dinlerin peygamberlerine düşmanlık beslerler. Kur'an-ı Kerim'i okuyan herkes birçok ayette kişinin ancak bütün peygamberlere iman etmesi halinde gerçekten iman etmiş olacağını gözlemler. Şayet bir kimse bir peygambere iman etmez yahut peygamberliği konusunda şüphe duyarsa ya da onu batıl olan bir şeyle suçlarsa İslâm dininden çıkar. Kur'an-ı Kerim bütün peygamberlerin ve iman edenlerin Yüce Allah'ın katından gelen her şeye iman ettiğini açıklar. Bununla birlikte meleklerle, peygamberlere iman eder ve aralarında hiçbir ayırım yapmadıklarını ifade eder. (Bakara Suresi; 285)

Kur'an-ı Kerim'i okuyup, inceleyen her kimse bazı sure isimlerinin İbrahim, Yûsuf gibi peygamber isimleri ile isimlendirildiğini görür. Bir sureye de Îsâ (a.s)'ın annesi olan Meryem'in adı verilmiştir.

İslâm Dininin Îsâ (a.s)'a Bakışı

Îsâ

Îsâ (a.s) tarih içinde yaşamış en önemli şahsiyetlerden birisidir. İnsanlık için çok büyük iyilikler sunmuştur. Kimileri onu bir ilah yahut Rabb'in oğlu olarak kabul etmişlerdir. Kimileri de ona düşmanlık ederek, haksız suçlamalarla suçlamış ve hakkında eksiltici ifadeler kullanmıştır. Peki, İslâm dininin Îsâ (a.s)'a bakışı nasıldır?

1

Îsâ (a.s) Büyük Peygamberlerden Birisidir:

Kur'an-ı Kerim Îsâ (a.s)'ın büyük ve konumu yüksek olan peygamberlerden olduğunu vurgular. Annesi Meryem iffetli, bekâr ve namuslu dosdoğru bir kadındır, yalnızca Yüce Allah'a ibadet edip boyun eğmiştir. Meryem, bir erkekle ilişkiye girmeden yüce Allah'ın kudreti ile Îsâ (a.s)'a hamile kalmıştır. Adem (a.s)'ın anne ve babasız olarak yaratılışı nasıl bir mucize ise Îsâ (a.s)'ın da babasız olarak dünyaya gelmesi böyle bir mucizedir. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de Âdem (a.s)'ın anne ve babasız olarak yaratıldığını ve Îsâ (a.s)'ın da babasız olarak dünyaya geldiğini açıklar. Zira Yüce Allah herşeye gücü yetendir. Bir şeye ol derse hemen oluverir.

“Şüphesiz Allah katında İsâ’nın örneği; kendisini topraktan yaratıp sonra da “Ol” demesiyle olmuş olan Âdem’in örneği gibidir.” (Âl-i İmrân Suresi; 59)

2 Müslümanlar İsâ (a.s)’ın Mucizelerine İman Ederler:

İsâ (a.s)’ın kör ve ciltleri lekeli olan abraş hastalarını tedavi etmesi, ölüleri diriltmesi, insanlara yedikleri ve evlerinde sakladıkları yemekleri haber vermesi gibi Yüce Allah’ın izni ile ortaya koyduğu bazı mucizeleri bulunmaktadır. Bütün bu mucizeler onun peygamberliğinin doğruluğunu göstermektedir.

3 Yüce Allah Katından Kendisine Kutsal Kitap İncil İnmiştir:

Kur’an-ı Kerim İsâ (a.s)’a dört büyük kitaptan birisi olan İncil’in indirildiğini haber vermektedir. Bu kitap insanlar için hidayet rehberi, yol aydınlatıcı ve rahmet olarak inmiştir. Ancak İncil tarih boyunca birçok defa tahrif ve değiştirilmeye maruz kalmıştır.

4

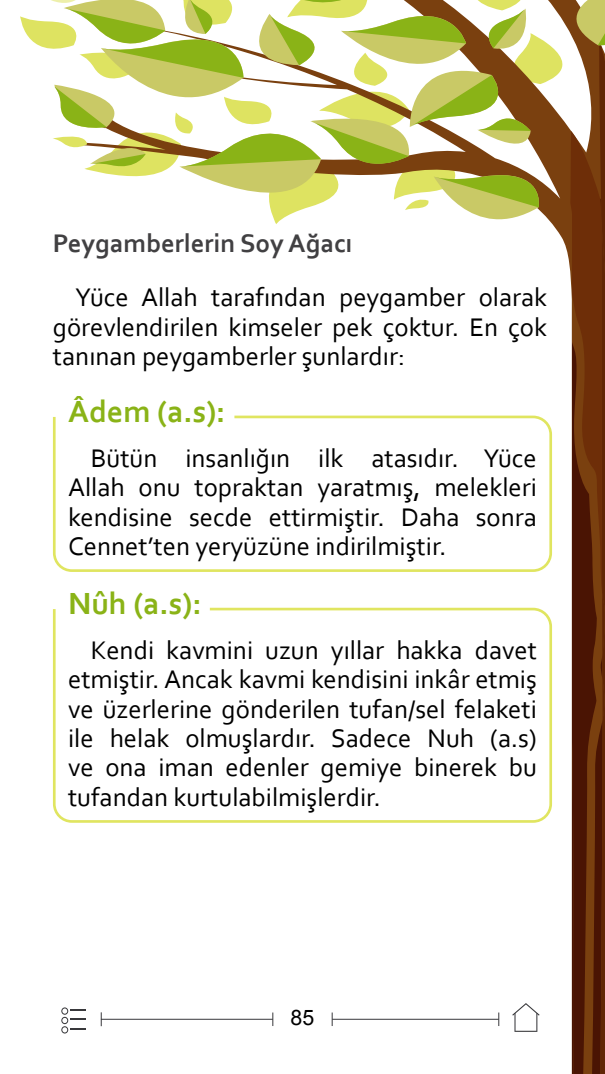
Îsâ (a.s) Bir İnsandır. Asla Bir İlah Değildir.

Kur'an-ı Kerim Îsâ (a.s)'ın Âdem peygamberin soyundan gelen bir beşer olduğunu ifade eder. Bir takım bazı mucizeler kendisine verilmiştir. Rab ve ilah vasıflarından hiçbirisine sahip değildir. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de Îsâ (a.s)'ın salih bir kul olduğunu belirtmiştir. Gönderilmiş olduğu topluma hayrı göstermek ve onlara öncü olmak için kendisine birçok mucize ve nimetler verilmiştir. "Îsâ, sadece, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğulları'na örnek kıldığımız bir kuldur." (Zuhruf Suresi; 59).

5

Îsâ (a.s) Çarmıha Gerilmemiştir. Bilakis Göğe Yükseltilmiştir.

İslâm dini Îsâ (a.s)'ın asılıp, öldürülmediğini bilakis Yüce Allah'ın katına yükseltildiğini ifade eder. Düşmanları tarafından öldürülmek istendiğinde Yüce Allah bir kimseyi ona benzetmiştir. Böylece insanlar Îsâ (a.s)'a benzeyen kişiyi o zannederek asıp, öldürmüşlerdir. Îsâ (a.s) ise göğe yükseltilmiştir. Kur'an-ı Kerim'de bu hakikat Nisâ suresinin 157 ve 158. ayetlerinde beyan edilmiştir.

Peygamberlerin Soy Ağacı

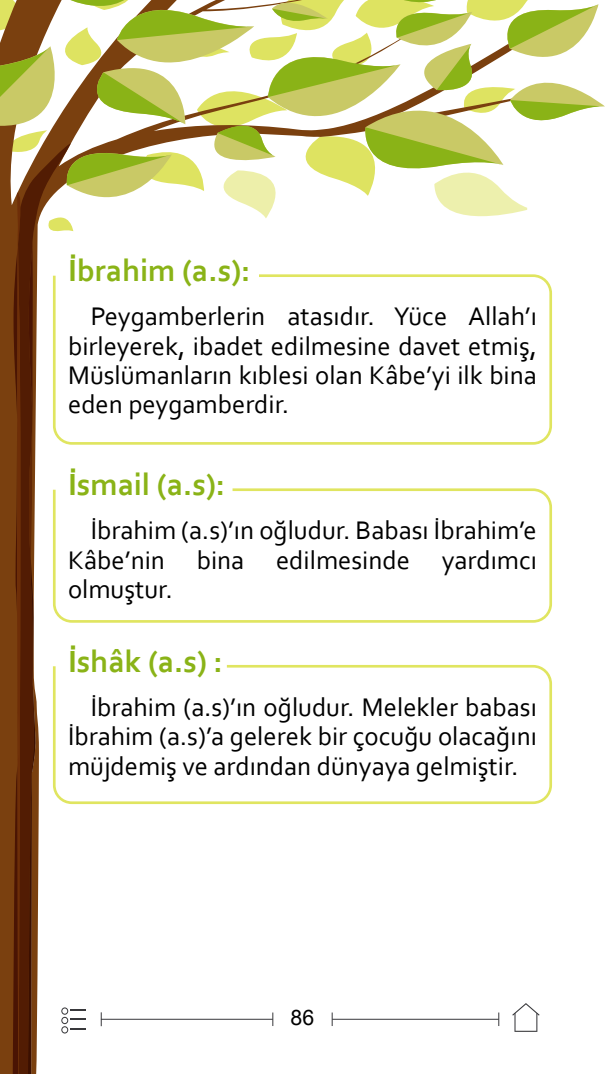
Yüce Allah tarafından peygamber olarak görevlendirilen kimseler pek çoktur. En çok tanınan peygamberler şunlardır:

Âdem (a.s):

Bütün insanlığın ilk atasıdır. Yüce Allah onu topraktan yaratmış, melekleri kendisine secde ettirmiştir. Daha sonra Cennet'ten yeryüzüne indirilmiştir.

Nûh (a.s):

Kendi kavmini uzun yıllar hakka davet etmiştir. Ancak kavmi kendisini inkâr etmiş ve üzerlerine gönderilen tufan/sel felaketi ile helak olmuşlardır. Sadece Nuh (a.s) ve ona iman edenler gemiye binerek bu tufandan kurtulabilmişlerdir.

İbrahim (a.s):

Peygamberlerin atasıdır. Yüce Allah'ı birleyerek, ibadet edilmesine davet etmiş, Müslümanların kiblesi olan Kâbe'yi ilk bina eden peygamberdir.

İsmail (a.s):

İbrahim (a.s)'ın oğludur. Babası İbrahim'e Kâbe'nin bina edilmesinde yardımcı olmuştur.

İshâk (a.s) :

İbrahim (a.s)'ın oğludur. Melekler babası İbrahim (a.s)'a gelerek bir çocuğu olacağını müjdemiş ve ardından dünyaya gelmiştir.

Ya'kûb (a.s):

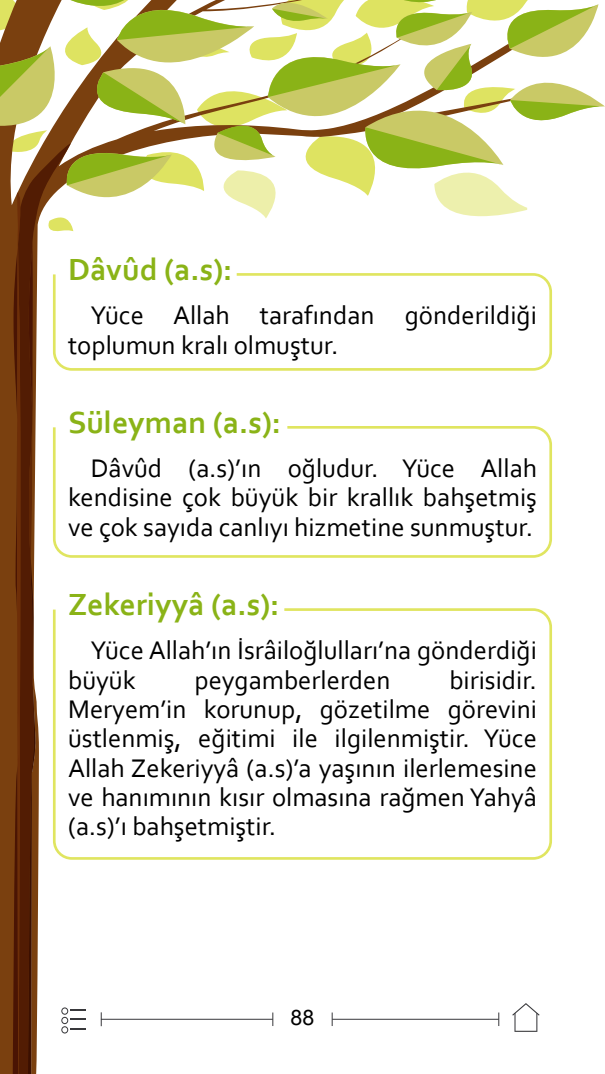
İshâk (a.s)'ın oğludur. Kendisine İsrâîl de denilmiştir. İsrâiloğulları kendisine nispet edilir.

Yûsuf (a.s):

Ya'kûb (a.s)'ın oğludur. Başına birçok imtihan ve sıkıntılar gelmiş ve sonunda Mısır'ın hâkimi olmuştur.

Mûsâ (a.s):

Yüce Allah'ın İsrâiloğulları'na gönderdiği, kendisine Tevrat indirilen, mucizelerle desteklenmiş büyük bir peygamberdir. Mısır Firavun'u kendisini yalanlamıştır. Yüce Allah bu Firavun'u denizde boğarak cezalandırmış, Mûsâ (a.s) ve ona iman edenleri de kurtarmıştır.

Dâvûd (a.s):

Yüce Allah tarafından gönderildiği toplumun kralı olmuştur.

Süleyman (a.s):

Dâvûd (a.s)'ın oğludur. Yüce Allah kendisine çok büyük bir krallık bahşetmiş ve çok sayıda canlıyı hizmetine sunmuştur.

Zekeriyyâ (a.s):

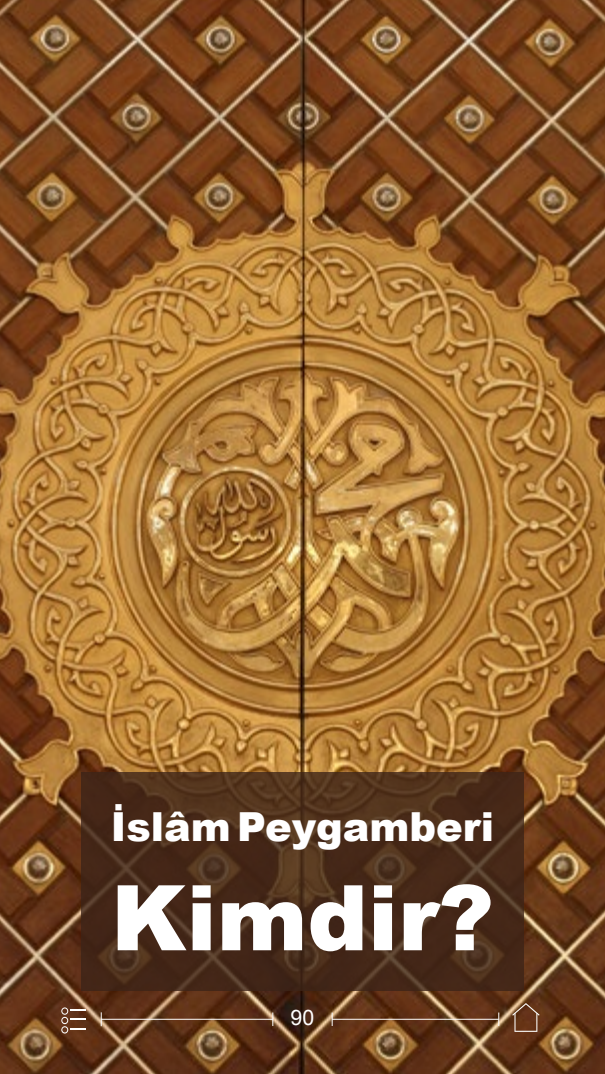
Yüce Allah'ın İsrâiloğulları'na gönderdiği büyük peygamberlerden birisidir. Meryem'in korunup, gözetilme görevini üstlenmiş, eğitimi ile ilgilenmiştir. Yüce Allah Zekeriyyâ (a.s)'a yaşının ilerlemesine ve hanımının kısır olmasına rağmen Yahyâ (a.s)'ı bahşetmiştir.

Îsâ (a.s):

Büyük peygamberlerden birisidir. Yüce Allah onu babasız olarak sadece bir anneden dünyaya göndermiştir. İsrâiloğulları'na peygamber olarak gelmiş ve kendisine İncil indirilmiştir. Birçok mucizlerle desteklenmiştir.

Muhammed (s.a.v):

Peygamberlerin sonuncusu, tüm insanlığa gönderilmiş, kendisinden önce gelen bütün peygamberleri doğrulayıcı bir peygamberdir. Önünden ve ardından batılın kendisine yaklaşamayacağı Kur'an-ı Kerim kendisine indirilmiştir.

İslâm Peygamberi Kimdir?

Muhammad

Muhammed, İslâm peygamberinin adıdır. Bu gün yeryüzünde çocuklara en çok verilen isimlerden birisidir. İnsanların kendisini güzel ahlak ve fiillerinden dolayı övüp, sena ettiği manası taşır.

İslâm peygamberinin ismi:

Muhammed b. Abdullah b. Abdûlmuttalib
b. Haşim el-Kureşî

570-632 yılları arasında yaşamıştır. Tüm
müslümanlar

O'nun bütün insanlara peygamber olarak gönderildiğine iman ederler.

Yüce Allah Muhammed (s.a.v)'ı ırk ve
renk ayrımı yapmaksızın tüm insanlığa
peygamber olarak göndermiştir. Herkesin
ona iman etmesi gerekir. "De ki: "Ey
insanlar! Şüphesiz ben, Allah'ın hepinize
gönderdiği bir elçiyim." (A'râf Suresi; 158)

Kendisine indirilen kitabın adı, Kur'an-ı Kerim'dir.

Yüce Allah en büyük kitap olan Kur'an-ı
Kerim'i Muhammed (s.a.v)'e indirmiştir.
Bu kitaba önünden ve ardından hiçbir batıl
yaklaşamaz.

Rasûl ve Peygamberlerin Sonuncusudur:

Yüce Allah Muhammed (s.a.v)'i
peygamberlerin sonuncusu olarak
göndermiştir. Artık kendisinden sonra hiçbir
peygamber gelmeyecektir. "O, Allah'ın
Rasûlü ve peygamberlerin sonuncusudur."
(Ahzâb Suresi; 40)

Muhammed (s.a.v) Hakkında Kısaca Bazı Bilgiler:

1. Doğumu:

Arap Yarımadası'nın batısında yer alan Mekke şehrinde yetim olarak 570 yılında dünyaya gelmiştir. Erken yaşta annesini kaybetmiştir. Dedesi Abdulmuttalib'in yanında kalmış ve ardından amcası Ebu Talib'in yanında gençlik yıllarını geçirmiştir.

2. Hayatı ve Gençliği:

570-609 yılları arasında peygamberlik görevinden önce Kureyş kabilesinde kırk sene yaşamıştır. Güzel ahlakı, doğruluğu ve dürüst kimse olması ile tanınmıştır. Kureyşliler arasında kendisine doğru ve güvenilir kimse anlamına gelen es-Sadık, el-Emîn denilirdi. Hayatının ilk yıllarında koyun çobanlığı yapmış daha sonra ticaretle uğraşmıştır.

Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v) İslâm dininden önce putlara ibadet edilmesine karşı çıkıyor, toplumun yaptığı putlara ibadet ritüellerini kabul etmiyordu. İbrahim (a.s)'ın dinine bağlı hanîf, yalnızca Yüce Allah'a ibadet eden, bir kimseydi. Ayrıca ne okuma ne de yazma bilmekteydi.

3. Peygamberlikle Görevlendirilmesi:

Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v) kırk yaşına ulaşınca Mekke yakınlarında yer alan Nur Dağı'ndaki Hira Mağarası'nda Yüce Allah'a ibadet etmeye gider ve orada derin derin düşünüp tefekkürde bulunurdu. Yüce Allah tarafından kendisine vahiy gelmeye başlamıştı. Kur'an-ı Kerim'de kendisine ilk indirilen vahiy: "Seni yoktan var eden Rabbin'den yardım isteyerek oku!" oldu. Zira Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur: " Oku! Yaratan Rabbinin adıyla oku!" (el-Alak Suresi; 1). Bu buyrukla birlikte insanlığa gönderilen yeni bir dönem başlamaktaydı. Bu ilim, okuma, aydınlanma ve insanları hidayete davet etme dönemi olacaktı. Ardından yirmi üç sene boyunca kendisine vahiy inmeye devam etti.

4. Davetin Başlaması:

Allah'ın elçisi üç sene boyunca gizli olarak İslâm dinine davet etti. Ardından on sene boyunca Mekke'de Yüce Allah'a açık olarak davetine devam etti. Kendisine iman edenler geçmiş peygamberlere iman edenler gibi zayıf ve fakir kimselerdi. Bu dönemde Allah Rasûlü ve ona iman edenler kendi kavmi olan Kureyş tarafından en şiddetli işkencelere ve baskılara maruz kaldılar. İslâm dinini o dönemde Mekke'ye hac ibadeti için ziyarette gelen kabile ve topluluklara tebliğ etmeye başladı. Bu yapılan daveti Medine halkı kabul etti ve ardından Müslümanlar yavaş yavaş Medine'ye hicret etmeye başladılar.

5. Hicret:

O gün Yesrib olarak bilinen Medine-i Münevvere'ye 622 yılında elli üç yaşındayken hicret etti. Kureyş kabilesi Mekke'de iken el ele verip, onun aleyhine birleşerek düşmanlık ettiler. Kendisini öldürmek için çalışıp, planlar yapmışlardı. Muhammed (s.a.v) Medine'de on yıl kalarak insanları İslâm dinine davet etmiş, namaz kılmak, zekât vermek, güzel ahlaklı olmak gibi dinin emirlerini insanlığa emretmiştir.

6. İslâm Dinini Yayması:

Allah Rasûlü İslâm medeniyet temellerini 622-632 yıllarında Medine'ye hicret ettikten sonra atmıştır. Müslüman toplumun karakteristik özelliklerini belirlemiş, insanların kendi kavimleri için duydukları taassubu kaldırmış, ilmi yaymış, adalet, doğruluk, kardeşlik, dayanışma ve sistemli olmak gibi ilkelerin temellerini atmıştır. Ancak bazı kabileler İslâm dinini ortadan kaldırmak için birçok planlar kurmuştur. Bu dönemde bazı savaşlar ortaya çıkmış, ancak Yüce Allah peygamberine ve İslâm dinine zafer vermiş, insanlar topluca İslâm dinine hızlı bir şekilde girmeye başlamıştır. Ardından bu din Mekke ve Arap yarımadasında bulunan birçok şehir ve kabilelere kadar ulaşmıştır. İnsanlar bu dine kendi seçimleriyle zorlanmadan girip, kabul etmişlerdir.

7. Vefatı:

Yüce Allah insanlara gönderdiği bu dini tamamlayarak ihsanda bulunmuştur. Hicri 11. Yılın Safer ayında Peygamber (s.a.v) tebliğ misyonunu yerine getirmiş ve şiddetli bir ateş hastalığına tutulmuştur. Ardından hicri 11. yılın Rebîülevvel ayında pazartesi günü altmış üç yaşında Mescid-i Nebevî'nin yakınında hanımı Aişe (r.a)'nın evinde vefat etmiştir. Bu tarih miladi olarak 06.08.632 yılına denk gelmektedir.

Objektif Kimselerin Gözünde Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v)

Hangi

Hangi kültüre bağılı olursa olsun objektif olarak Muhammed (s.a.v)'in hayatını tüm ayrıntıları ile okuyan bir kimse son derece etkilenir ve hayretini gizleyemez. Zira doğulu ve batılı birçok bilim adamı, filozof ve edebiyatçılara ait sözler bunu göstermektedir. Onların Muhammed (s.a.v) hakkında kaleme aldıkları bazı itirafları vardır.

Mahatma Gandhi:

“Milyonlarca insanın sevgisini kazanan bu şahsiyetin kim olduğunu öğrenmek istedim... Ben şu kanaate vardım ki, İslâmiyet’in süratle yayılması, kılıç yüzünden olmamıştır. Aksine her

şeyden evvel sadeliği, dikkatli olması, sözünü daima tutması, yakınlarına ve Müslüman olan herkese karşı sonsuz bağlılığı, cesareti, Rabbine ve gönderildiği din hakkında hiçbir şüphe duymaması sebebiyle İslâm dini birçok insan tarafından seve seve kabul edilmiştir. Sahip olduğu bu güzel sıfatlar yolunu kolaylaştırmış, zorlukları ortadan kaldırmıştır. Bunların hiçbiri kılıç ile olmamıştır. Bu peygamberin hayatıyla ilgili kitabın ikinci bölümünü okuyup, bitirdikten sonra onun bu muhteşem hayatı hakkında daha fazla bilgi sahibi olma imkânı bulamadığım için son derece hüznü duydum.”
(Collected Works, c. 25, s. 127)

“Milyonlarca insanın sevgisini kazanan bu şahsiyetin kim olduğunu öğrenmek istedim... Ben şu kanaate vardım ki, İslâmiyet’in süratle yayılması, kılıç yüzünden olmamıştır.” Gandhi

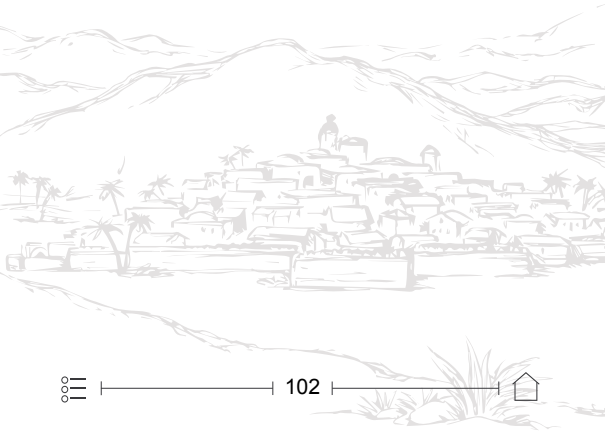

Michael H. Hart,
Dünya Tarihine Yön
Veren En Etkin “100”
adlı kitabında ilk sırada
Muhammed (s.a.v)
ile başlamıştır. Bunun
sebebini şöyle ifade
etmiştir: “Muhammed’i,
çeşitli alanlarda

evrensel etki bırakan en büyük şahıslar
listesinin başına seçmiş olmam, belki bazılarını
dehşete düşürmüştür. Ancak inanıyorum ki
Muhammed, tarihte isim olarak başarılı olan
ve hem dinî hem dünyevî yönüyle ortaya çıkan
tek isimdir.”

“The 100: A Ranking of the Most Influential
Persons in History s. 3)

Meşhur Fransız şair **Alphonse de Lamartine** şöyle demiştir: “Şayet gayenin büyüklüğü, vasıtaların azlığı ve neticenin şaşırtıcılığı insan dehşasının üç ölçüsü ise, modern dönemler tarihinin en büyük şahsiyetlerini kim Muhammed’le karşılaştırabilir ki?”

(Historie de la Turquie, c. 1, s. 111)

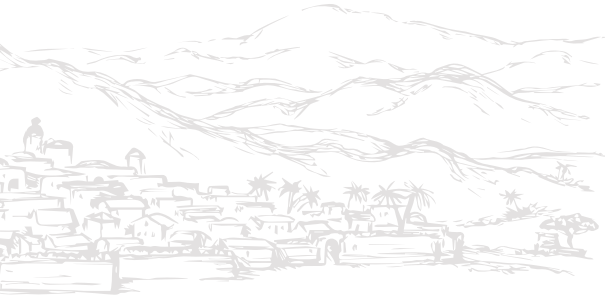

Ünlü Hindistanlı filozof
Koneru **Ramakrishna**
Roa şöyle demiştir:
"Şartlar değişmesine
rağmen Muhammed
değişmemiştir. Zaferde
ve yenilgide, yönetimde
ve zor anlarda, bollukta

ve yoklukta hep aynı kalmıştır. Bütün bu du-
rumlarda aynı özellik ve aynı karaktere sahip
tek kişi olarak karşımıza çıkmıştır. Nitekim
Yüce Allah bu özelliği göndermiş olduğu
bütün peygamberlere bahşetmiştir ve asla
değişmeyecektir."

(Mhuhammad The Prophet of Islam. S. 24)

Almanyalı büyük şair **Goethe** arkadaşına yazmış olduğu mektupta İslâm dini ve Muhammed (s.a.v) hakkında hayranlığını ifade ederek şöyle demiştir: "Yetmiş yaşıma gelmiş bulunuyorum. Ancak İslâm dini hakkında hayranlığım hiç azalmadan devam etmekte ve her gün bu konudaki inancım artmaktadır."

Bu aktarımı Goethe'den Katharina Mommsen Goethe und die arabische Welt adlı kitabının s. 177 aktarmaktadır.

Hampson Stobart şöyle demiştir: "Tüm insanlık tarihi boyunca Muhammed'in kişiliği gibi bir kişiliğe sahip olan başka bir kimse gelmemiştir. Hâlbuki, maddi imkânlar az olmasına rağmen çok büyük kahramanlıklar ortaya koymuştur. Tarihe bu açıdan bakıldığında bu oranda yeryüzünü aydınlatmış bir kimse olarak sadece Araplar içinden gelmiş bu peygamberi buluruz.

(Islam and Its Founder s. 227-228)

Simon Oakley,

History of the Saracen Empire adlı kitabında şöyle demiştir:

“Hayranlığımızı çeken, O’nun dininin yayılması değil, devam edebilme gücüdür. O’nun Mekke

ve Medine’ye nakşettiği

aynı duru ve mükemmel tesir, onca olup bitene rağmen, asırlar boyu Hint, Afrikalı ve Türk Müslümanlarca aynen taptaze olarak korunmaktadır”

(History of the Saracen Empire, s. 45.)

O’nun Mekke ve Medine’ye nakşettiği aynı duru ve mükemmel tesir, onca olup bitene rağmen, asırlar boyu Hint, Afrikalı ve Türk Müslümanlarca aynen taptaze olarak korunmaktadır”

Simon Oakley

Will Durant

“Uygarlığın Öyküsü” isimli meşhur ansiklopedisinde şöyle der:

Büyük şahsiyetlere insanlar içinde kalıcı etkiler bıraktığı için büyük denmiştir. Tarih içinde gelmiş en büyük şahsiyetlerden birisi de Muhammed’tir. Cahiliyyenin zifırı karanlıklarında çölün ortasında son derece sıcak bir iklimde yaşayan halkın ahlakî ve manevî seviyesini yükseltmeyi kendisine bir ödev olarak görmüştür. Tarih boyunca hiçbir reformistin başaramadığı şeyi başararak hedef olarak belirlediği sonuca ulaşmıştır. Tüm hayallerini onun gibi hayata geçiren başka birisini bulmak çok zordur... İslâm daveti başladığında Arap Yarımadası kurak bir çöl halindeydi. Bu topraklar üzerinde putlara ibadet eden putperest Araplar yaşam sürmekteydiler. Sayıca az ve görüş ayrılığı içindeydiler. Ama o vefat ettiğinde gerisinde birbirine sahip çıkan tek bir ümmet bıraktı. Hurafe ve taassup gibi kötü adetleri ortadan kaldırdı. Yahudilik, Hristiyanlık ve ülkesinde bulunan putperestliğin üzerine güçlü ve kolay bir din tesis etmeyi başarabildi. Bıraktığı din öyle sapasağlam temeller üzerine kurulmuştu ki, izzet ve kahramanlık onun en önemli dayanakları oldu. Bir nesil ile yüze yakın savaşa girip, hepsini zaferle tamamladı. Kısa bir sürede büyük bir devlet kurmayı başarabildi. Bu kurulan sistem hâlâ yeryüzünün yarısından fazlasında büyük bir gücü temsil etmektedir.” (The Story of Civilization: The age of faith c. 4, s. 174)

Müslüman olmadan önce Muhammed (s.a.v)'in en azılı düşmanlarından birisi olan Ebu Süfyan (r.a) bizlere başından geçen şu ilginç hadiseyi aktarmaktadır. 628 yılında Muhammed (s.a.v) Rum Kayser'i olan Heraklius'u İslâm dinine davet etmek için bir mektup göndermiştir. Rum Kayser'i Heraklius budurumkarşısında çokşaşırmış ve peygamber olduğunu söyleyen bu kimsenin yakını olan Arap bir kimseyi yanına çağırtmıştır. O vakit Peygambere karşı çok şiddetli düşmanlık besleyen Ebu Süfyan (r.a) Kureyş kabilesinin ileri gelen liderlerinden sayılmaktaydı. Şam'a doğru ticaret yolculuğundayken kendisine ve beraberinde olanlara Heraklius'un daveti ulaşmıştı. Davete icabet edip, Heraklius'un yanına girince tercüman aracılığıyla Heraklius, peygamberin doğruluğunu araştırmak için onlara bazı sorular sormuştu. Ebu Süfyan (r.a)'ın verdiği cevaplar karşısında Heraklius şöyle demiştir:

“Nesebini sordum; içinizden yüksek nesep sahibi olduğunu beyan ettin. Peygamberler de, zaten böyle, kavimlerinin en soyluları içinden seçilip gönderilirler. Ben, peygamberlik iddiasında, ondan önce içinizde bulunanın olup olmadığını sordum. ‘Hayır, yoktur’ diye cevap verdin. Eğer, ondan önce bu sözü söyleyen biri olsaydı, ‘Bu da, belki kendisinden önce söylenmiş bulunan bir söze ittiba etmek istemiş bir kimsedir!’ diye düşünürdüm.”

“Ben, peygamberlik davasında bulunmadan evvel onun bir yalan söylemiş olup olmadığını sordum. Sen, ‘Hayır’ dedin. Ben ise, kat’î olarak bilmekteyim ki insanlara karşı yalan söylemeyen bir kimse Allah’a karşı da yalan söylemez.”

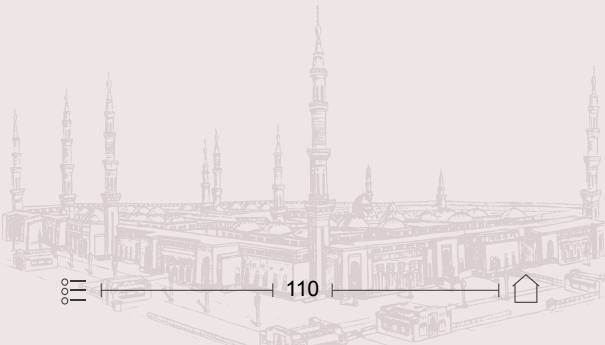
“Ben, O’na kimler tâbi oluyor? Halkın ileri gelenleri mi, yoksa fakir kimseler mi?” diye sordum. Sen, ‘Ona tâbi olanlar halkın zayıflarıdır’ dedin. Peygamberlere tâbi olanlar da onlardır. “Ona uyanlar artıyor mu, eksiliyor mu? Diye sordum. Sen, “Eksilmiyor; bilâkis artıyorlar!” dedin. İman da böyledir tamamlanıncaya kadar böyle devam eder.”

“Ben, ‘Onun dinine girdikten sonra, beğenmeyip dininden geri dönenler var mıdır?’ diye sordum. Buna da, ‘Hayır’ cevabını verdin. İman da böyledir. İmanın getirdiği iç ferahlık ve neşe kalbe karışıp kökleşince böyle olur.”

“Ben, ‘O zât ahdini bozar mı?’ diye sordum. Sen, ‘Sözünde durmamazlık etmez’ dedin. Peygamberlerin hali budur: Hiçbir zaman verdikleri sözde durmamazlık etmezler.”

“Ben, ‘O size neler emrediyor?’ diye sordum. Sen, ‘Sadece Allah Teâlâ’ya ibadet etmeyi, O’na hiçbir şeyi eş ve ortak koşmamayı, namaz kılmayı, doğru ve iffetli olmayı size emrettiğini söyledin.”

Eğer o zât hakkında bu söylediklerinin hepsi doğru ise, şüphesiz onun iktidarı şu ayaklarımın altında bulunan yerlere muhakkak gelip ulaşacaktır! Zaten ben, bir peygamberin çıkacağını biliyordum; fakat sizden çıkacağını tahmin etmezdim!” (Buharî. Hadis no;7)

Muhammed (s.a.v)'in Hayatından Örnekler ve O'nun Güzel Ahlakı

Allah

Allah Rasûlü (s.a.v) en üstün insanî ahlaka sahip bir kimseydi. Tüm dünyada yaşayan objektif bakışlı kimseler buna şahitlik etmektedir. Düşmanları bile bunu dile getirmiştir. Öyleki, Kur'an-ı Kerim bile onun ahlakını büyük ve güzel ahlak olarak nitelemiştir.

Hanımı Aîşe (r.a)'ya Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v)'in ahlakı nasıldı diye sorulunca, onun ahlakı Kur'an'dı demekten başka bir cevap vermemiştir. Yani onun ahlakı Kur'an-ı Kerim'in öğretti ve ahlakının pratik bir uygulaması, amele dönüşmesidir.

Şimdi de biraz onun ahlak ve hayatından kesitler verelim.

Tevazu Sahibi ve Alçak Gönüllü Olması:

Allah Rasûlü hiçbir zaman bir kimsenin kendisi için ayağa kalkmasına razı olmamıştır. Bilakis sahâbîlerini böyle davranmaktan alıkoymuştur. Sahabeler onu çok sevmelerine rağmen gördüklerinde ayağa kalkmazlardı. Çünkü bu davranışlarının onun hoşuna gitmediğini bilirlerdi. (Ahmed; Hadis no; 12345)

Arapların ileri gelen şahsiyetlerinden olan Adîy b. Hâtim henüz Müslüman olmadan önce İslâm dini hakkında bilgi sahibi olmak için Allah Rasûlü'nün yanına gelmiş ve şahit olduğu olayı şöyle anlatmıştır: "Yanına girdiğimde bir kadın ve iki çocuk ya da bir çocuk bulunuyordu." Ardından bu çocukların Allah Rasûlü'ne çok yakın olduklarını gördüğünü ve onun bir kral ve imparator olmadığını anladığını ifade etmiştir. Alçak gönüllü olmak bütün peygamberlerin ortak ahlakî özelliğidir.

Kendine ait özel eşyalarını tek başına tamir edip, düzeltirdi. Ailesine hizmet eder, ev işlerinde yardımcı olurdu.

Sahâbîleriyle birlikte onlardan biri gibi oturup, vakit geçirirdi. Dışarıdan gelip, onu tanımayan kimse sahâbîler ile onu birbirinden ayırt edemez ve hanginiz Muhammed'dir diye sorardı. (Buharî. Hadis no; 63)

Sahâbîler Muhammed (s.a.v)'in çok meşgul bir kimse olduğunu, ancak buna rağmen az da olsa diğer insanların ihtiyaçlarını gidermek ve onların yararları için destek vermek için vakit ayırdığını ifade ederler. Öyle ki, Medineli hizmetçilerden olan küçük yaşta bir kız gelir, Muhammed (s.a.v) onun elinden tutar, istediği yere onunla birlikte gider ve ihtiyacını gidermesi için yardım ederdi. (Buharî. Hadis no; 5724)

Ömer b. el-Hattab bir keresinde Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v)'in yanına girdiğini ve yerdeki hasırın bedeninde iz bıraktığını gördüğünü anlatır. Ömer'in ağladığını gören peygamber neden ağlıyorsun ey Ömer? Diye sorar. Ömer de "Bizans'ın Kayser'i, Fars'ın Kısrası refah içinde yaşarken, sen Allah Rasûlü olarak böyle mi yaşayacaksın?" diye cevap verir. Bunun üzerine Allah Rasûlü (s.a.v) "Bırak dünya hayatı onların, ahiret ise bizim olsun" diyerek cevap verir. (Buharî. Hadis no; 3503)

Kendine ait özel eşyalarını tek başına tamir edip, düzeltirdi. Ailesine hizmet eder, ev işlerinde yardımcı olurdu. Hanımı Aişe (r.a)'ya onun ev içindeki hali sorulduğunda, "Ailesinin işlerine yardımcı olurdu."diyerek cevap vermiştir. (Buharî. Hadis no; 644)

Başka bir hadiste ise Aişe (r.a): “Sizlerden bir kimse gibi ayakkabılarını tamir eder, elbisesine yama dikerdi.” demiştir. (Ahmed. Hadis no; 24749)

Allah Rasûlü (s.a.v) şöyle buyurmuştur: “Kalbinde zerre miktarı kibir olan kimse Cennet’e giremez.” (Müslim, Hadis no; 91)

Merhametli Oluşu:

Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: “Merhamet edenlere Rahmân olan Allah merhamet edecektir. Yeryüzünde olanlara sizler merhamet edin ki, gökteki de (Allah da) size rahmet etsin.” (Ebu Davûd. Hadis no: 4941)

Peygamber (s.a.v) birçok açıdan merhametli bir kimseydi. Onun merhametli oluşu şu yönlerde ortaya çıkmaktadır:

Çocuklara Karşı Olan Merhameti:

- Namaz, İslâm dininin direği konumunda olan en önemli ibadetlerden birisidir. Namazdayken konuşmak ve çok hareket yapmak caiz değildir. Bir keresinde Peygamber (s.a.v) namaz kılarken torunu Uame bint Zeyneb’i kucağına almış, secde edeceği zaman yere bırakıp, tekrardan kalkınca yine kucağına almıştır. (Buharî. Hadis no; 494)
- Namaz kılarken bir bebek ağlaması duyduğunda namazını olması gerekenden

biraz daha hızlı kılıp, bitirirdi. Zira Nebî (s.a.v) şöyle buyurmuştur: “(Bazen) Uzun kılmak niyetiyle namaza dururum, derken bir çocuk ağlaması işitir, annesine meşakkat vermemek için namazı kısa keserim.” (Buharî. Hadis no;675)

Kadınlara Karşı Olan Merhameti:

- Peygamber (s.a.v) kızlara iyi davranmaya ve güzel terbiye etmeye teşvik etmiştir. Nitekim şöyle buyurmuştur: “Her kim bir kız yahut birden çok kız çocuğuna sahip olur da (bakımına, terbiye etmeye) velayet eder ve onlara iyilik edip güzel muamelede bulunursa, o kız çocukları kendisi için Cehennem ateşinden koruyan bir perde olurlar.” (Buharî. Hadis no: 5649)
- Hanımlara önem vermek ve onların durumlarını gözetmek konusunda ısrarcı bir şekilde tavsiyelerde bulunmuştur. Müslümanların birbirlerine bu konuda sürekli nasihat etmelerini emretmiştir. Nitekim şöyle buyurmuştur: “Kadınlarınıza iyi davranınız.” (Buharî. Hadis no:4890)
- Ailesine karşı nazik olmak husunda insanlar için en güzel örnekleri sergilemiştir. Bir keresinde devesinin yanında otururken hanımı Safiyye (r.a)’ya dizini uzatmış ve hanımı ayağı ile onun dizine basarak deveye binmiştir. (Buharî. Hadis no; 2120)

Kızı Fatıma (r.a) onu ziyarete gelince elinden tutar ve öper, oturduğu yerden kalkarak kendi yerine oturturdu. (Ebu Davûd, Hadis no: 5217).

Yoksullara Karşı Olan Merhameti:

- Allah Rasûlü (s.a.v) yetimlere bakmayı emretmiştir. Nitekim bir hadislerinde şöyle buyurmuştur: “Ben ve yetime bakan kimse Cennet’te şöleyiz.” (Orta parmağı ile başparmağını yan yana getirip aralarını açıp kapayarak işaret etti.)(Buharî. Hadis no; 4998).

Muhammed (s.a.v) zayıf ve mustazaflara yardım etmek ve onlara iyilikte bulunmanın zafer kazanmanın ve rızık elde etmenin bir sebebi olduğunu belirtmiştir.

- Dul kadın ve fakirlere yardımcı olan kimseyi Allah yolunda cihat eden, gündüzleri oruç tutup, geceleri namaz kılan kimseye benzetmiştir.(Buharî. Hadis no; 5661).
- Düşkünlere karşı merhametli olmak ve haklarını vermeyi düşmanlara karşı zafer kazanmaya ve rızkın bollaşmasına sebep olduğunu habervererek şöyle buyurmuştur: "Zayıf insanlara yardım ederek benim rızamı arzulayın. Muhakkak sizlere zafer ve rızık zayıflara yardım etmeniz sebebi ile gelmektedir." (Ebu Davud. Hadis no;2594).

Adaleti:

- Allah Rasûlü (s.a.v) son derece adaletli bir kimseydi.Yakın akrabalarının aleyhine bile olsa sürekli adaletten yana olurdu. Bu hususta Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle emretmiştir: "Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa, Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun." (Nisâ Suresi; 135).
- Bazı sahâbîler Peygamber (s.a.v)'in yanına gelmişlerdi. Geliş nedenleri, hırsızlık yapan ve toplumda saygın bir yere sahip olan bir kadın hakkında aracı olmaktı. Uygulanması gereken cezanın affedilmesini istiyorlardı. Bunun üzerine Peygamber (s.a.v) onlara şu cevabı verdi: "Allah'a yemin olsun ki, Muhammed'in kızı Fatıma da çalsa muhakkak elini keserim". (Buharî. Hadis no; 4053).

- Faizi yasakladığında ilk olarak en yakın akrabası Abbas'ın alacağı olan faizi ortadan kaldırarak şöyle demiştir: "İlk kaldırdığım fâiz Abdülmuttalib'in oğlu amcam Abbas'ın fâiz alacağıdır. Fâizin her çeşidi kaldırılmıştır, ayağımın altındadır." (Müslim. Hadis no; 1218).
- Zayıf olanın, güçlü olan kimseden korkmadan hakkını isteyip, almasını toplumların medeniyet alanında ilerleme ölçüsü olarak belirlemiştir. Şöyle buyurmuştur: "Zayıfın kendi hakkını tereddüt etmeden alamadığı milletler kutsal değildir." (İbn Mace; Hadis no; 2426)

İyilik ve Cömertliği:

- Bir keresinde yanına bir adam gelir ve kendisinden mal ister. Bunun üzerine Muhammed (s.a.v) adama, "Git istediğini satın al, ödemesini ben yapacağım" der. Bunun üzerine Ömer(r.a)ey Allah'ın Rasûlü! "Yüce Allah sana taşıyamayacağın yükü yüklememiştir" diyerek olaya müdahale etmiştir. Ömer (r.a)'ın bu sözü Allah Rasûlü (s.a.v)'in hoşuna gitmemiştir. Adam Ömer (r.a)'ın sözünden sonra şöyle demiştir: "Ey Peygamber sen Allah yolunda harcamaya devam et. Yüce arşın sahibi Allah'ın sana az vereceğinden endişe duyma." Bunun üzerine Allah Rasûlü (s.a.v) tebessüm ederek gülümsemiş ve mutluluk yüzünde hemen belirmiştir. (el-Ehadîsu'l-Muhtara. Hadis no; 88).

- Bir keresinde kendisine seksen bin dirhem gümüş getirilmişti. Gelen bu paraları hasırdan bir halının üzerine koymuş ve dağıtmaya başlamıştı. Kendisine gelip isteyen herkese vermiş ve bütün bu parayı dağıtarak bitirmiştir. (el-Hakîm. Hadis no; 5423).

Sabırlı ve Yumuşak Huylu Olması:

- Allah Rasûlü (s.a.v) Mekke'den 90 km uzaklıkta olan Taif kentinden üzgün bir şekilde ayrılmıştı. Buradaki insanları İslâm'a davet etmiş ancak kendisine çok sert tepki ile karşılık vermişlerdi. Akrabalarının kendisini çıkarıp kovduğu Mekke'ye doğru geri dönüş yolundayken bir melek gelerek dilerse Taif'te yaşayanları helak edebileceğini söylemiştir. Ancak Allah Rasûlü; "Ümit ediyorum ki; Yüce Allah bu kimselerin soylarından yalnızca Allah'a ibadet edecek ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayacak bir topluluk çıkarır." Diye karşılık vermiştir. ve onları affetmiştir. (Buharî. Hadis no; 3059).
- Bütün bunların ötesinde kendisini ve ona iman edenleri Mekke'den çıkarıp kovan, uzun yıllar hakkında ileri geri konuşup kılıç çeken, suikast düzenleyerek canına kasteden Mekke halkına karşı son derece merhametli bir şekilde yaklaşmıştır. Yüce Allah'ın yardımı gelip, Mekke'nin fethi ile Müslümanlar izzet bulunca Mekkelilere şöyle seslenmiştir: "Ey Kureyş topluluğu!

Şimdi hakkınızda benim ne yapacağımı tahmin edersiniz? Kureyş topluluğu, "Sen, kerem ve iyilik sahibi bir kardeşsin! Kerem ve iyilik sahibi bir kardeş oğlusun! Ancak bize hayır ve iyilik yapacağına inanırız." diye cevap vermişlerdir. Bunun üzerine Allah Rasûlü şöyle buyurmuştur: "Benim halimle sizin haliniz, Yusuf'un (a.s) kardeşlerine dediğinin tıpkısı olacaktır. "Yusuf (a.s) kendisini kuyuya atan kardeşlerine dediği gibi ben de aynı şeyi sizlere diyorum: 'Size bugün hiçbir başa kakma ve ayıplama yok! Allah, sizi bağışlasın. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir!' (Yusuf Suresi; 92). "Haydi, gidiniz, sizler serbestsiniz!" (Beyhakî. Hadis no; 18275).

Islamic sources mention that the Messenger of Islam never hoarded any type of wealth.

Dünyadaki Zühd Hayatı:

- Allah Rasûlü (s.a.v) sürekli yüce Allah'ın şu buyruğunu kendisine şia redinirdi. "Kendilerini imtihan için, dünya hayatının süsü olarak bol bol geçimlik verdiğimiz bazı kimselere sakın göz dikme, Rabbinin rızıkı daha iyi ve daha devamlıdır." (Tâ-Hâ Suresi; 131)
- Ömer (r.a) bir gün Allah Rasûlü (s.a.v)'in evine gelir. Bir de bakar ki, hasırdan bir halının üzerine yatmış uzanıyor. Halının üzerinde uzandığı bir yatağı bile yoktur. Hasırın izleri sağ yanında iz bırakmıştır. Ömer (r.a): "Gözlerimi kaldırdım, Allah Rasûlü (s.a.v)'in evine baktım. İnsanın gözüne takılacak dikkat çekici hiçbir şey göremedim der. Ardından ey Allah'ın Rasûlü! "Yüce Alah'a dua buyur da ümmetine geniş rızık versin. Fars ve Rumlara geniş rızık vermiş, dünyalıklar bahşetmiştir. Ama onlar buna rağmen Allah'a ibadet etmemişlerdir." Bunun

üzerine Allah Rasûlü (s.a.v) Ey Ömer! Benim peygamberliğim hakkında şüphen mi var? Onlar öyle kimselerdirki onlara verilecek güzellikler bu dünyada verilmiştir.” (Buharî, Hadis no; 2336).

- “Benimle dünyanın hali ancak bir ağacın gölgesinde bir müddet dinlenip de orayı bırakıp giden bir yolcu gibidir”. (Tirmizî. Hadis no; 2377).
- Bir ay, iki ay ve üç ay geçerdi de Allah Rasûlü (s.a.v)’in evinde yemek pişirilmek için ateş yakılmazdı. Bütün bu süre içinde Allah Rasûlü (s.a.v) sadece hurma ve su yiyip, içerdi. (Buharî, Hadis no; 2428). Kimi zaman gün boyu yiyecek olarak sadece bozulmuş hurma bulurdu. (Müslim. Hadis no; 2977). Allah Rasûlü (s.a.v) buğday ekmeğinden doyuncaya kadar peşpeşe üç gün yemeden ruhu kabzedildi. En çok yediği ekmek arpa unundan yapılan ekmek olmuştur.” (Müslim. Hadis no; 2976).

İslâm peygamberi dünya hayatını yolculuğa çıkmış bir yolcunun bir ağaç altında gölgelenmesine benzetmiştir.

Vefakâr Olması:

- Verilen sözü yerine getirmen en yüce ve en güzel ahlakın bir göstergesidir. İki kişi arasında sorumluluk ifade eden bir anlaşma olmamasına rağmen güzel bir karşılık verebilmek için ahde vefa göstermek insanlar nezdinden pek kıymetlidir. Allah Rasûlü (s.a.v) sürekli kendisine iyilik yapan kimselere aralarında bir antlaşma olmamasına rağmen çok daha büyük bir iyilik ile karşılık verirdi. Antlaşma yaptığı durumlarda Sözünde durmada son derece hassas davranırdı.
- Hristiyanların kralı olan Heraklius, Kureyş kabilesinin kafirlerine Peygamber (s.a.v) hakkında sorular sorduğunda şöyle demiştir: “Ben, ‘O zât ahdini bozar mı?’ diye sordum. Sen, ‘Sözünde durmamazlık etmez’ dedin. Peygamberlerin hali budur: Hiçbir zaman verdikleri sözde durmamazlık etmezler.” (Buharî. Hadis no; 7).
- İlk hanımı Hatice (r.a)’ya karşı o kadar çok vefakârdı ki, sürekli ona saygı duymuş, değerini bilmiş arkadaş ve akrabalarına özel ilgi ile ikramda bulunmuştur.

- Peygamberliğin ilk yıllarında vefat eden Hatice (r.a)'ya karşı olan vefasını Aişe (r.a) bizlere şöyle anlatmaktadır: "Allah Rasûlü (s.a.v) onu çokça anardı. Bir koyun keser, onu parçalara ayırır ve Hatice'nin arkadaşlarına gönderirdi. Kimi zaman Allah Rasûlü'ne bu dünyada Hatice'den başka kimse yok mudur dediğim bile olmuştur. O da bana Hatice şöyle şöyle bir kadındı diyerek onu hayırla yâd ederdi." (Buharî. Hadis no; 3607).
- Bir keresinde Allah Rasûlü (s.a.v)'in yanına Habeşistan kralı Necaşî'nin elçileri gelmişti. Necaşî İslâm dininin ilk günlerinde kendisine sığınan Müslümanları kabul edip, korumuştur. Allah Rasûlü (s.a.v) bu heyete bizzat kendisi hizmet etmiş, bunu gören sahâbîleri "Bizler bu görevi senin yerine yapabiliriz" demişler Muhammed (s.a.v)'de "Bu kimseler benim sahâbîlerime çokça ikramda bulundular. Ben bu iyiliklerine karşılık vermek istiyorum" diyerek cevap vermişti.

Hiç şüphesiz Muhammed (s.a.v) Yüce Allah'ın emrini yerine getirip, kendinden önce gelen peygamberleri de örnek alarak hayatın tüm alanlarında güzel ahlak konusunda en iyi davranışları sergilemiştir.

Muhammed (s.a.v)'in inşa ettiği mescit Medine'de bulunmaktadır. Kutsallık bakımından bu şehir ikinci sırada Mekke'den sonra gelir. Allah rasûlü (s.a.v) oraya hicret etmiş, mescit inşa etmiş ve orada hayata gözlerini yummuş ve defnedilmiştir. Her yıl milyonlarca Müslüman bu şehri ziyaret ederler.

Muhammed (s.a.v) in Bazı Hadisleri

Müslümanlar

Müslümanlar Muhammed (s.a.v)'in sözlerini dinleyip yazıya dökme konusunda gereken önemi göstererek son derece hassas davranmışlardır. Âlim ve hadis hafızları hadis lafızlarının yazım şekli ve manaları konusunda birbirleriyle adeta yarışırcasına gayret göstermişler, tüm dünyaya hadislerin zayıf ya da sahih olduğunu anlatmak, aktarılan haberlerin doğrusunu yalanından ayırmak için muhteşem bir sistem geliştirmişlerdir. Kelime ve cümleleri en ince detaylarına kadar irdelemişler, eklenen lafızları ayıklamışlardır.

Şimdi de Muhammed (s.a.v)'e ait olduğu ispat edilen bazı hadislerle yer vereceğiz:

- "Ameller ancak niyetlerle kabul olur. Her kimseye niyetinin karşılığı vardır." (Buharî. Hadis no; 1).
- "İyilik güzel ahlaktır, günah da nefsinde gelip giden ve insanların ona vakıf olmasından hoşlanmadığın şeydir." (Müslim. Hadis no; 2553).
- "Nerede olursan ol, Allah'tan kork! Kötülükten sonra onu silecek bir iyilikte bulun ve insanlara karşı güzel bir ahlakla muamele et." (Tirmizî. Hadis no; 1987).
- "Dünyaya rağbet gösterme ki, Allah seni sevsin; insanların ellerinde bulunana (nimet ve imkânlar) rağbet etme ki, onlar (da) seni sevsin." (İbn Mâce, Hadis no; 4102)
- «"Benimle benden önce gelen peygamberlerin misali, bir ev inşa edip, onu iyi, güzel ve mükemmel yapan, ancak köşelerinden birinde bir kerpiç yeri bırakan bir adamın misali gibidir ki, insanlar dolaşmaya ve binayı beğenmeye başlarlar ve 'Şuraya bir kerpiç koysan da binan tamam olsa' derler. İşte o kerpiç benim, ben peygamberlerin sonuncusuyum." (Buharî. Hadis no; 3342).

“

“Küçüklerine merhamet etmeyi
büyüklerine saygı göstermeyi bizden
değildir.” (Tirmizî. Hadis no; 1920).

- “Kim bir Müslümandan bir sıkıntıyı giderirse, Allah Teâlâ o kimsenin kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir. Kim bir Müslümanın ayıp ve kusurunu örterse, Allah Teâlâ da o kimsenin ayıp ve kusurunu örter. Mü’min kul, din kardeşinin yardımında olduğu sürece, Allah da o kulun yardımındadır. Bir kimse ilim elde etmek için bir yola girerse, Allah da ona Cennet’in yolunu kolaylaştırır. Amelinin kendisini geride bıraktığı kişiyi, nesebi öne geçirmez.” (Müslim. Hadis no; 2699).
- “Kişi kendisi için sevip istediklerini, kardeşi için sevip istemedikçe iman etmiş olmaz”. (Buharî. Hadis no; 13).
- “Müslüman kimse diğer müslümanların elinden, dilinden güvende olduğu kimsedir. Muhacir ise Allah’ın yasakladıklarını terk eden kimsedir.” (Buharî. Hadis no; 10).
- “Kim bir gayrimüslime zulmeder veya gücünün üstünde bir iş yükler ya da zorla ondan bir şey alırsa kıyamet günü ben onun hasmıyım.” (Ebu Davûd. Hadis no; 3052).

“Küçüklerine merhamet etmeyi büyüklerine saygı göstermeyen bizden değildir.” (Tirmizî. Hadis no; 1920).

- “Merhamet edenlere Rahmân olan Allah merhamet edecektir. Yeryüzünde olanlara sizler merhamet edin ki, gökteki de (Allah da) size rahmet etsin.” (Ebu Davûd. Hadis no: 4941)
- “Bizi aldatan bizden değildir.” (Tirmizî. Hadis no; 1315).

- "Mü'minler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerine şefkat göstermekte bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tutulurlar." (Müslim. Hadis no; 2586).
- "Hepiniz çobansınız; hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Erkek, ailesinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Kadın, kocasının evinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Netice itibariyle hepiniz çobansınız ve güttüğünüz sürüden sorumlusunuz." (Buharî. Hadis no; 4892).
- "Mü'minlerin iman bakımından en olgun olanları, ahlakı en güzel olanlarıdır. En hayırlılarınız kadınlarına en hayırlı olanınızdır." (Tirmizî. Hadis no; 1162).
- "Sizin en hayırlınız da ailesine en hayırlı olanınızdır." (Tirmizî. Hadis no; 3895).
- "Allah bütün işlerde yumuşak huylu olmayı sever." (Buharî. Hadis no; 5678).
- "Yumuşak huylu olmaktan mahrum olan kimse bütün hayırdan mahrum olmuştur." (Müslim. Hadis no; 2592).

- “Münafık kimsenin özelliği üçtür. Konuştuğunda yalan söyler, verdiği sözden cayar, emanete ihanet eder.” (Buharî. Hadis no; 33).
- “Kendisini (doğrudan) ilgilendirmeyen şeyi terk etmesi, kişinin iyi müslüman oluşundandır.” (Buharî. Hadis no; 2317).
- “Vaktiyle bir adam yolda giderken çok susadı. Bir kuyu buldu ve içine indi; su alıp dışarı çıktı. Bir de ne görsün, bir köpek, dili bir karış dışarıda soluyor ve susuzluktan nemli toprağı yalayıp duruyordu. Adam kendi kendine “Bu köpek de tıpkı benim gibi pek susamış” deyip hemen kuyuya indi, mestini su ile doldurdu ve mesti ağzına alarak yukarıya çıktı ve köpeğı suladı. Onun bu hareketinden Allah Teâlâ hoşnut oldu ve adamı bağışladı.” Sahâbîler:-Ey Allah’ın Rasûlü! Bizim için hayvanlardan dolayı da sevap var mı? dediler. Bunun üzerine Allah Rasûlü: “Her canlı sebebiyle sevap vardır” buyurdu. (Buharî. Hadis no; 2466).

Kur'an'a Göre Muhammed (s.a.v)

Kur'an-ı Kerim bizlere Muhammed (s.a.v)'in karakterini, çevresi ile olan ilişkisini çok iyi bir şekilde vafsetmiştir. O bir insan ve aynı zamanda üstün ahlaka sahip bir peygamberdir.

- Sadece Müslümanlar için değil tüm âlemlere rahmet bir peygamberdir. (Enbiyâ Suresi; 107)
- Üstün bir ahlaka sahiptir. (Kalem Suresi; 4)
- Sadece davet ve tebliğ etmekle görevlendirilmesine ve hidayete yalnızca Allah'ın ulaştıracak olmasına rağmen

insanların hidayet bulması için son derece gayret etmiş, onların dalalet ve sapıklık içinde bulunması kendisini çok üzmüştür. (Hûd Suresi; 12. En'âm Suresi; 107. Kehf Suresi; 110).

- Başkalarının hatalarına sürekli mazeretler aramış ve yanlışlara göz yumarak onları affetmiştir. (Tevbe Suresi; 43).
- Yüce Allah kendisini yasaklayana dek düşmanları için Allah'tan af ve mağfaret dilemiştir. (Tevbe Suresi; 80).
- Müminlerin sıkıntıya düşmesi ona son derece ağır gelirdi. Onlara karşı çok merhamet ve şefkatli bir kimseydi. (Tevbe Suresi; 128).
- Bazı sahâbîlerin evinde fazla kalmasından rahatsız olmasına rağmen sahip olduğu hayâsı bunu onlara söylemesine engel olurdu. (Ahzab Suresi; 53)
- Kolay, hoş görülü ve yumuşak kalpli bir kimseydi. Sürekli sahâbîlere yumuşak davranır, onlarla istişare eder, en zor ve sıkıntılı durumlarda bile onların görüşlerini alırdı. (Âl-i İmrân Suresi; 159).

Kur'an-ı Kerim İslâm Dininin Ebedî Bir Mucizesidir

Dünyada

Dünyada en çok satılanlar listesinde sürekli ilk sırada bulunan ve yeryüzünde bir buçuk milyardan fazla insanın inanıp, doğruladığı kitap olan Kur'an-ı Kerim nedir?

Kur'an-ı Kerim Müslümanların iman ettiği mukaddes bir kitaptır. Bu kitabın hakkında şu prensiplere iman ederler:

- Yüce Allah'ın insanlara hidayet ve nur olması için Muhammed (s.a.v)'e indirdiği kelimadır. .
- Semavî kitapların en sonuncusudur.
- Değişimden ve tahrif edilmekten korunmuştur.
- Okunması ve ezberlenilmesi ibadet olduğu gibi hüküm ve emirlerini uygulamak da bir ibadettir.

Kur'an-ı Kerim Cebrail (a.s) aracılığı ile Muhammed (s.a.v)'e kırk yaşındayken indirilmiştir. İlk inen vahiy "Oku! Yaratan Rabbinin adıyla oku." ayeti olmuştur. Yaşanan olaylar ve durumlara göre yirmi üç senede inmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de ilk indirilen ayet "Oku. Yaratan Rabbinin adıyla oku." olmuştur. Kur'an-ı Kerim'in inişi yirmi üç senede olaylar ve hadiselerle göre gerçekleşmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de 114 sure bulunmaktadır. Her bir surenin konu ve üslûbu diğerinden farklıdır. Arap dilinin en yüksek fesahat ve belağat yönlerini içermektedir. İnsanları hidayete çağırıp, sadece Yüce Allah'a ibadet etmeleri gerektiğini söyler.

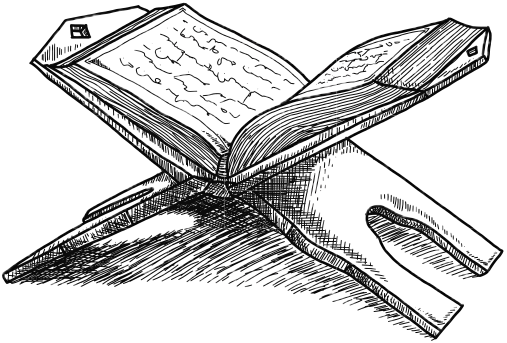
Kur'an-ı Kerim'de ele alınan en önemli konular:

- 1- Yüce Allah'ın birliği ve şirk ehlinin ileri sürdüğü şüphelerin iptali.
- 2- Peygamber ve geçmiş ümmetlerin kıssaları.
- 3- Son derece geniş olan kâinat hakkında düşünüp tefekkür etmek, çevremizdeki canlılara bakmak ve Yüce Allah'ın bizlere bahşettiği nimetlerin kıymetini bilip saymaya davet eder.
- 4- Dinin kurallarını, emir ve yasaklarını açıklar.
- 5- Mü'minlerin ahlak ve özelliklerini açıklar, kötü özelliklerden sakındırır.

6- Kıyamet günü iyilik sahibi kimseler ile kötülere verilecek karşılıktan bahseder.

7- Muhammed (s.a.v) ve sahâbîlerin başına gelen olaylara getirdiği açıklamalardan hareketle Mü'minleri terbiye eder.

Kur'an-ı Kerim'in Kısaca Bazı Özellikleri:

Kur'an-ı Kerim'in Korunması Mucizesi:

Yüce Allah insanlara gönderdiği son kitap olan Kur'an-ı Kerim'i okunan ve ezberlenen bir kitap olmasından dolayı Kur'an olarak; yazılıp ezberlenilen bir kitap olmasından dolayı da Kur'an-ı Kerim'i birçok ayette 'Kitab' olarak isimlendirmiştir. Kur'an hem ezberlenilerek hem de yazılarak korunma altına alınmıştır. Allah Rasûlü (s.a.v)'e bir ayet indirildiği zaman kâtipler hemen bu ayetleri yazıya dökerlerdi ve ağzından çıkan ayetler hemen ezberlenirdi. Kur'an-ı Kerim'i ezberleyen hafızların sayısı ne kadar çok olursa olsun yazılan Kur'an-ı Kerim'e uygunluk sağlamıyorsa kabul edilmezdi. Yazılan ayetlerin Allah Rasûlü (s.a.v)'den duyulduğu şekilde ezberlenen şekline uygun olması şartı aranırdı.

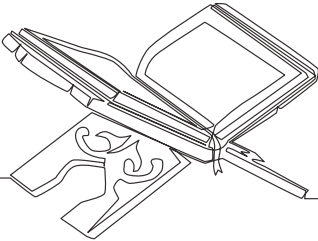

Hristiyan din adamları var olan İnciller'de bulunan çelişki ve tutarsızlıkları kabul etmişlerdir. İnciller'i yazan kâtiplerin farklı birçok kaynaktan yararlanmasını, ayrı zamanlar içinde yazılmasını ve İncil'in içerdiği direk olmayan vahyin doğasını bunun bir sebebi olarak göstermişlerdir. Sonuç olarak bütün bu farklılıklara rağmen insanlar için hidayet içermesini kendileri için yeterli görmüşlerdir.

Objektif olarak okuyan her kimse Kur'an-ı Kerim'in hiçbir çelişki ve uyumsuzluk içermediğini anlar. Çünkü Kur'an-ı Kerim hem lafızları hem de manası itibariyle Yüce Allah'ın kalamıdır. Peygambere gönderilen vahyin yazımı ve ezberlenip korunması direk Muhammed (s.a.v)'in ağzından dinleyerek gerçekleşmiştir. Ne bir eksiltme ve ne de bir fazlalık bulunmaktadır. Müslümanlar farklı mezhep ve yönelişlerine rağmen Kur'an-ı Kerim'in tek bir kelimesi ile ilgili hiçbir görüş ayrılığına düşmemişlerdir.

Kur'an-ı Kerim'in yazımı, telaffuz edilişi, ezberlenişi, mushaflara yazılışı hiçbir harf eklemesi yahut eksiltilmesi olmadan nesilden nesile en ince ve titiz yöntemlerle tarih boyunca aktarılarak korunmuştur. Bugün bir kimse dünyanın bir ucunda bulunan Çin'e gidip bir Kur'an-ı Kerim satın alsa bir diğer kimse de Afrika'dan bir Kur'an-ı Kerim alsa ve bu satın alınan Kur'anları bazı müzelerde bulunan bin yıl önce el yazısı ile yazılan yazma eser

Kur'an-ı Kerim'lerle karşılaştırsa aralarında hiçbir farkın olmadığını gözlemleyerek böyle müthiş bir gerçeği idrak etmiş olur. Aralarında bin yıl gibi uzun bir zaman olsa bile, telaffuzunda, okuma kurallarında hiç bir farklılık olmadığı görülür. Bugün Endenozyalı küçük hafız çocuğun okuduğu Kur'an-ı Kerim ile bin yıl önce Mekke'de yaşayan bir kimsenin okuduğu Kur'an-ı Kerim arasında hiçbir farklılık bulunmamaktadır. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "Eğer o Allah'tan başkası tarafından (indirilmiş) olsaydı mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı." (Nisa Suresi; 82). Bütün bu anlatılanlara çok şaşırmamak gerekir. Zira Kur'an-ı Kerim'in korunmasını Yüce Allah kendisi üstlenmiştir. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz o Zikr'i (Kur'an'ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz." (Hicr Suresi; 9).

Açıklama ve Beyan Etmedeki Mucizesi:

Kur'an-ı Kerim'i okuyan okuyucu bu kitabın direk olarak okuyucuyu muhatap aldığını, onunla konuşup, tartıştığını gözlemler. Bundan daha ilginç olanı ise, Kur'an-ı Kerim okuyan kimsenin düşüncelerinin önüne geçerek onu yönlendirir. Böylece onu daha önceden okumuş gibi hisseder.

Bir ressam çizdiği portredeki kişinin gözlerini kendine bakan kimseleri takip eder bir şekilde çizebilir. Ancak bir kitap nasıl olur da okuyucunun düşüncelerini takip edererek ne olduğunu ortaya koyar? Ve nasıl olur da okuyucular ve sahip olduklarını kültür ve yaşam biçimleri farklı olsa da onların sorularına henüz onlar sormadan cevap verebilir?

Kur'an-ı Kerim, insan eğilimlerinin teşhisinde, gizemlerini ortaya çıkarmada ve zayıf bir canlı olduğunu ortaya koymada kişiyi hayrete düşürecek bir üslûba sahiptir. Bu üslûb ilk etapta okuyucuya katı ve sert gelebilir. Ancak okuyucuyu uyandırarak, akıl ve kalbine ötelediği ve cevap vermekten kaçındığı soruları yöneltir.

Bir kişi Kur'an-ı Kerim okuduğunda birçok kimse ile ilgili kıssalarla karşılaşır. Onların gizemli halleri iç dünyaları ve hareket noktalarıyla birlikte yaşar. Bu insanların

kimileri sapmış kimileri de kurtuluşa ermiştir. Ardından kendi kendine şöyle bir duraksar ve kendi nefsinı kontrol eder. Sureler ve ayetler birbiri ardına gelir ve okuyucunun kalbinde o hiç farkında olmasa da etkisini bırakmaya başlar. Böylece Kur'an-ı Kerim kişinin kendisini gördüğü aynası olmuştur. Tüm kusurlarını, eksikliklerini, yapabileceklerini ve önündeki fırsatları görür. Kur'an-ı Kerim okuyucunun içine öyle bir siner ki, en sonunda okuyucu kalbinin en derinliklerinde Yüce Allah'tan başka ibadet edilmeyi hak eden başka bir ilahın olmadığını kabul eder.

Kul ümitsizliğe düştüğü vakit Yüce Allah'ın şu buyruğunu okur: "De ki: "Ey kendilerine kötülük edip aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden umudunuzu kesmeyin. Doğrusu Allah günahların hepsini bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, merhametlidir." (Zümer Suresi; 53).

Psikolojik olarak iç dünyasında çalkantılar yaşıyıp, sakin bir limana çıkmak isteyen kul Yüce Allah'ın şu buyruğunu okuduğu zaman sakinlik ve merhamet bulur: "Kullarım sana beni sorduklarında, (bilsinler ki) ben şüphesiz yakınlım. Benden isteyenin, dua ettiğinde duasını kabul ederim. Artık onlar da davetimi kabul edip bana iman etsinler. Umulur ki kemale erişirler." (Bakara Suresi; 186).

Kul hayatının kontrolden çıktığını düşünüp, hayatın akışına artık güç yetiremediği ve kontrol edemediğini görünce kendisi için şifalı ilacı ve en iyi desteği Yüce Allah'ın şu buyruğunda okuyarak bulur: "Allah her şahsı, ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar. Herkesin kazandığı (hayır) kendine, yapacağı (şer) de kendinedir. Rabbimiz! Unutursak veya hataya düşersek bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim mevlâmızsın. Kâfırlar topluluğuna karşı bize yardım et!" (Bakara Suresi; 286).

Medeniyet tarihçisi Will Durant objektif olan tüm kişiler üzerinde Kur'an-ı Kerim'in etkisinin çok büyük olduğunu kabul edip, itiraf etmiştir. (Medeniyetin Hikayesi; c. 13, s. 68-69).

Will Durant şöyle demiştir: Geçmiş dönemlerde ve günümüzde birçok düşünür ve bilim adamı Kur'an-ı Kerim'e iman etmiştir. Fikirvedüşüncefarklılıklarınarağmenonaiman edenlerin sayısı hesap edilemeyecek kadar çoktur. Bunun tek sebebi herkes tarafından kabul edilen doğru ve açık inanç prensiplerini getirmiş olmasıdır... O, inançlar bakımından en kolay, en açık, tören ve protokollerden en uzak olanıdır. Putperestlik ve kâhinlikten arındırılmıştır. İslâm dini insanlara hayatın zorluklarına, çetin şartlarına şikâyet etmeden

ve yılmadan nasıl katlanacaklarını öğretmiştir. Din sınırlarını net bir şekilde koyarak, belirlemiştir. Hiçbir Yahudi ve Hristiyan kimse doğru olan bu inanç prensiplerini kabul etmekten kendini alıkoyamaz. “Yüzlerinizi doğudan yana ve batıdan yana çevirmeniz iyilik değildir. Lakin iyilik (sahipleri) Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve peygamberlere iman eden, kendisi sevdiği halde yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, dilenenlere ve esirleri kurtarmaya mal harcayan, namaz kılan, zekât veren ve sözleştiklerinde sözlerine vefa gösterenler ile zorda, darda ve savaş anında sabredenlerdir. İşte onlar dosdoğru olanlardır ve takva sahipleri ancak onlardır.”(Bakara Suresi; 177).

Will Durant şöyle demiştir: Geçmiş dönemlerde ve günümüzde birçok düşünür ve bilim adamı Kur’an-ı Kerim’e iman etmiştir. Fikir ve düşünce farklılıklarına rağmen ona iman edenlerin sayısı hesap edilemeyecek kadar çoktur. Bunun tek sebebi herkes tarafından kabul edilen doğru ve açık inanç prensiplerini getirmiş olmasıdır... O, inançlar bakımından en kolay, en açık, tören ve protokollerden en uzak olanıdır..

Kur'an-ı Kerim Nereden Geldi?

Müslümanlar

Müslümanlar tarafından kutsal kabul edilen Kur'an-ı Kerim'in nereden geldiği ve Muhammed (s.a.v)'in kim olduğu konusunda aklımıza gelen soru çok doğaldır. Neden bu din hakkında Müslümanların bize aktardıklarını kabul etmek zorundayız? İslâm dini hakkında hiç soru sorma hakkımız yok mudur, diyebilirsiniz.

Tüm tarih bilim adamları Kur'an-ı Kerim'in Arapça konuşan ancak Arapça okuma yazma bilmeyen Arap bir kimsenin aracılığıyla geldiği konusunda hemfikirler. Bu kişi altıncı yüzyılda Mekke'de dünyaya gelmiştir. Adı Muhammed babasının adı ise Abdullah'tır. Mütevatir olarak aktarılan tarihsel bir bilgiden daha sağlam bir şahitlik bulunamaz. Kur'an-ı Kerim çok net bir şekilde bu sözlerin Muhammed (s.a.v)'e ait olmadığını ifade eder. Bilakis bu sözler Yüce Allah'ın ona indirdiği değerli kelimelerdir. Muhammed (s.a.v)'in vazifesi kendisine gönderilen bu dini

tebliğ etmek, eksiltme ve ekleme yapmadan insanlara açıklamaktır.

Muhammed (s.a.v)'in bu dini kendi kendine icat ettiği, yahut bu kitapta olanları öğrenip kendi ifadeleri ile bir kalıba dökerek insanlara sunduğu söylenemez mi, diyebilirsiniz.

Şayet peygamber hile yaparak, insanları aldatmak isteseydi insanlar üzerindeki otoritesini arttırmak için bütün sözlerinin Allah katından olduğunu ileri sürerdi. Ancak neden böyle yaparak bütün sözlerinin Allah katından olduğunu söylememiştir?

Evet! Bu türden sorular Kur'an'ı okuyup, incelemeyen ve Muhammed (s.a.v)'in hayatını bilmeyen kişilerin zihnine zaman zaman gelen sorulardır.

Bilimsel olarak ve tarihsel araştırmaların bize öğrettiğine göre birçok düşünür ve edebiyatçı şahsiyet kendilerine ait olmayan eserleri sahiplenmişlerdir. Neden bir kimse kendisine ait olan akıl ürünlerini başkasına nispet eder, diye sorabilirsiniz.

Sorulması gereken bir başka soru da şudur; şayet peygamber hile yaparak, insanları

aldatmak isteseydi insanlar üzerindeki otoritesini arttırmak için bütün sözlerinin Allah katından olduğunu ileri sürerdi. Ancak neden böyle yaparak bütün sözlerinin Allah katından olduğunu söylememiştir?

Otorite ve saygınlığını arttırmak için uydurduğu bu kitabın Allah'a ait olduğunu söylemesi ile bu kitap içinde birçok ayette direk olarak Muhammed (s.a.v)'e bazı yönlendirmeler, ikaz ve uyarılar ve yaptığı hataların doğrulanmasının bir arada olması nasıl mantıklı olabilir?

Kur'an'ı okuyan kimseler bilirler ki; bu kitapta özel ve genel olarak Muhammed (s.a.v)'e ikaz ve uyarılar vardır. O'na özel hayatında ailesi ile ilgili nasihatler vardır. Bir lider olarak almış olduğu kararların ve insanları dine davet etmedeki metodu ile ilgili düzeltmeler vardır.

Muhammed (s.a.v)'in sahâbîlerinden kör alan bir kimse kendisine gelmiştir. O sırada Peygamber Kureyşli bir lideri ağırlamakta ve onu İslâm'a davet etmekle meşguldür. Bu gözleri görmeyen sahabî durumun farkında olmadan ey Muhammed Yüce Allah'ın sana vahiy olarak indirdiklerinden bana da öğret diyerek ısrarla isteğini tekrarlamıştır. Bu durumdan dolayı Peygamber'in yüzü asılarak, hoşnutsuzluğunu ifade etmiştir. Gözleri

görmeyen bu sahâbînin biraz beklemesini temenni etmiştir. Daha sonra Peygamber (s.a.v) bu sahâbîye cevap vermeden oradan ayrılmıştır. Kur'an-ı Kerim bu anı dondurarak tarihin sayfalarına kazımış, yaşanan bu olayı en ince ayrıntısı ile vafsetmiştir. Muhammed (s.a.v) nasıl yüzünü asmış, sahâbîye cevap vermemiştir. Bunun ötesinde bir de Peygamber'i uyararak, ikaz etmiş asla böyle bir davranışın bir daha tekrarlanmamasını istemiştir. Kur'an-ı Kerim'de yaşanan bu olay hakkında bir sayfa uzunluğunda bir sure yer almaktadır. Bu surenin adı Abese suresidir. Bu ayetlerin ardından Muhammed (s.a.v) gözleri görmeyen bu sahâbîye çok sıcak davranmış ve kendisini ziyarete gelince "Kendisi hakkında Rabbimin beni uyardığı misafir hoş geldin!" diyerek, elbisesini oturması için yere serermiş.

Kur'an-ı Kerim birçok kıssa ve olayla ilgili olarak peygambere yoğun uyarı ve ikazlarda bulunmuştur. Belki de bizlerden birisine bu uyarılardan bazısı insanlar içinde yapılmış olsaydı hoşumuza gitmezdi. Kendisi için saygınlık ve iyi bir konum isteyen kimse kendi hatalarını böyle tarihe kayıt edilecek bir şekilde yayınlar mıydı?

Tarih bizlere, Muhammed (s.a.v)'in birçok zor dönemde doğruluğu yahut ailesinin suçsuzluğu ile ilgili vahiy gelmesini beklemesine rağmen vahyin kendisine gelmediğini aktarmıştır.

Aktarılan olaylardan bir tanesi de şöyledir; Muhammed (s.a.v)'in kavmi diğer din mensubu âlimlerden yardım alarak ona karşı savaş açmak istemişlerdir.

Kur'an-ı Kerim birçok kıssa ve olayla ilgili olarak peygambere yoğun uyarı ve ikazlarda bulunmuştur. Belki de bizlerden birisine bu uyarılardan bazısı insanlar içinde yapılmış olsaydı hoşuna gitmezdi.

Bu din âlimleri onlara akıl vererek şu üç soruyu yöneltmelerini istemişler ve şayet Muhammed size cevap verirse bu onun peygamber olduğunu gösterir, cevap veremez ise peygamber değildir demişlerdir. Onlar peygambere gelerek bu soruları sormuşlar, Muhammed (s.a.v) ise onlara meydan okuyarak sizlere cevap vereceğim demiştir.

Ancak bu olayın ardından vahiy günlerce kesilmiştir. Düşmanları yanına gelerek cevap veremediği için onunla alay etmişler, Muhammed (s.a.v) de bu durumdan dolayı çok üzölmüştür. Ona sorulan sorulara cevap olarak vahiy ancak on beş gün sonra gelmiştir. İnen ayetler Muhammed (s.a.v)'e yarın bir şey yapmak isterse muhakkak inşaallah demesini öğretmiştir. Zira bu gecikme Peygamber'e Yüce Allah'ın dilemesi olmadan hiçbir şeyin gerçekleşmeyeceğini öğretmiştir. (Kehf Suresi; 24).

Sürekli Tekrarlanan Suçlamalar:

Muhammed (s.a.v)'in hayatı tek başına onun doğruluğunu ispat etmeye yeter.

Okuma yazma bilmeyen bir toplum içinde okuma yazma bilmeyen bir kimse olarak yetişmiş, içinde günah olmayan toplantılara katılmış, sosyal hayatın içinde yer almıştır. Kendisi ve ailesine geçimlik bulmak için koyun çobanlığı yapmış kimi zaman ticaretle uğraşmıştır. İlim ve âlimlerle hiçbir bağı olmamıştır. Bu şekilde kırk sene yaşamış ancak birden insanların karşısına çıkarak onların hiç alışık olmadığı, atalarından hiç duymadıkları şeyleri konuşmaya başlamıştır. Geçmişte yaşamış insanların kıssalarını aktarmış, ilk insanın yaratılışını, geçmiş peygamberlerin ayrıntılı hayatlarını ve tüm hayatı kapsayan dini kuralları onlara haber vermiştir.

Bu gerçekler peygamber düşmanı olan kavminde büyük şok meydana getirmişti. Bu din hakkında ne söyleyeceklerini şaşırılmış bir şekilde tutarsız olarak ileri geri konuşmaya başlamışlardı. Nitekim insanları peygamber hakkında inandıracakları suçlamanın ne olduğunu araştırmaya başladılar.

Kur'an-ı Kerim'in Muhammed (s.a.v) tarafından uydurulmuş bir kitap olduğu imkânsızdır. Bu kitabı okuyup, hakkında iyice düşünen herkes bu iddianın doğru olmadığını bilir. Kavminin arasında yaşayan bir birey olduğu için başka bir kimseden de bunu öğrenmiş olamaz. Şayet böyle olsaydı haberleri olurdu. Kimi zaman düşmanları onu bazı şeylerle suçlamışlar ve suçladıkları şeylerde zaman zaman çelişki içine düşmüşlerdir. Onun hakkında bu kitabı öncekilerden aldı, kendi kendine uydurdu, rüyada gördüğü şeyleri anlatıyor gibi çelişkili ifadeler kullanmışlardır. Bu iddialarını ispat edemediklerinde ise onu sihirbaz, kâhin, şair ya da deli gibi kötü şeylerle yaftalamışlardır.

Onun başına gelenler kendisinden önce gelmiş peygamberlerin başından geçen olaylara çok benziyor. Musa (a.s)'a sihirbaz, İlsâ (a.s)'a da deli denmemiş miydi?

Geçmiş peygamberlerin tümü benzer sorunlarla karşılaşmışlardı. Düşmanları onlar hakkında söyleyecek bir şeyler bulamadığında delilik yahut sihirbazlık gibi kötü vasıflarla iftiralar atarlardı. Yalancı şahitlik yapan kimsenin durumu da aynı böyledir. İçinde bulunduğu durumun sıkıntılı olması ve delillerinin suya düşmesi halinde hemen iftiralar atmaya başlayarak kendini haklı çıkarmaya çalışır. Ama bütün gayretleri nafiledir.

Kur'an-ı Kerim'i Neden Üstün Bir Zekânın Ürünü Olarak Kabul Etmiyoruz?

Yüce Allah'ın, insan akıl ve düşüncesine hayallerin bile aciz kaldığı keşif ve buluş merakı koyduğunu herkes bilir. Ancak aklın ve aklın ortaya koyduğu ürün ve çıkarımların da bir sınırı vardır. Akıl her şeye kadir olan bir yaratıcının varlığını da kabul etmektedir. Yaratıcının adaletli olmasının bir gereği olarak, her canlının işlediği iyi ya da kötülüklerin karşılığını alacağı başka bir hayatın var olmasıdır. Peki, akıl; vahiy dışında hakkında hiçbir delilin bulunmadığı bu konuda ayrıntılı bir bilgi verebilir mi?

Kur'an-ı Kerim okuyan herkes bu kitabın iman ile ilgili meseleleri ayrıntılı olarak açıkladığını görür. İlk yaratma nasıl başladı ve bitti, Cennet ve Cehennem, Cennet nimetleri

Geçmiş peygamberlerin tümü benzeri sorunlarla karşılaşmışlardı. Düşmanları onlar hakkında söyleyecek bir şeyler bulamadığında delilik yahut sihirbazlık gibi kötü vasıflarla iftiralar atarlardı.

ve Cehennem’de olan azap, kaç kapısının olduğu, burada görevli meleklerin sayısı gibi konuları tüm detayları ile gözler önüne serer. İnsan ve kâinat hakkında ayrıntılı bilgi sunar. Bu türden ayrıntılar hangi aklî teoriler üzerine kurulabilir?

Bu bilgilere ne akıl ve ne de üstün zekâ ile ulaşılabilir. Bu konu hakkında vahiyden uzak olarak ortaya konulanlar ya yalan ya batıl ya da tahmindir yahut öğrenilerek elde edilen bir bilgidir.

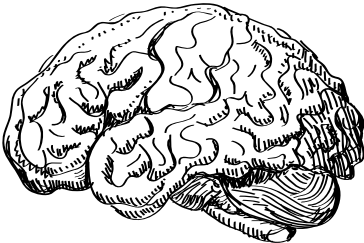
Bugün modern bilim, peygamberin söylediği bazı gerçekleri ispat etmektedir. Yine gayb olarak haber verdiği şeylerin birçoğu geçmişte gönderilen semavi kitaplarda zikredilenlerle örtüşmektedir.

Belki de Geçmişte Gönderilen Kitapları Kendi slbu İle Yeniden Yazmıştır Denilebilir mi?

şöyle bir durarak şu soruyu sorabilir miyiz? “Bu kitabı geçmişte gönderilen peygamberlere ait kitaplarından yararlanarak ortaya koymuş olamaz mı?

Öncelikle Muhammed (s.a.v) ve içinde bulunduğu toplumun çoğunluğu okuma yazma bilmemekteydi. Söz konusu kitaplarda bulunan ilimden bihaber kimselerdi. Akrabaları ile çıkmış olduğu yolculuk sırasında çok az bir süre hariç ehl-i kitaptan hiçbir kimse ile bir arada bulunmamıştır. Bunlara ek olarak o dönemde yaşayan ve semavî kitaplar hakkında bilgi sahibi olan kimseler konumlarını koruyabilmek için bu bilgileri saklamaktaydılar. Sonuç olarak geçmiş kitaplardaki bilgi kolayca ulaşılabilecek türden değildi.

Bir de şöyle bir gerçek vardır. Kur'an-ı Kerim semavî kitaplarda bulunan her şeyi onaylamamaktadır. Bazı din adamlarının tahrif edip, değiştirdiği yanlış bilgileri düzeltmekte, eksik olan kıssaları tamamlamakta, gizlenen ilmi ortaya koymakta, sapkın inançların yanlışlarını ve bazı din adamlarının ortaya koyarak, peygamberlere isnad ettikleri ahlakî problemleri düzeltmektedir. Kur'an bu konuyla ilgili onlarca örnek sunmaktadır. Bütün bu hakikatlerden sonra onların öğrencisi olması ve geçmiş bilgileri alarak bir kitap ortaya koyması düşünülebilir mi?

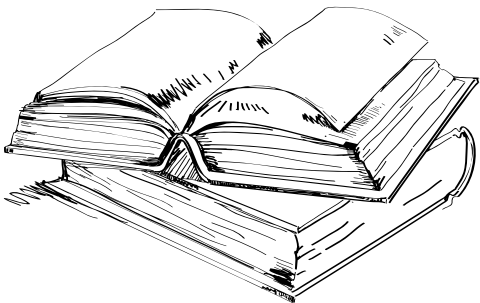
Büyük Tarihi Bir Gerçek:

Objektif olan bir araştırmacı şöyle durup uzunca düşünmeli ve şu soruyu kendi kendine sormalı; "İslâm peygamberi Muhammed (s.a.v) Arap değil miydi?

İçinde yaşamış olduğu Arap toplumu sahip oldukları belâgat ve fesâhat dışında gurur duyacakları başka hiçbir sanata sahip değillerdi. Ortaya koydukları tek bir şey vardı; o da, şiir ve edebiyattı. Şiir toplantı ve meclislerinde okudukları şiirlerle kimi kabileleri över kimilerini de yererlerdi.

Tarih ve edebiyat kitapları bizlere Arapların birçok şiirin yahut nesir/düz yazının muhakkak bir eksiğini bulup, onlara katkıda bulunduklarını ve aynı üslûp ile cevap yazdıklarını haber verir. Zira bu alan onların tecrübe sahibi olduğu ve diğer toplumlardan ayırt edilen özellikleriydi.

Kendisiyle savaştan çekinmedikleri, her türlü ceza ve sakındırma yollarını denedikleri azılı düşmanları yanlarına gelerek onlara meydan okumuş ve Kur'an'ın benzeri bir kitap yahut onun küçük bir bölümünü söyleyip, getirmelerini istemiştir. Bu meydan okumaya karşılık müşrikler sadece sessiz kalmışlar ve bu iddialaşmadan geri çekilmişlerdir.

Acaba Muhammed (s.a.v) bu meydan okuma ile en uzman oldukları alanda onları öfkeliendirmekten hiç çekinmedi mi? Bu meydan okumaya karşı onların da meydan okuyup birey ve topluluklar halinde kendini susturmalarından ve insanların gözü önünde ileri sürdüğü iddiayı çürüterek bu kitabın batıl olduğunu ispat etmelerinden hiç endişe duymadı mı?

Hadi diyelim ki; kendi kavminin bunu yapamayacağını bildiği için böyle bir şeye cesaret edebildi. Peki kıyamet gününe dek gelecek olan nesiller içinden bunu topluca yahut ayrı ayrı yapabilecek birilerinin çıkamayacağından nasıl emin olabildi?

Bu meydan okumayı ancak haber verdiği şeyler hakkında yüzde yüz emin olan kimse yapabilir. Ve gerçekten durum onun meydan okumasını doğru çıkarmış; ne Kureyş kabilesi ve ne de belâgat sahibi büyük şahsiyetler böyle bir şeyi başarabilmiştir. O vakitten günümüze dek bunu başarabilen de çıkmamıştır. Tarih bizlere geçmişte bunu yapmaya kalkışanların varlığından haber vermiştir. Ne var ki; her türlü girişim başarısızlıkla sonuçlanmış, insanlar tarafından gülünç bulunmuş, edebiyat çevrelerince alay konusu olmuştur.

Fâtiha Sûresi

Bu sûre, Kur'an-ı Kerim'deki en azim sûre olup, Müslümanlar tarafından gün içinde namazlarda defalarca okunup, tekrarlanır. Özetle manası şöyledir:

Fâtiha Sûresinin Manası

Bismillâhirrahmânirrahîm

Edep olarak ve tazim ederek Yüce Allah'ın ismi ile başlıyorum. O Allah ki, her şeyi kuşatan bir rahmete sahiptir.

Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

Yüce Allah'a tüm sıfat ve fiillerinden, gizli ve açık nimetlerinden dolayı tazim ve sevgi ile sena eder, O'nu överim. Tüm alemlerin yaratani, her şeyin sahibi, tasarruf sahibi, nimetler bahşeden O'dur.

O Rahmân'dır, Rahîm'dir.

Yüce Allah rahmet kelimesinin ifade ettiği tüm manalar ile vasıflanandır. Bu alemde her şeyi kuşatan genel bir rahmete sahiptir. Sadece özel olarak iman eden kullarına ait bir rahmeti de vardır.

Din/Hesap gününün sahibidir.

Hesap ve karşılık gününün tek sahibidir.

Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.

Ey Rabbimiz! Sadece sana ibadet ederiz. Tüm ibadet türlerini sadece sana yaparız. Senden başkasına değil. Tüm işlerimizde sadece senden yardım isteriz. Her şey senin elindedir. Senden başkası zerre miktarı kadar bile olsa hiçbir şeye sahip değildir.

Bizi doğru yola ilet.

Bizi dosdoğru olan yola ilet. Sana kavuşuncaya dek bizim ayaklarımızı bu yol üzere sabit kıl.

Nimet verdiğin kimselerin yoluna.

Kendilerine hidayet ve istikamet verdiğin, hakkı bilip, uyan peygamber ve salihlerin yoluna.

Gazaba uğrayanların ve sapanların değil.

Gazap edip, öfkelendiğin kimselerin yoluna değil. Zira onlar hakkı bilmiş ancak ona tabi olmamışlardır. Onlar haktan cehaletleri ve gayretli olmamaları sebebiyle sapmışlardır.

Amin.

Allah'ın Sen icabet et!

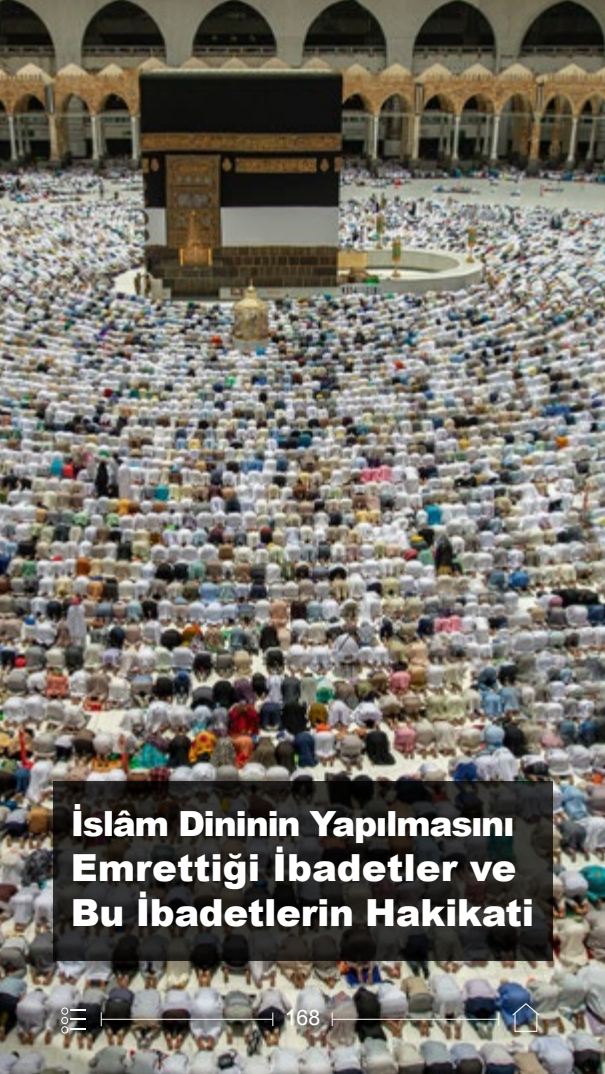

Herkesin Söyleyeceği Son Bir Sözü Vardır:

Bir de Kur'an hakkında bizlerin verebileceği bir karar vardır. Bu kararı onu okuyup, anlayarak şahsi tecrübelerimizden sonra vermemiz gerekir. Tabi öncelikle Arapça bilen bir Arap değil isek işe öncelikle uygun bir Kur'an meali seçerek başlamalıyız.

Kur'an, Muhammed (s.a.v)'in peygamberlik iddiasındaki doğruluğuna en büyük delil olarak onu okuyup, anlama gayretimizin sonucunda kalp ve aklımıza sindirdiklerimiz olduğunu söylemektedir. "Kendilerine okunmakta olan kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz bunda iman etmekte olan bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir hatırlatma vardır." (Ankebût Suresi; 51).

Kur'an herkesi onu okumaya, düşünüp tefekkür etmeye davet etmektedir. Zira onu ancak, kalbinde ve aklında mühür olanlar anlamaktan mahrum olurlar. (Muhammed Suresi; 24).

İslâm Dininin Yapılmasını Emrettiği İbadetler ve Bu İbadetlerin Hakikati

Yüce

Yüce Allah'ın İbadetlerimize İhtiyacı Var mıdır?

Yüce Allah, bizlerin yaptığı ibadet ve amellere asla ihtiyaç duymamaktadır. İslâm dininin vadettiği kurtuluş, biçimsel ritüel ve verilen vergilerle elde edilemez. Kurtuluş, Allah'a iman etmenin ve O'na yönelmenin samimiyetinde saklıdır. Zira bu samimiyet kişiyi en yüksek ahlakî değerlere, beşeri topluma hizmet etmeye ve toplumu kalkındırmak için gayret etmeye götürmelidir.

Yüce Allah'ın İbadetlerimize İhtiyacı Var mıdır?

Yüce Allah, bizlerin yaptığı ibadet ve amellere asla ihtiyaç duymamaktadır. İslâm dininin vadettiği kurtuluş, biçimsel ritüel ve verilen vergilerle elde edilemez. Kurtuluş, Allah'a iman etmenin ve O'na yönelmenin samimiyetinde saklıdır.

Zira bu samimiyet kişiyi en yüksek ahlakî değerlere, beşeri topluma hizmet etmeye ve toplumu kalkındırmak için gayret etmeye götürmelidir.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "Ben cinleri ve insanları sadece bana ibadet etsinler diye yarattım.

Ben, onlardan bir rızık istemiyorum ve onların beni doyurup beslemelerini de beklemiyorum. Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır. (Zâriyât Suresi; 56-58).

Bazı kimseler namazda kendisine yönelinilen kible hakkında soru yöneltmişlerdir. Evet! İslâm dininde namaz Mekke'ye doğru kılınır. Ancak bu soruya cevaben İslâm dininin sadece batı ve doğuya yönelmekten ibaret olmadığı, bilakis; İslâm dininin samimi bir iman, salih ameller ve insanlığa faydalı olmak istediği söylenmiştir. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz (den ibaret) değildir.

Asıl iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızııştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır. İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir. (Bakara Suresi; 177).

Kur'an-ı Kerim ibadet etmede gayretli olan kimselerin bu ibadetleri kendi yararına yaptıklarını ve bu ibadetlerin kurtuluşlarına sebep olacağını bildirmektedir. Kâfir olan insanın küfrü kendisine hüsrân ve kayıp ile dönecektir. Yüce Allah yarattıklarından müstağnidir. Şöyle buyurmaktadır: "Kim hak uğruna cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, âlemlerden müstağnidir." (Ankebût Suresi; 6).

Bazı kimseler namazda kendisine yönelinilen kible hakkında soru yöneltmişlerdir. Bu soruya cevap olarak İslâm dininin sadece batı ve doğuya yönelmekten ibaret olmadığı bilakis, İslâm dininin samimi bir iman, salih ameller ve insanlığa faydalı olmak istediği söylenmiştir.

İslâm Dininin Rükûnleri:

İslâm dininin rükûnleri yapılması emredilen en önemli ibadetlerden oluşmaktadır:

1

İbadetin yalnızca Allah'a yapılması gerektiğine iman ve ikrar etmek, Muhammed (s.a.v)'e tabi olmak. Bu rükûn kelime-i şهادet ile gerçekleştirilir. Kelime-i şهادet şu şekilde söylenilir;

أشهد أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله

Bkz; s. 56

2

Farz namazları ikame etmek.
Bkz; s. 181

3

Hak edenlere zekât vermek.
Bkz; s. 189

4

Ramazan ayında oruç tutmak.
Bkz; s. 195

5

Malî ve bedenî olarak güç yetirebilen
kimselerin hac ibadeti için Mekke'ye
gitmeleri. Bkz; s. 199

İslâm Dininde Neden İmtihan ve Sorumluluk Vardır.

Farklı tarzlarda olsa da sürekli olarak şu soru tekrarlanıp, durmaktadır: “Yüce Allah neden yiyip, içmemiz için ağız, diş ve mide organları bahşettikten sonra bizlerden oruç tutmamızı istemektedir? Bizler için seveceğimiz güzel şeyleri yaratmış sonra da gözlerimizi ve namuslarımızı korumamızı emretmiştir.” Kimi insanlar ise daha cesurca davranarak şöyle demektedir: “Neden bize güç kuvvet verdikten sonra başkalarına zulmetmemizi yasaklamaktadır?”

Bütün bu sorularla ilgili olarak İslâm dininin getirdiği açıklama çok net ve anlaşılırdır. Yüce Allah bizlere bu imkân ve kuvveti üzerimizde kontrol sağlamalar için değil; larla kontrol sağlamamız için vermiştir. Yüce Allah insana üzerine binip gitmesi için atı vermiştir. Atı, insanın üzerine binmesi için yaratmış değildir. Bedenlerimiz bizlere verilen atlar gibidirler. Bizlerin hizmetine sunulmuştur. Ona biner, gem vurur, doğru zaman ve yerde onu kullanırız. Yoksa o bizi kullanmaz.

İnsanın değer ve önemi; diğer canlılara olan üstünlüğü, şehvetine olan kontrolü ve nefsi arzularını yönetmesinde ve de bu güçleri doğru yerde kendi yararına kullanmasında gizlidir. Bu yüzden Yüce Allah insanı imtihana elverişli kılmış ve bunun için yaratmıştır.

İnsanın değer ve önemi, diğer canlılara olan üstünlüğü şehvetine olan kontrolünde ve nefsi arzularını yönetmesinde ve bu güçleri doğru yerde kendi yararına kullanmasında gizlidir.

Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur: "Gerçek şu ki, biz insanı katışık bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yarattık; onu imtihan edelim diye, kendisini iştir ve görür kıldık. Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör." İnsan Suresi; 2-3).

İnsana isabet eden her türlü musibet ve sıkıntı; ruhî, ahlakî ve imanî durumunu geliştirmesi için başına gönderilmiş ek imtihandır. İnsana bu dünyadaki varlık hedefini hatırlatır. Zira, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur: "

Muhakkak sizi biraz korku, biraz açlık ve mallardan, canlardan, ürünlerden biraz eksiltmekle deneriz, sabredenleri müjdele. Onlar başlarına bir musibet geldiği zaman: "Biz Allah'a aidiz ve sonunda O'na döneceğiz." derler. (Bakara Suresi; 155-156).

Dünya hayatı bizlerin imanî ve ahlakî açıdan ilerleme ve gerileme alanıdır. Yüce Allah birçok kere hidayetimizi arttırmak ve hatalarımızı düzeltmemiz için bize fırsat verse de bizleri asla bir şeyi yapmaya zorlamaz. Önümüzde seçim yapabilmemiz için sürekli açık bir kapı bırakır. Yeryüzünü imar etmeye, insanlığa faydalı olmaya, hata ve yorumlarımızdan dersler çıkarmaya, hata ve yanlışlarımızın her ortaya çıkışında dönüp tevbe etmeye bizleri davet etmektedir.

Muhammed (s.a.v) bir hadislerinde şöyle buyurmuştur: "Eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah sizi helak eder ve yerinize, günah işleyip, peşinden tövbe eden kulları yaratırdı." (Müslim. Hadis no; 2749). As the Qur'an says, "We have created man from the union of the two sexes, so that We may put him to the proof. We have endowed him with hearing and sight. We have shown him the way, whether he be grateful or ungrateful" (76:2-3)

Namaz

Müslümanların dünya ile ilişkilerini keserek aynı yöne doğru yönelip ayakta durarak, rüku ve secde ederek sergiledikleri o muhteşem manzarayı televizyonda yahut çıplak gözle gördüğünde onların ne yaptıklarını kendi kendine sormadan edememiştir.

Müslümanların Kıldığı Namazın İçeriği Nedir?

İslâm dininde namaz ibadetinin yeri çok büyüktür. Yüce Allah'a yakınlaşmanın, dua edip, boyun eğmenin en önemli yoludur. Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Secde et ve yaklaş!" (Alak Suresi; 19). Bu yüzden namaz ibadeti İslâm dininin kelime-i şهادetden sonra gelen en önemli ikinci rüknü ve esasıdır.

Nebî (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "İslâm, beş şey üzerine kurulmuştur: Allah'tan başka hak ilâh olmadığına, Muhammed'in Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna şehâdet etmek; namaz kılmak; zekât vermek, Kâbe'yi haccetmek ve Ramazan orucunu tutmak." (Buharî. Hadis no; 8).

İslâm dininin bizlere verdiği habere göre; kul kıldığı namazdan ancak kalbini temiz tuttuğu, gayretini topladığı, duygularını yoğunlaştırdığı, Yüce Allah'a olan yönelişinde gösterdiği samimiyeti ve O'na yakın olduğunu hissediş oranında sevap alır. Namaz insanın iç âlemine huzur ve mutluluk verir. Bu yüzden Muhammed (s.a.v) için namaz en çok lezzet alınan ibadet olmuştur.

Kur'an bizlere sadece namaz kılmayı değil, bilakis namazı ikame etmeyi emreder. Namazı ikame etmek ifadesi; onu ruhen, kalben ve bedenen kılmayı kapsar. Eğer gerçekten namazı bu şekilde kılarsak o, diğer hayırlı amelleri yapmamıza ve helak edici günahlardan sakınmamıza yardımcı olacaktır.

Yüce Allah'ı zikredip, O'na sığınmak insanın yapacağı en büyük ibadettir.

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: "Sana kitaptan vahyedilene oku ve namazı dosdoğru kıl. Muhakkak ki namaz, çirkin işlerden ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette (ibadetlerin) en büyüğüdür. Allah yaptıklarınızı bilir." (Ankebût Suresi; 45).

Kim namazı vücut temizliği ve bir beden eğitimi olarak görürse; namazın içinde yapılan fil ve söylenen zikirlerin Allah'ı anıp nefislerde yüceltmek için yerine getirildiğini anlayamamıştır. Namaza

Namaz, Muhammed (s.a.v) için en çok lezzet alınan ibadet olmuştur.

başlarken eller kaldırılarak söylenen ilk şey "Allah'ü Ekber" lafzıdır. Ardından namaz kılan kimse yüce Allah'ın büyüklüğünü bilip hissederek rüku eder. Acziyetini ifade ederek "Subhanerabbiye'l-azîm" der. Yüce Allah'a yakın olmayı ve duasına icabet etmesini umarak yüzünü, alın ve burnunu yere koyarak "Subhanerabbiye'l-a'lâ" der. Rabbine dua edip O'ndan dilekte bulunur. Namazın diğer bütün fiilleri de böyledir.

Hiçbirisi anlamsız yalın hareketler değildir. Kulun sadece Rabbine muhtaç olduğu, Yaratıcısı'ndan medet umarak varlık ve saadet bulduğu bir ibadettir.

Yüce Allah Müslümanlara bir gün içinde beş vakit namaz kılmayı farz kılmıştır. Bu ibadet her yerde yapılabileceğı gibi camilerde kılınmasına teşvik edilmiştir. Böylece Müslümanlar arasındaki ilişki ve bağ güçlenir, dinî ve dünyevî işlerde Müslümanlar birbirlerine yardımcı olurlar.

İslâm dini farz namazları emretmekle yetinmemiş, nafile olanları da fırsat buldukça kılmaya teşvik etmiştir.

Müslümanlar namaz kılarken Kâbe'ye yönelirler. Burası küp şeklinde bir yapıdır. İlk defa peygamberlerin atası olarak bilinen İbrahim (a.s) tarafından Arap Yarımadası'nın batısında Mekke'de inşa edilmiştir. Peygamberler hac ibadeti için buraya gelmişlerdir. Müslümanlar bu yapının fayda ve zarar vermeyen bir yapı olduğunu bilirler. Yüce Allah namaz kılarken oraya yönelmeyi emrettiğı için bütün Müslümanlar namazlarını oraya doğru kılarlar.

Ezan

İnsanlara namaz vaktinin girdiğini haber veren ve onları camiye gelmeye davet eden çağrıya ezan denir.

Ezan Yüce Allah'ın tazim edildiği bir çeşit zikirdir. Ayrıca Müslümanların namaz kılmak üzere hazırlanması için bir uyarıdır. Ezanda geçen cümleler şöyledir.

- 1- Allâhu Ekber, Allâhu Ekber, Allâhu Ekber, Allâhu Ekber.
- 2- Eşhedu en lâ ilâhe illâllah, Eşhedu en lâ ilâhe illâllah
- 3- Eşhedu enne Muhammeder-Rasûlullah, Eşhedu enne Muhammeder-Rasûlullah
- 4- Hayye ale`s-Salâh, Hayye ale`s-Salâh
- 5- Hayye ale'l-Felâh, Hayye ale'l-Felâh
- 6- Allâhu Ekber, Allâhu Ekber.
- 7- Lâ ilâhe illâllah.

LAUNCHING

CURIOSiTY

CLICK HERE

Mekke'ye yönelip, hac ibadetini edâ etmek isteyen kimse üzerindeki elbiseleri çıkararak, iki parçadan oluşan ihram elbiselerini giyer. Böylece Yüce Allah'a boyun büküşünü, hacca gelen herkes ile eşışt ve denk olduğunu ifade eder.

Zekât

Zenginler ile sefalet içinde yaşayan fakirler arasındaki var olan uçurum hakkında herkes ortak bir çözüm olması gerektiğini düşünür. Zenginler ile fakirler arasındaki büyük uçurum toplum içinde çatlaklara, ayrılmalara ve suç olaylarının artmasına sebep olmaktadır. Birçok ekonomik sistem, felsefe akımı ve yasal düzenleme bu sorunun çözümü ile yakından ilgilenmiştir. Öyleyse, İslâm dininin bu soruna yaklaşımı nasıl olmuştur?

Yüce Allah zengin kimselerin, şahsi kullarımlarına ait malları hariç, sahip oldukları tüm malların %2,5'ini ihtiyaç sahibi yoksullara zekât olarak vermelerini farz kılmıştır. Zekât İslâm dininin üçüncü rükün ve esasıdır.

Zekât, zengin kimsenin fakire lütfedip verdiği bir kazanç değildir. Bilakis, zenginin malındaki fakirin hakkıdır. Zekât, fakir kimseyi ihtiyacının olup olmadığını ispat etmek için imtihan etmeye gerek duymadan ve onurunu kırmadan kendisine verilir.

İslâm dininin belirlediği bu miktar Müslüman zengin kimsenin vermesi farz olan miktardır. Ancak dileyen dilediği kadar kendi parasından verebilir. Bu konuda bir sınırlama olmayıp zenginler kendi aralarında rekabet edebilirler. Vermiş oldukları zekât ve diğer sadaka türleri insanlar için sıhhat, zenginlik ve mutluluk kaynağı olur. Bir de ahirette bu kimselere kat kat mükâfat ve sevap verilir.

Yüce Allah'ın rızasını umarak kendi sahip oldukları mallardan harcayanlar hakkında Kur'an-ı Kerim'de toprağa ekilen buğday örneği verilmiştir. Bu buğday toprağa ekilmiş ve her başağında yüz tane buğday olan yedi başak bitirmiştir. Yani ekilen bir tohum yedi yüz kat fazlası ile ürün vermiştir. Yüce Allah malını harcayan kimsenin samimiyet ve niyetine göre karşılık verir. Yüce Allah'ın ikramı çok boldur. Tüm yapılanların hakikatini çok iyi bilir. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Mallarını Allah

yolunda harcayanların durumu, yedi başak bitiren ve her başakta yüz tane bulunan bir tohum gibidir. Allah, dilediğine kat kat verir. Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir.” (Bakara Suresi; 261).

Kur'an-ı Kerim verilen zekâtın kişiyi temizleyip arındırdığını haber vermektedir. Yüce Allah Muhammed (s.a.v)'e hitap ederek şöyle buyurmaktadır: “Onların mallarından, onları kendisiyle arındıracağın ve temizleyeceğin bir sadaka (zekât) al.” (Tevbe Suresi; 103).

Malının bir kısmını fakirlere verip onlara yardımcı olmak hususunda cimrilik ederek imtina edenlerin hüsrana uğrayacaklarını haber vermektedir. Bu kimseler böyle davranarak aslında kendilerine cimrilik yapmakta, dünya ve ahiret bahtiyarlığından mahrum olmaktadır.

Yüce Allah şöyle buyurmuştur: “İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağırılıyorsunuz. İçinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama kim cimrilik ederse, ancak kendisine cimrilik etmiş olur. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer O'ndan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir, artık onlar sizin gibi de olmazlar.” (Muhammed Suresi; 38).

İslâm dininin büyük esası olan zekât ibadeti ile toplumsal dayanışma ve toplum bireyleri arasında orantılı bir denge sağlanmış olmaktadır.

Ayrıca zekât ibadeti ile maddi kaynaklar toplumdaki belli grupların tekelinden çıkarak onu hak eden fakirlere verilmiş olmaktadır. İlk dönem Müslümanlarının yaşadığı zamanda öyle bir vakit gelmiştir ki, zekât ve yardım dağıtılmak istenen fakirler bulunamaz olmuştur.

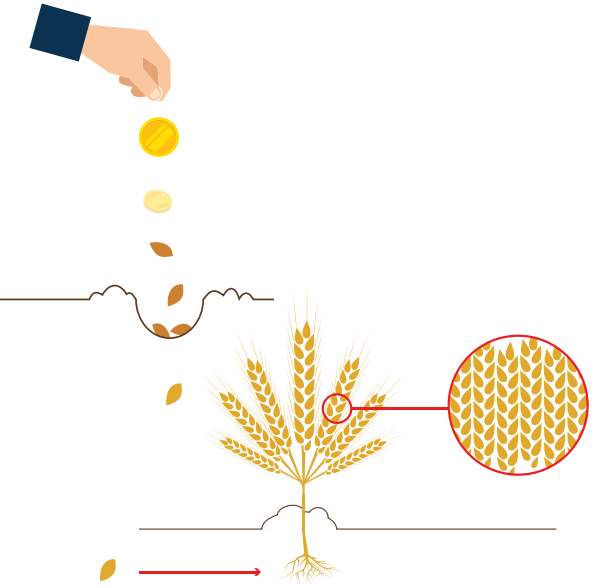
Zekât ile bireyler arasında sevgi, muhabbet ve iletişim güçlenir. Zira kişiler kendisine iyilik yapan insanlara karşı sevgi besler. Sonuç itibariyle; Müslüman toplumda yaşayan fertler birbirini ayakta tutan duvarın tuğlaları gibi birbirlerine sımsıkı bağlanırlar. Aralarında sevgi, saygı meydana gelir; hırsızlık, gasp ve kapkaç olayları azalır.

Zekât zengin kimsenin fakire lütfedip verdiği bir şey değildir. Bilakis zenginin malındaki fakirin hakkıdır. Zekât, fakir kimseyi onun ihtiyacının olup olmadığını ispat etmek için imtihan etmeye ihtiyaç duyulmadan ve onurunu kırmadan kendisine verilir..

Yüce Allah'ın rızasını umarak kendi sahip oldukları mallardan harcayanlar hakkında Kur'an-ı Kerim'de toprağa ekilen buğday örneği verilmiştir. Bu buğday toprağa ekilmiş, her başağında yüz tane buğday olan yedi başak bitirmiştir.

Oruç

Herkes, doktorun tavsiyesi üzerine yahut sağlığını korumak için kilo verip kendisini kontrol edebilen; yemek ve içmekten uzak duran kimselere hayranlık duyar. Bu şekilde daha büyük bir hedefe ulaşabilmek için kendine hâkim olabilen ve arzularını frenleyen kimselere başarılı kişiler olarak bakılır.

Oruç tutan Müslüman kimse ise bu sayılanlardan daha fazlasını başarabilmiştir. Nefsini terbiye etmiş, arzu ve tutkularına hükmedebilmiştir. Bu ibadetini hâkimlerin hâkimi olan Yüce Allah'ın emrine itaat etmek için yapmıştır.

Oruç ibadeti İslâm dininin dördüncü esasıdır. Güç yetirebilen kimseler orucu bozan şeylere yaklaşmazlar. Orucu bozan şeyler; yemek, içmek ve kişinin hanımı ile cinsel ilişki kurmasıdır. Bu yasaklar fecir/sabah namazı vaktinin girmesi ile başlar, güneş batana kadar devam eder. İslâm takviminin dokuzuncu ayı olan Ramazan ayının her gününde oruç tutulur.

Bunun için Nebî (s.a.v) oruç ibadetinin ardından hali ve ahlakı düzelmeyen kimsenin bu ibadetten faydalanmadığını haber verir.

Kur'an-ı Kerim bizlere oruç ibadetinin çok az farklı nüanslarla geçmiş ümmetlere de farz olduğunu haber vermektedir. Ne şekilde olursa olsun bu ibadetin asıl hedefi Yüce Allah'a karşı sorumluluğumuz olan kulluk vazifemizi yerine getirmek ve takvalı olmaktır.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı. Umulur ki takvaya erersiniz." (Bakara Suresi; 183).

Müslüman kimse, günün belli saatlerinde senenin belli bir ayında kendisine aslen helal olan şeyleri terk ederek arzularına galip gelir. Böylece kendisinin efendisi olur ve nefsini kontrol altına alır. Artık oruç ibadeti ile nefsini terbiye etmiş ve haram olan şeyleri işlemekten kendisini alıkoymayı öğrenmiştir. Bunun için Nebî (s.a.v), oruç ibadetinin ardından hali ve ahlakı düzelmeyen kimsenin bu ibadetten faydalanmadığını haber verir. "Kim yalan söylemeyi, yalanla iş görmeyi ve cehâleti terk etmezse, Allah'ın, onun yemesini ve içmesini bırakmasına (oruç tutmasına) ihtiyacı yoktur." (Buharî. Hadis no; 1804).

Kur'an-ı Kerim bizlere oruç ibadetinin çok az farklı nüanslarla geçmiş ümmetlere de farz olduğunu haber vermektedir. Ne şekilde olursa olsun bu ibadetin asıl hedefi Yüce Allah'a karşı sorumluluğumuz olan kulluk vazifemizi yerine getirmek ve takvalı olmaktır.

Oruçlu kimse; içinde bulunduğu açlık ve susuzluk halinde, gayret etmelerine rağmen yiyecek bir şeyler bulamayan yoksulların durumunu daha iyi anlayıp idrak eder ve onlara yardımcı olması adına kendisi teşvik edici olur. Çünkü o, bu haliyle fakirlerin içinde bulunduğu sıkıntıları az da olsa anlamıştır.

İslâm dini oruç ibadetini farz kılarak fakirlerin açlığını ve yemeğe olan ihtiyaçlarını hatırlatmaktadır.

Hac

Hemen hemen her dinde insanların yaratıcılarına kulluklarını, dua ve yakarışlarını gösterdikleri dini yolculuklar bulunmaktadır. Bu yolculuklar arasında en meşhur olanı her yıl tekrarlanan hac ibadetidir. Üç milyondan fazla Müslüman her sene bu kutsal yolculuğu eda etmek için aynı coğrafyaya gelirler.

İslâm Dininin Hac İbadeti Nedir?

Hac ibadeti İslâm dininin beşinci esasıdır. Maddi ve bedeni imkânlarla sahip olan herkesin ömründe bir defaya mahsus bu ibadeti yapması gerekir.

Bu yolculukta tüm ırksal farklılıklar, sınıflar, kıyafetler ve zenginlik göstergeleri yok olur. Herkes tek renkli aynı kıyafeti giyer, aynı duayı söyler. Bu dua insan ile Rabbi arasındaki bağı ifade eder.

(لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك).

Manası: Buyur Allah'ım Buyur! Biz Senin çağrına uyarak geldik. Dillerimizle söyleyip, kalbimizle kabul ederek senin bir ve tek olduğuna, ibadetin yalnızca sana yapılması gerektiğine, eksiksiz hamd ve övgüyü ancak senin hak ettiğine, yaratıcı ve herşeyin malikinin Sen olduğuna ve hiçbir ortağının bulunmadığına inanarak geldik.

Hac ibadeti imanî bir yolculuk olup Müslümanlar hem fiili hem de sözlü ibadetler yaparlar. Bütün bu ibadetlerin hedefi Yüce Allah'ı zikretmek ve takvaya ulaşabilmek, yalnız O'na muhtaciyet içinde olmanın farkına varmak, aff ve mağfiret dilemektir. Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: "Beyt'i tavaf etmek ve (Safa ile Merve arasında) sa'y etmek ancak Allah'ı zikretmek için meşru kılınmıştır" (İbn Ebû Şeybe. Hadis no; 15334).

Mekke'ye yönelip, hac ibadetini edâ etmek isteyen kimse üzerindeki elbiseleri çıkararak, iki parçadan oluşan ihram elbiselerini giyer. Böylece Yüce Allah'a boyun büküşünü, hacca gelen herkes ile eşittir ve denk olduğunu ifade eder.

İslâm Dininde Aile

Bugün

Bugün bazı aileler için; aynı evi paylaşan yabancı bireyler tanımlaması yapmak yerinde olacaktır.

Birçok kimse, hanım ve çocuklarına karşı sorumluluk sahibi olacağından dolayı aile kurmaktan kaçınmaktadır. Bu kimselerin sorumluluk altına girmeden aile hayatının tadını çıkarmasına engel olan şey nedir?

Günümüzde bu eğilim son derece açık bir şekilde ortaya çıkmış durumdadır. Ancak geçmişte de bu tür fikirlere sahip insanlar hep olmuştur. Bunun toplum ve birey üzerindeki olumsuz sonuçları son derece büyüktür. Ayrıca kişinin bencil, kendi çıkarlarını düşünen anlamsız bir fikir sahibi olduğunu gösterir.

İslâm dini aileye gereken önemi vermiştir. Aile sistemini, haklarını ve bireylere ait görevleri belirlemiştir. İslâm dinine göre ev ve aile bilinci, eğitim ve kalkınmanın merkezidir. Zira ailenin sağlam bir temel üzerine inşa edilmesi, düzgün olması ve rolünü yerine getirmesi tüm toplumun yararına olacaktır.

**İslâm dini aileye çok önem vermiştir.
Bunlardan bazıları şunlardır;**

**İslâm dini evlenip, aile kurmaya
önem vermiştir.**

- İslâm dini evlenip, aile kurmayı peygamberlerin sünneti ve en hayırlı amel olarak belirlemiştir. Bazı sahâbîler hiç evlenmeyip, tam anlamıyla kendilerini ibadete adanarak sürekli namaz kılmak ve oruç tutmak istediklerinde Nebî (s.a.v) onlara; “Ben kimi zaman oruç tutmakta kimi zaman oruç tutmamaktayım. Gecenin bir kısmı namaz kılar diğer bir kısmında da uyurum. Hanımlarla evlenirim. Kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir.” (Buharî. Hadis no; 4746).

- Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de insanlığa bahşettiği nimet ve mucizeleri zikrederken, karı koca arasındaki sevgi, sükûnet, merhamet, ünsiyet ve muhabbetten bahseder. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur: “

Onda sükûn bulup rahatlığa ermeniz için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da O'nun ayetlerindendir.” (Rûm Suresi; 21)

- İslâm dini evliliğin kolaylaştırılmasını emretmiş, evlenmek isteyenlere yardım edileceğini vadetmiştir. Nitekim Muhammed (s.a.v) “Üç grup insana yardım etmek Yüce Allah üzerine bir haktır.” diyerek bunların arasında “İffetli olmayı arzuladığı için evlenen” kimseyi de zikretmiştir. (Tirmizî. Hadis no; 1655).
- İslâm dini gençlerin en güçlü olduğu dönemde onlara evlenmeyi emretmiştir. Zira gençler evlenerek huzur ve mutluluk bulacaklar, şehvet ve arzularını dini bir çözüm ile dindirmiş olacaklardır.

“

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de insanlığa bahşettiği nimet ve mucizeleri zikrederken, karı koca arasındaki sevgi, sükûnet, merhamet, ünsiyet ve muhabbetten bahseder.

2

İslâm dini tüm aile bireylerine saygı ve sevgi hakkı vermiş, kadın ve erkek arasında bir ayırım yapmamıştır.

İslâm dini çocuk eğitiminde anne babalara büyük bir sorumluluk yüklemiştir. Allah Rasûlü (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Hepiniz çobansınız; hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Erkek, ailesinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Kadın, kocasının evinin çobanıdır ve sürüsünden sorumludur. Netice itibariyle hepiniz çobansınız ve güttüğünüz sürüden sorumlusunuz." (Buharî. Hadis no; 853).

3

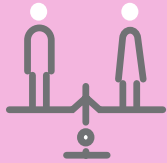

İslâm dini anne babaya saygı prensibini getirmiş, bu dünyadan ayrılana dek onlara itaat etmeyi ve önem vermeyi emretmiştir.

Kız ya da erkek yaşları ne kadar büyürse büyüsün anne babalarına karşı sürekli saygı duymalılar ve iyilik yapmalılar. Anne babaya yapılan iyilik Yüce Allah'a yapılan ibadet ile birlikte zikredilmiştir. Anne babaya karşı öfkelenmek; sözlü yahut fiili olarak bunu ifade etmek yasaklanmıştır. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "Rabbin, Kendisinden başkasına asla ibadet etmemenizi, anaya-babaya iyi davranmanızı kesin olarak emretti. Eğer onlardan biri, ya da her ikisi senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "öf!" bile deme; onları azarlama; onlara tatlı ve güzel söz söyle." (İsrâ Suresi 17/23).

4

İslâm dini erkek ve kız çocukların haklarını koruma altına alarak onlar için harcanan harcamalarda bile adaletli olmayı emretmiştir.

Allah Rasûlü (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: “Kişie bakmasından sorumlu olduğu kimseleri zayi etmesi günâh olarak yeter.” (Ebu Davûd. Hadis no; 1692). Ayrıca, kızların iyi yetiştirilmesi ve onlara harcama yapılmasıyla ilgili olarak şöyle buyurmuştur: “Her kim kız çocuklarına sahip olur da (bakıma, terbiyeye) velayet eder ve onlara iyilik edip güzel muamelede bulunursa, o kız çocukları kendisi için Cehennem ateşinden koruyan bir perde olurlar.” (Buharî. Hadis no: 5649)

5

İslâm dini Müslümanlara akrabayı gözetip, kollamayı farz kılmıştır.

Bunun manası, kişi anne ve babası tarafından kendisine akraba olan kimselerle iletişimi içinde olur, onlara iyilik ve ihsanda bulunur. İslâm dini bu davranışı Yüce Allah'a yakınlaştıran en büyük ibadetlerden saymaktadır. Ayrıca akrabalar ile ilişkiyi koparmaktan ve onlara kötülük etmekten sakındırmıştır. Zira Nebî (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: "Akrabaları ile bağını koparan Cennet'e giremez." (Müslim. Hadis no; 2556).

”

İslâm dini anne babaya karşı haddi aşacak sözler söylemek ve davranışlarda bulunmayı yasaklamıştır. Bu davranış öfkelenerek sözlü yahut fiili olarak bunu ifade etmek olsa da aynıdır.

İslâm Dininde Kadının Konumu

Şöyle bir televizyon reklamlarına, yol kenarlarında bulunan reklam panolarına, dergi kapaklarına baktığımız zaman kapitalizmin kadına ne kadar da çok zulmettiğini gözlemleriz. Kadın onların nazarında çoğu zaman erkeklerin şehvetini kabartıp, hayallerini süslemek için kullandıkları ticari bir mal, ürün yahut oyuncak gibidir.

Bu yaklaşım aslında, kadınları alınıp, satılan bir mal gibi görerek ona hak etmediği davranışta bulunan geri kalmış toplumların başka bir versiyonudur.

Zulüm ve baskı altında yaşayan kadın kendisine uygulanan bu zulüm ve cefadan her kurtulmak istediğinde onu tekrardan baskı altına alarak olduğu yere geri döndürmek istemişler ve kimi zaman da uygulanan baskının dozajını düşürerek bunu gerçekleştirmişlerdir.

Yaklaşık 1400 sene evvel İslâm dini, kadına zulmeden tüm davranışlara karşı bir değişim hareketi başlatmıştır. Kadınlarla ilgili ayrıntılı hükümler ve kurallar koyarak hak ve konumunu koruma altına almıştır. Böylece İslâm dini, kadının değerli bir şekilde yaşam sürmesini sağlamış, hayat içindeki rolünü yerine getirmesine destek vermiştir.

Kur'an-ı Kerim'de yer alan en uzun surelerden birisinin adı Nisâ suresidir. İçerisinde kadınlara dair ayrıntılı hükümler zikredilmesinden ötürü bu isimle isimlenmiştir. Yüce Allah bizlere Kur'an-ı Kerim'de birçok salih kadından bahsetmiş ve bir sureyi de Âsâ (a.s)'ın annesinin adıyla Meryem suresi olarak isimlendirmiştir.

İslâm dini kadına bakış açısını değiştirerek öncelikle ona bir ticari ürün değil, insan olarak değer vermiştir. İslâm dini kadını bir gecelik eğlence aracı olmaktan ziyade erkeğin hayat ortağı olarak görmüştür. Sadece şehvet, lezzet ve meta değil; merhamet, sükûnet ve huzur kaynağı olarak kabul etmiştir.

Kadına Verilen Konumla İlgili Bazı Örnekler;

- İslâm dini kadına eşini seçme hakkı vermiştir. Aynı zamanda çocuk terbiyesinde kadına büyük bir sorumluluk yüklemiştir. Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kadın kocasının evinde bir çobandır ve eli altındakilerden sorumludur. Hizmetçi efendisinin malı hususunda bir çobandır ve eli altındakilerden sorumludur." (Buhârî. Hadis no; 853).
- İslâm evlilikten sonra kadının ismi ve babasına olan aidiyetini değiştirmez. Babasına olan aidiyeti ve soyadını değiştirmeye zorlamaz.
- İslâm dini erkek ile kadını birçok konuda denk görmüştür. Özellikle maddi muamele ve ilişkilerde denktirler. Zira Allah Rasûlü (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kadınlar erkeklerin kardeşidir." (Ebu Davûd. Hadis no; 236).
- İslâm dini kadına bakıp onun ihtiyacı olan harcamaları karşılama görevini erkeğin üzerine yüklemiştir. Erkek bunu yaparken minnet etmeden yapar. Anne, hanım ve kız kardeş gibi kadınların nafakası erkeğin üzerine farzdır.

- İslâm dini miras dağıtımında kadına hakkını adil bir şekilde vermiştir. Bazı şartlarda kadın ile erkek denk olarak pay alırlar. Kimi zaman da kadına erkekten daha az bazen de çok hak verilir. Bütün bu haklar, kadının erkeğe olan akrabalık bağına ve kadınla ilgili olarak nafaka sorumluluğuna göre değişir. Yüce Allah'ın erkeğe yüklediği maddi sorumlulukları bilmezden gelip sadece kadının bazı şartlarda erkekten daha az pay almasına bakarak bu konuda ileri geri konuşmak yüzeyselliktir. Örneğin İslâm dini kadının harcamalarını erkeğe yüklemiştir. İslâm dini eksiksiz mükemmel bir sistemdir. Asla bir tarafına bakılıp diğer kısmı göz ardı edilmez.
- İslâm dini akraba bile olmasa, tek başına yaşayan düşkün kadına bakıp hizmet etmeyi çok erdemli bir davranış olarak kabul etmiştir. Böyle yoksul olan kadının hizmetinde bulunmaya teşvik etmiş ve bu davranışın Yüce Allah katında en hayırlı amellerden olduğunu haber vermiştir. Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Kocasız kadınlarla, yoksulların işlerine yardım eden kimse, Allah yolunda cihâd etmiş gibi sevap kazanır. O kimse tıpkı geceleri durmadan namaz kılan, gündüzleri hiç ara vermeden oruç tutan kimse gibidir." (Buharî. Hadis no; 5661).

“

İslâm dini miras dağıtımında kadına hakkını adil bir şekilde vermiştir. Bazı şartlarda kadın ile erkek denk olarak pay alırlar. Kimi zaman da erkekten daha az bazen de çok hak verilir.

İslâm Dininin Önem Vermeyi Emrettiği Kadınlar

Anne: Bir adam gelerek: "Ey Allah'ın Rasûlü! İyi davranıp hoş sohbette bulunmama en çok kim hak sahibidir?" diye sordu. Peygamber (s.a.v): "Annen!" diye cevap verdi. Adam: "Sonra kim?" dedi, Rasûlullah (s.a.v) "Annen!" diye cevap verdi. Adam tekrar: "Sonra kim?" dedi Rasûlullah (s.a.v) yine: "Annen!" diye cevap verdi. Adam tekrar sordu: "Sonra kim?" Rasûlullah (s.a.v) (bu dördüncüyü): "Baban!" diye cevapladı." (Buharî. Hadis no; 5626).

Kız çocuk: Allah Rasûlü (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Bir kimsenin üç kızı olur, onlar için sabreder, onları doyurur, içirir ve Allah'ın ona verdiği malından onları giydirirse, bu üç kız onun için Cehennem'e karşı perde olur." İbn Mâce. Hadis no; 3669).

Hanım: Allah Rasûlü (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "En hayırlılarınız kadınlarına en hayırlı olanınızdır." (Tirmizî. Hadis no; 3895).

“

İslâm dininde kadın ile erkek arasındaki ilişki bir kavga ve mücadele üzerine kurulmuş değildir. Bilakis, bu ilişki bir birini tamamlamak esası üzerine kurulmuştur. Böylece Müslüman toplum sağlıklı bir şekilde inşa edilmiş olur.

İslâm Dininde Erkek ve Kadın Arasında Bir Mücadele Yoktur

İslâm dininde her iki cins arasında asla bir çatışma yoktur. Dünyaya ait şeylerde rekabet, kadına yahut erkeğe karşı düzenlenen komploların, onlara dil uzatmanın, eksiklerini ortaya çıkarmanın hiç bir yeri yoktur.

İnsan varlık olarak diğ er yarısı sayılan bir kimseyle nasıl kavga içinde olabilir.   z kardeş, diğ er   z kardeşi ile nasıl mücadele edebilir. Neb   (s.a.v)'in ifadesi ile kadın erkeğ in yarısı,   z kardeşidir. İ kisi arasında bulunan bağ birbiri tamamlayan bir bütünün iki yarısıdır. Müslüman toplumun inşasında kadın ve erkek birbirlerinin eksiklerini tamamlayan iki aktördür.

Kur'an-ı Kerim'de bu hakikat ř  muhteşem ifadelerle tasvir edilir. "Onlar sizin   rt n z, siz de onların   rt lerisiniz." (Bakara Suresi; 187).

Erkeğ in ilk bakışta kadında gördüğü zayıflık aslında erkeğ in g    yetiremediğ i ve iyi y netemediğ i şeyin başka bir yüzüdür. Ailenin buna da ihtiya ı vardır. Kadının erkekte gördüğü eksiklik ise; kadın tarafından uygun olmayan olanakların görünümüdür. ř  çok iyi bilinmelidir ki, toplumsal hayat onsuz düşünülemez.

Yüce Allah'ın iki ayrı türü; yani kadın ve erkek olarak yarattığı varlığın ikisini de her yönden birbirine denk ve eşit görmek çok tutarsızdır.

Bazı erkekler kadınlara verilen hakların, bazı kadınlar da erkeklere verilen hakların kendilerine de verilmesini arzulayıp temenni edince; Kur'an-ı Kerim'deki şu ayet inmiştir: "Allah'ın sizi birbirinizden üstün kıldığı şeyleri arzulamayın. Erkekler, kazandıklarından bir pay; kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan bol nimet isteyin. Doğrusu Allah her şeyi bilir." (Nisâ Suresi; 32). Erkek ve kadının kendine özel bazı özellikleri, görevleri ve onuru vardır. Herkes Yüce Allah'ın rızasını arzulayarak kendine yüklenen görevi yerine getirmektedir. Din ne erkeği erkek ve ne de kadını da kadın olduğu için değil; bilakis insan, aile ve toplum olarak hesaba çekecektir.

Kadın ve Erkek Arasındaki İlişki

Tarih boyunca erkek ve kadın arasındaki ilişkiyi belirli bir kural, kanun, töre ve ahlak çerçevesine oturtmak için ortaya birçok yorum ve insani seçenek konulmuştur. Bütün bu yaklaşımları bir araya getirmek son derece zordur. Tarih ve antropoloji kaynakları çırılçıplak olmak ve iki cins arasında kontrolsüz cinsel ilişki kurulmasını normal gören toplumlardan bahseder. Tarihte kimi toplumlar ise; kadını koruma altına alabilmek için zincirlerle bağlamıştır. Kimileri de sadece erkeği ön plana çıkarmıştır. Bazıları ise; kimi cüzi hususlara önem vermişlerdir. Bunun dışında başka birçok yaklaşımlar bulunmaktadır. Hepsini bir araya toplamak son derece zordur.

Medeni anlamda ilerleme kaydetmiş birçok toplum, bu konuda belirli bir kanun ve sisteme ihtiyaç olduğunu kabul etmiştir. Böylece insan ve hayvan arasında bulunan tüm farklılıkların kaldırılarak, hayatın orman kurallarıyla yönetilmesine engel olunabilir demişlerdir.

“

Medeni anlamda ilerleme kaydetmiş birçok toplum, bu konuda belirli bir kanun ve sisteme ihtiyaç olduğunu kabul etmiştir. Böylece insan ve hayvan arasında bulunan tüm farklılıkların kaldırılarak, hayatın orman kurallarıyla yönetilmesine engel olunabilir demişlerdir.

İslâm Dinine Göre Kadın ve Erkek İlişkisinin Karakteristik Özellikleri

İslâm dininde kadın ve erkek arasındaki ilişki; tarihi ve coğrafi faktörler çerçevesinde insanların kendi görüşlerine bırakılmamıştır. İslâm'ın getirdiği kurallar her zaman ve mekâna uygundur. Yüce Allah bu kuralları Kur'an-ı Kerim'de beyan etmiş, Muhammed (s.a.v) de insanlığa öğretmiştir.

İslâm dininin getirdiği açıklamalara göre; erkek ile kadın arasındaki ilişki kadının sahip olduğu konuma göre değişir.

İslâm dinine göre erkekler; kadın açısından birçok kısma ayrılırlar.

1 Eş olarak erkek:

Karı koca arasındaki ilişkiyi Kur'an-ı Kerim'den daha ayrıntılı olarak vasseden başka bir kitap yoktur. Erkeği kadının örtüsü, kadını da erkeğin örtüsü olarak zikretmiştir. Bu vassfetmeyle erkek ve kadın arasında olan bedeni, duygusal ve psikolojik bağı en muhteşem şekilde ifade etmiştir. "Onlar sizin örtünüz, siz de onların örtülerisiniz." (Bakara Suresi; 187).

2 Mahrem olarak erkek:

Mahrem terimi ile yakın akrabalıktan dolayı sonsuza dek evlenilmesi haram olan kimseler ifade edilmektedir. Kadın için on üç kişi akrabalıktan dolayı mahrem konumundadır. Bunlardan bazıları şunlardır; Baba, dede, oğul, kardeş, amca, dayı, erkek yahut kız kardeşin oğlu, erkek yahut kız çocuğun oğlu (torun)... Kadın, kendisine mahrem olan erkeklerin karşısına, diğer erkeklerin huzuruna çıkması gereken bütün örtü ile çıkmayabilir. Gündelik hayatta ev içinde giydiği kıyafetler ile çıplak olmamak şartı ile onların yanına çıkabilir.

3 Yabancı olarak erkek:

Yabancı erkek ile mahrem olmayan kişiler ifade edilir.

İslâm dini kadın ile ona yabancı olan erkek arasında olan ilişkiyi belli kural ve şartlar çerçevesinde değerlendirmektedir. Bu kurallar namusların zedelenmemesi ve Şeytan'ın açmak istediği kapıları kapatmak için konulmuştur. İnsanı yaratan Yüce Allah, onun için en hayırlı olan şeyin ne olduğunu en iyi bilendir. "Yaratan bilmez mi? O, en gizli şeyleri bilir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır." (Mülk Suresi; 14).

İslâm Dini Neden Kadınlara Yabancı Erkekler Önünde Örtünmeyi Emretmektedir?

- Kadının toplum içinde ırz ve onurunu koruyarak hayatın ilmi ve pratik tüm alanlarında görevini en güzel şekilde yerine getirmesi için.
- Bir yandan toplumun nezih olması, öte yandan kadının ırz ve onurunu koruması garanti altına alınarak, günaha sürükleyen yoldan çıkarıcı fırsatlar azaltılmak istenmiştir.
- Kadınlara iffet ve kurallar çerçevesinde bakmak zorunda olan erkeklerle yardımcı olunmak istenmiştir. Böylece erkekler kadınlara herhangi bir insan gibi yaklaşır, kültürel ve bilimsel değerler anlamında ilişki kurarlar. Asla kadınlara şehvet kaynağı, oyun ve eğlence unsuru olarak bakmazlar.

Yabancı Erkek ve Kadın Arasında Olan İlişkinin Kuralları

1 Gözlere sahip olmak

Yüce Allah hem kadına hem de erkeğe şehvetlerini kabartacak bir şekilde bakışmalarını yasaklamıştır. Bu şekilde bakışlara sahip olunursa namus ve iffet korunmuş olunur. Ölçüsüz bir şekilde bakışmalar kişileri günâha ve fuhşiyata sürükler. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "Mü'min erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. Bu davranış onları için daha nezihtir. Şüphe yok ki, Allah onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır. Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar." (Nûr Suresi; 30-31).

2 Edep ve Güzel Ahlak Çerçevesinde İlişki

Erkek ve kadın; iş hayatında, bilimsel alanlarda, sosyal hayatta ve diğer tüm alanlarda edep ve saygıyla birbirleriyle ilişki kurarlar. Şehvetlerini kabartacak her türlü şeyden kaçınıp, uzaklaşırlar.

3 Örtünmek

Yüce Allah kadını güzel bir varlık olarak yaratmıştır. Erkeklerin dikkat ve şehvetlerini çekebileceğinden dolayı onlara örtünmelerini emretmiştir. Kadının erkek için fitne olması, erkeğin kadın için fitne olmasından daha çoktur. Geçmişten günümüze bilinen bir gerçek ise; genel olarak kadınların erkeklerin dikkat ve şehvetlerini çekmiş olmalarıdır. Bugün medyada gözlerimizle gördüklerimiz bu gerçeği ifade etmektedir.

Kadına emredilen örtü, yabancı erkekler önünde el ve yüzü hariç tüm bedenini örtmesidir. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: “Görünen kısımları müstesna olmak üzere, ziynetlerini teşhir etmesinler.” (Nûr Suresi; 31).

“

Birçok kimse, tarihte en büyük kadın olarak bilinen İsâ (a.s.)'ın annesi Meryem'e ait olduğu ileri sürülen figürlerde onun örtülü olduğunu bilmektedir. Bu örtü İslâm dininin kadınlara emrettiği örtüye çok benzemektedir.

İslâm Dininde Yeme İçme Kuralları

İslâm

İslâm dinini araştıran birçok kimse ilk olarak şu soruyu sormaktadır: "Neden İslâm dini, alkollü içecekleri ve domuz etini yasaklamıştır?"

İslâm dinini araştıran birçok kimse ilk olarak şu soruyu sormaktadır: “Neden İslâm dini, alkollü içecekleri ve domuz etini yasaklamıştır?”

İslâm dinini araştıran birçok kimse ilk olarak şu soruyu sormaktadır: “Neden İslâm dini, alkollü içecekleri ve domuz etini yasaklamıştır?”

Bu sorunun cevabına geçmeden önce şu hususlara açıklık getirmek gerekir:

Kur’an-ı Kerim yeryüzünde bulunan birçok şeyin insanların yararına sunulduğunu ifade ederek her şeyin insan için yaratıldığını açıklamıştır. (Bakara Suresi/29).

Yemekler ve içecekler de böyledir. Kur'an-ı Kerim'de sağlığa verdiği zarardan, akli götürmesinden yahut pis olmasından dolayı haram kılınan şeylerin dışında her şeyin helal kılındığı açıklanmaktadır. İçki ve domuz etinin neden haram kılındığını bilmek İslâm dinini araştıran bir kimse için önemlidir.

Domuz:

O dönemde Araplar tarafından bilinen bir hayvan olmamasına rağmen, Kur'an-ı Kerim domuz etinin açık bir şekilde haram olduğunu söyler. Bazı kimseler domuz etinin haram kılınmasına şaşırırmaktadırlar. Hâlbuki domuz eti sadece Müslümanlar tarafından değil Yahudiler tarafından da haram kabul edilmektedir. Eski ahitte çok açıkça bunu ifade eden deliller vardır. Aslında ilginç olan birçok dinler tarihi hocası yeni ahitte bulunan deliller ışığında Hristiyanlar'da da domuz etinin haram olduğunu ifade etmektedirler. Ancak yeni ahitte yer alan bu açık deliller sonraları değiştirilip, bozulmuştur.

(Bkz. İncil, Markos 5/11-13, Matta, 67, Elçi Petrus İkinci Mektup, 2/22, Luka, 15/11).

Yüce Allah'ın birçok yemeyi helal kılıp, çok az bir yiyeceği de haram kılarak bizleri imtihan etmesinde ne gibi bir engel olabilir. Böylece bizlerin iman ve O'na olan itaatı sınanmaktadır.

Nitekim Yüce Allah Âdem (a.s)'ı Cennet'te imtihan etmiş, helal kıldığı birçok nimete karşılık bir ağacı da haram kılmıştır.

Yüce Allah'ın birçok yemeyi helal kılıp, çok az bir yiyeceği de haram kılarak bizleri imtihan etmesinde ne gibi bir engel olabilir. Böylece bizlerin iman ve O'na olan itaati sınanmaktadır. Nitekim Yüce Allah Adem (a.s)'ı Cennet'te imtihan etmiş, helal kıldığı birçok nimete karşılık bir ağacı da haram kılmıştır.

İçki ve Alkol:

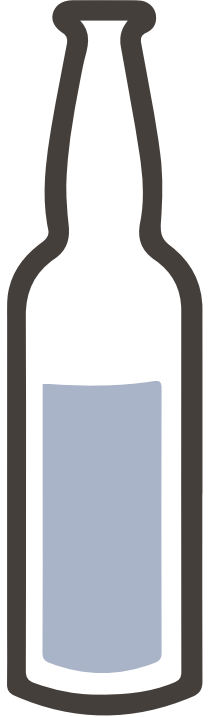
İnsan hayatını yerle bir eden hastalıklarla mücadele, insan sağlığını korumak için koyulan kanun ve sistemler hükümet ve devletlerin en önemli faaliyetleri arasında yer almaktadır. Bu düzenlemelerde meydana gelebilecek en ufak eksiklik birey ve toplumlar üzerinde en kötü sonuçlara neden olabilir.

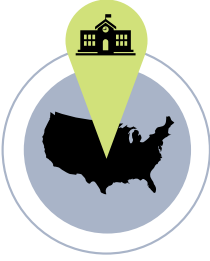

Dünya sağlık örgütünün hazırladığı raporlarda, Oxfort Üniversitesi'nin Nature adlı dergide sunduğu araştırmalar bizleri dehşete düşürmektedir. (Nature, 483, 275. 15 Mart 2012.) Bu araştırmaların ortaya koyduğu sonuç; her yıl içkiden ölenlerin sayısı, aids, sıtma ve verem hastalıklarından ölenlerin sayısından daha fazladır. Savaş ve soykırım ve terör eylemlerinden dolayı ölen kişilerin üç katı daha fazladır. Burada adı geçen araştırmaların yer verdiği bazı istatistiklere yer vereceğiz:

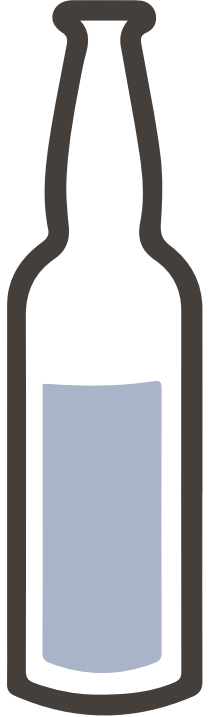

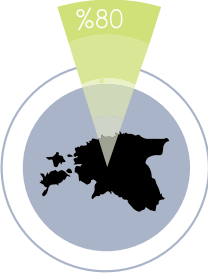
Her yıl yeryüzünde iki buçuk milyon insan içki sebebiyle hayatını kaybetmektedir. Bu hayatını kaybedenlerin üç yüz yirmi bini **15-29 yaş** arasında olan genç kimselerdir. Tüm bu verilen sayıda insan her sene içki ve ona bağlı olan sebeplerden dolayı hayatlarını kaybetmektedirler. Bu rakam o yaşlarda gerçekleşen yıllık ölüm ortalamasının %9'unu oluşturmaktadır.

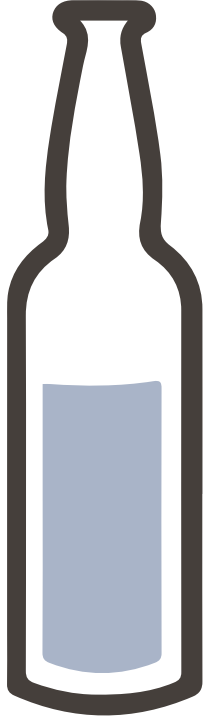

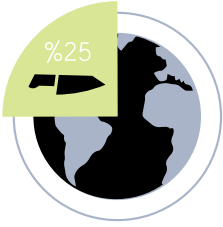
Amerika'da yapılan bir araştırmaya göre her yıl niversiteli yedi yüz bin ğrenci içki sonucu sarhoş olan diğerk öğrenciler tarafından taciz edilmektedirler.

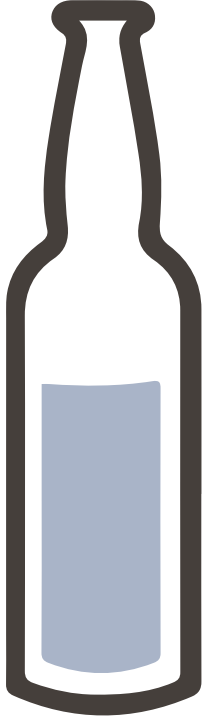

Diğer bir araştırma ise 2001 yılında Estonya'da gençler tarafından işlenen suçların %80'i aşırı alkol tüketimi sonucunda meydana gelmiştir.

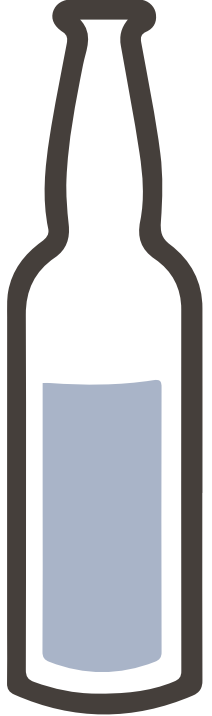

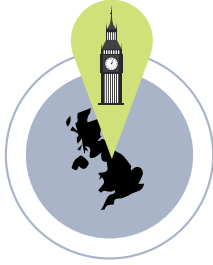
Tüm dünyada işlenilen adam öldürme suçunun dörte birinin sebebi aşırı alkol kullanımıdır.

Dünya sağlık örgütü tarafından hazırlanan tüm açıklama ve raporlar, tüm ülkeleri alkol sonucunda işlenen suçların önüne geçmek yahut bu olayları azaltmak için gereken ciddi tedbirleri almaya çağırmaktadır.

Britanya'da sadece bir yıl içinde:

- Aşırı alkol kullanımına bağlı olarak bir milyon şiddet suçu kayda geçmiştir. İşlenilen şiddet suçlarının kurbanlarının ifadelerine göre bu suçların yarısı aşırı alkol tüketimi sebebi ile meydana gelmiştir.
- Britanya'da bir yıl içinde trafik kazaları sonucu yedi milyon hastane kaydı oluşturulmaktadır. Bu hastane hizmet masrafları 650 milyon sterline yaklaşmaktadır.
- Her yıl yaklaşık olarak alkol tüketimine bağlı olarak işlenen suç ve kaos olaylarının sigorta şirketlerine maliyeti 8 ila 13 milyon sterlin olarak hesap edilmektedir.

Kur'an-ı Kerim'in Alkol ve İçkiye Yaklaşımı?

İslâm dini alkol ve içkinin birey ve toplum üzerindeki zararlarını ortaya koymak için dünya sağlık örgütünün raporların beklememiştir. Zira insanı yaratan yaratıcı, birey ve toplum hayatı için en uygun olan şeyleri bilmektedir.

İslâm dini geldiğinde Araplar içki bağımlısı kimselerdi. İçkinin tüm türlerini tüketirler ve bundan son derece zevk alırlardı. İçtikleri içki ile övünürler ve sahip oldukları tüm paralarını bunun için harcarlardı.

Kur'an-ı Kerim içki hakkında son derece hikmetli ve adaletli bir yöntem izlemiştir. Öncelikle içki ve alkolün bazı yarar ve faydaları olduğunu söylemiştir. Zira içki içen kimse kendisinde bir rahatlık hisseder kısa süreli olsa da hüzün ve kederini unuttur. Ancak içki içeni bekleyen sonuç pek tehlikelidir. İçki ve alkol tüketimi sonucunda ortaya çıkan kötü sonuçları tedavi etmek hiç de öyle kolay türden değildir. Birey ve toplum üzerinde ortaya çıkardığı psikolojik, ahlakî ve sağlık sorunlarını çözmek kolay değildir. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "Sana içki ve kumarı sorarlar, de ki: "İkisinde hem büyük günah ve hem insanlara bazı faydalar vardır. Günahları faydasından daha büyüktür." (Bakara Suresi; 219).

Daha sonra İslâm dini içkiyi yasaklamış ve insanlar arasında düşmanlık, kin ve önemli işlerden alıkoyan şeytanî bir davranış olarak saymıştır. Kur'an-ı Kerim insanlara: "Artık vazgeçtiniz değil mi?" diyerek soru yöneltmiş, insanlar da: "Evet vazgeçtik." diyerek cevap vermişler, Medine sokaklarına evlerinde olan içkileri dökmüşlerdir. Böyle davranarak Yüce Allah'ın Kur'an-ı Kerim'deki emrine itaatlerini sergilemişlerdir.

Suç ve Günah İşlemek

Birçok

Birçok din ve inanışta doğru ve yanlış kavramları fikri büyük problem olarak kabul edilir. Her bir din; "Hata, suç, günah ve tevbe edip pişman olmak nasıl olur ve ne şekilde yakınlaşılmalıdır?" gibi sorulara kendine göre farklı cevaplar vermektedir.

İslâm dini bu olaya çok hassas bir terazi ile yaklaşmaktadır. Yüce Allah'ın yoktan var ettiği insan, doğası gereği hem hayır, hem de şer işlemeye eğilimlidir. İnsan sadece hayır işlemek için yaratılmış bir varlık değildir. Her insan hata eder ve almış olduğu kararlarından sorumludur. Buradan hareketle İslâm dini, hata ve tevbe kavramlarına kendine özgün yaklaşır. Kısaca bu şöyle özetlenebilir:

- Kur'an-ı Kerim işlenilen hatalar ve bununla ilgili yapılması gereken tevbe ile ilgili olarak çok açık ve net bir anlayış sunmaktadır. İnsan dünyaya günâh ve hata ile gelmez. Bilakis, tertemiz olarak doğar. Geçmişte işlenilen bir günahın sorumluluğunu asla taşımaz. Günahları affedip, bağışlayan kişiler yoktur. Adem (a.s)'ın işlemiş olduğu günah bireysel bir günahdır. İşlediği bu günahтан tevbe ederek çok kolay bir şekilde kurtulmuştur. Ademoğlunun işlediği her bir günah bireyseldir. İnsanoğlunun önüne konulan tevbe kapısının açık ve anlaşılır olması her hata işleyen kimseye gayret edip, hiçbir zaman ümitsizliğe düşmemesini telkin eder. Her insan kendi hatasından sorumludur, başkasının hatasından dolayı hesaba çekilmez. Bu, bütün peygamberlerin Yüce Allah katından getirmiş oldukları bir hakittir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmaktadır: "Yoksa Musa'nın ve ahdine vefa gösteren İbrahim'in sahifelerinde yazılı olanlar kendisine haber verilmedi mi? Hiç bir günahkâr başkasının günah yükünü yüklenmez. Bilsin ki insan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur. Ve çalışması da ileride görülecektir. Sonra ona karşılığı tastamam verilecektir." (Necm Suresi; 36-41)

İslâm dinine göre tevbe etmek, o işlenilen gûnahtan el çekmek, pişman olmak, bir daha işlememeye karar vermek ve hak sahiplerine haklarını geri vermek suretiyle gerçekteşir.

- Tevbe etmek, kişiyi Allah'a yakınlaştıran en büyük ibadetlerden biridir. Bu ibadet kimseye has kılınmamıştır. Tevbe etmek için bir kimsenin yanına giderek itirafta bulunmanın ve izin almanın İslâm dininde hiçbir yeri yoktur. Yüce Allah hakkında Kur'an-ı Kerim'de belirtilen isimlerinden bazıları, kullarını çokça tevbe etmeye muvaffak eden, çok merhamet eden, günahları örten ve tevbeleri kabul edendir.

Kur'an-ı Kerim'de cennet'e girecek takva sahibi kimselerin özellikleri sayılırken onların günahlar işledikleri ancak hemen ardından tevbe edip, af diledikleri vurgulanır.

“Onlar bir kötülük yaptıkları, ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı zikrederek hemen günahlarının bağışlanmasını dilerler; günahları da Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Ve onlar, hatalarında bile bile, ısrar etmezler.” (Âl-i İmrân Suresi; 135).

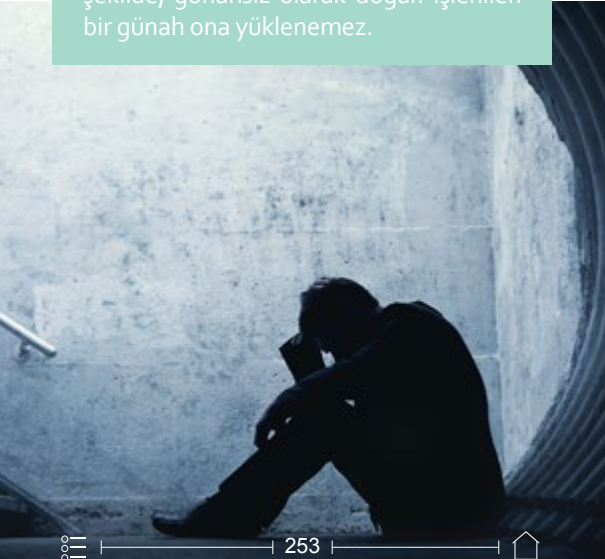
İslâm dininde tevbe etmek için işlenilen günâhı bırakıp terk etmek, geçmişte işlediklerinden dolayı pişmanlık duymak, bir daha aynı günâhı işlememeye gayretli olmak ve birisine haksızlık etti ise o kimseye hakkını geri vermek ile olur. Şayet işlemiş olduğu günâhı tekrar işlerse tevbesi bozulmuş sayılmaz. Böyle yaparak yeni bir günâh işlemiş, dolayısıyla yeniden tevbe etmesi gerekir.

İslâm dininde insan hatalardan uzak durmak, bir beşer olması gereği zafiyet göstererek hatalar işlemek ve yoldan sapmak arasında tam bir denge ile yaşam sürer. Her durumda gayretli olmalı, takva üzere iken ya da gevşeklik gösterip hata işlediğinde asla kendisine yol gösteren pusulayı kaybetmemelidir. Bilakis Allah'a sığınıp, tevbe etmeli ve günahlarının bağışlanmasını dilemelidir.

İşte tam burada salih olan kimseler ile onların dışındakilerin farkı ortaya çıkmaktadır. Zira Kur'an-ı Kerim aradaki farkı şöyle açıklar. Takva sahibi kimseler günah işledikleri zaman hemen Allah'ı anıp, tevbe ederler. Diğer kimseler ise işledikleri hatalarda ısrarcı olur, uyarılara kulak asmayıp öğüt almazlar. (A'raf Suresi; 201-202)

İslâm dinine göre insan günah ve hata ile dünyaya gelmez. Her bebek tertemiz bir şekilde, günahsız olarak doğar. İşlenilen bir günah ona yüklenemez.

Din ve Akıl Arasında Çelişki Olur mu?

Bazı

Bazı kimseler din ile aklın çeliştiğini; dinin bilimsel gerçeklerle ters düştüğüne inanır. Onlara göre din; yanılgı, hikâye ve hurafeler kaynağıdır. Bilim ve felsefe ise sistematik bilgiye giden iki yoldur. Tecrübe, düşünce ve araştırma kuralları yerine getirildiği takdirde kesin ve yakın bir bilgi ifade eder. Bu düşünce hakkında etraflica düşünüldüğünde bazı gerçekleri içerdiği gibi birtakım hataları da kapsamaktadır.

Bazı dinlerin zaman zaman akıl ile çelişkiye düştükleri doğrudur. Söz konusu bu dinlerin kaynakları akla ters; kâinat dışı inanışlar ve hikâyeler ile doludur.

Hatalı olan taraf ise, ayırım yapmadan genellemeci bir yaklaşımla dinler arasında kaynak, içerik, yöntem ve deliller arasında bulunan derin farklılıkları göz önünde bulundurmamaktır.

İslâm dinin temel kaynağı olan Kur'an-ı Kerim'i okuyan kimse bu dinin akla başka hiçbir dinin vermediği kadar önem gösterdiğini gözlemler. Kişinin bunu görmesi için Kur'an-ı Kerim'e çok dikkatli bakmasına gerek yoktur. Zira Kur'an-ı Kerim akledip düşünmeye ve tefekkür etmeye teşvik etmektedir. Öyle ki; "Hiç akletmiyor musunuz?" ayeti on defadan daha çok tekrarlanmıştır.

Kur'an-ı Kerim'i okuyan kimse onun akletmeye, düşünüp tefekkür etmeye çağırdığını görür.

Kur'an-ı Kerim'in akli olarak düşünmeye teşvik etmesi şu şekilde ortaya açıkça çıkar;

Kur'an-ı Kerim; cehalet, korku, kibir ve zorbalığın tüm çeşitlerinden uzak; özgür ve temiz akıl sahiplerine hitap etmektedir. Yüce Allah'a iman edilmesi gerekliliği konusunda birçok aklî deliller sunar. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur: "Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar? Yoksa kendileri mi yaratıcıdırlar? Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır! Onlar bir türlü anlayıp yakinen iman etmezler." (Tûr Suresi; 36)

Kur'an-ı Kerim, kendisine karşı çıkanlardan delil ister. Hiçbir delile dayanmayan söylemleri reddeder. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur: " De ki; Eğer sahiden doğru söylüyorsanız delilinizi getirin." (Bakara Suresi; 111)

Kur'an-ı Kerim akıllarını kullanmayan kimseleri kınar. Böyle kimseleri akılsız ve duyusuz kimseler olarak vasfeder. Çünkü onlar işitip, gördüklerinden etkilenerek doğru seçimler yapamazlar. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur: "Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları olsun? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir." (Hac Suresi; 46)

Kur'an-ı Kerim akıl ile düşünce arasına giren engeller konusunda insanı uyarmaktadır. Sadece akıllarımızı, duyularımızı kullanıp saygı duymaya teşvik etmemiş, aklın işlevini etkisiz hale getirecek olan konular hakkında uyarılarda bulunmuştur. Çünkü insan doğası gereği hayır ve şer güdüsü arasında gelip gitmektedir. Bu gerçek onun aldığı kararların kimi zaman isteyerek, korkarak ya da yanılarak hatalı yahut yanlış olmasına sebep olabilir.

Kur'an-ı Kerim'e Göre Doğru Düşünmenin Önünde Yer Alan Engeller

■ **Taklit:** Olumsuz düşünce gelenekleri ve miras olarak geçen ahlak ve inanış prensipleri düşünce ve tefekkür üzerinde oldukça önemli bir etkiye sahiptir. Bir kimsenin hak ve doğru olanı kabul etmesini ve batıl olanı da terk etmesini zor bir hale sokar. İnsan sahip olduğu ve dünyaya geldiğinde çevresinde bulunduğu inanışların tek doğru olduğuna inanır ve düşünme mekanizmasını tamamen rafa kaldırıp hakkı inkâr eder. Kur'an-ı Kerim bizlere: "Kimi insanların kendilerine hakka uyup tabi olun denildiğinde cevap olarak, bizler atalarımızı böyle bulduk." diyerek cevap verdiklerini aktarmaktadır. Kur'an-ı Kerim bu durumda olan kişilerin sahip oldukları inanışlara sadece babalarından geldiği için sahip çıktıklarını ve aslında bu inanışların ne akla ne irfana ve ne de doğru olan hidayete dayandığını ifade eder. "Onlara (müşriklere): Allah'ın indirdiğine uyun, denildiği zaman onlar; hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız, dediler. Ya ataları bir şey anlamamış, doğruyu da bulamamış idiysele?" (Bakara Suresi; 170)

■ **İnat ve kibir:** Kimi zaman akıl doğru olanı ortaya koyabilecek yeteneğe sahiptir. Ancak zaman zaman doğruyu kabul etmesi ile kendi arasına çıkarlarını korumak, haset ya da doğrunun geldiği kaynağı küçümsemek gibi nedenler girer ve onu kabul etmesine engel olur. Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de kimi insanların hak olanı kalpleriyle bilmelerine rağmen açıkça inkâr ettiklerini ve bu inkâr edişin sebebinin ise kibir ve zulüm olduğunu ifade eder: "Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklenme dolayısıyla bunları inkâr ettiler." (Neml Suresi; 14).

■ **Dünya lezzetlerine dalıp, oyalanmak:** Kimi zaman akıl doğru olanı bildiği halde dünya lezzetlerine daldığı için onu kabul edecek cesarete sahip olamaz. Kur'an-ı Kerim kendisine ilim ve irfan verilen ve hakkı kabul edip hayatında uygulaması gereken ancak hevasına uyarak ilme sırtını dönüp dünya çıkarlarını düşünen kimseyi bizlere örnek vermektedir. Bu kimsenin içinde bulunduğu dünya lezzetleri, kendisine doğru karar alması konusunda engel olmaktadır. (A'râf Suresi; 175-176).

Kur'an-ı Kerim ön koşulsuz şartlar ve sınırlandırılmış ön yargılardan soyutlanarak insanı her alanda aklını kulanmaya, yaratılanlara, kâinata ve kendine bakarak düşünüp, ibret almaya davet eder.

Soru sormak ve düşünmekten ancak içinde bunlarla ilgili farklı düşünceler taşıyan kimseler endişe duyarlar. Din, insanı yaratan ve onu aklî yeteneklerle donatan Yüce Allah katından gelmiştir. Kesinlikle insanlara din olarak gönderilen kurallar ile Yüce Allah'ın yaratmış olduğu şeyler çelişmez. Bu gerçek önümüzde apaçık duruyorken neden soru sormak ve aklımızı kullanmaktan korkarız?

“Bilesiniz ki yaratmak da emretmek de O’na mahsustur. Âlemlerin Rabbi Allah ne yücedir!” (A'râf Suresi; 54).

“

Müslümanlar Yüce Allah'ın yaratması ile tüm insanlara göndermiş olduğu dinin arasında bir çelişki olmadığına inanırlar. Öyleyse sorgulamak ve akletmenin ne zararı olabilir ki?

İslâm

Dini Barış

Dinidir

Medya

Medya ve diğer yayın organlarında sürekli tekrarlanıp söylenenlerin aksine barış kavramının İslâm dininde olağanüstü bir yere sahip olduğu ifade edildiğinde bazı insanlar şaşkınlıklarını gizleyememektedirler. Müslümanlar selam/barış kelimesini sürekli söyleyip, tekrarlarlar ve her gün manasını düşünme fırsatı bulurlar.

E Es-SelamYüce Allah'ın isimlerinden birisidir. Ahiretteki Cennet yurduna Daru's-Selam denilmektedir. Müslümanlar birbirlerine selam vererek merhabalaşırlar ve namazlarını sağa ve sola selam vererek bitirirler. Zaten İslâm dini anlam olarak selam/barış ve huzur manalarını ifade eder.

İslâm dini barışa davet eder. Hayvanların

en küçük ve savunmasız olanına dahi saygı duyulmasına teşvik eder. Allah Rasûlü Muhammed (s.a.v) şöyle buyurmuştur: "Bir kadın, eve hapsettiği bir kedi yüzünden Cehennem'e gitti. Kediye hapsederek yiyecek vermemiş, yeryüzünün haşerâtından yemeye de salmamıştı." (Müslim. Hadis no; 2242).

Ayrıca köpeğe su veren fahişe bir kadının bu davranışından dolayı Cennet'e girdiğini haber vermiştir. (Buharî. Hadis no; 3280)

İslam, dini inanç ve düşüncelerimizde her ne kadar farklı olsak da insanların haklarına saygı duymamız konusunda en muhteşem

örnek, kural ve emirler ortaya koymuştur. Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) Müslüman olmayan bir kimseye eziyet veren yahut gücü ve tahammülü üzerinde iş yükleyen kimseye karşı kıyamet gününde davacı olacağını haber vererek tehdit etmiştir. (Ebu Davûd. Hadis no: 3052)

Muhammed (s.a.v) Müslüman olmayan bir kimseye eziyet verip, zulmeden, gücünün üzerinde ona yük yükleyen kimsenin kıyamet gününde kendisinin bizzat davalısı olacağını haber vermiştir.

Evet, İslâm dini başkalarıyla barış içinde yaşamaya davet eder. Ancak üzerinde kuvvetle vurgu yapılan barış, her hak sahibine hakkını tam olarak veren adil ve hak olan barıştır. Böylece zalimin zulmüne engel olur, gasp edip el koyan kimseyi bu davranışından alıkoyar. Kastedilen bu barış, eve girip hırsızlık yapan hırsız çaldığı eşyaların sahibi yapıp, ev sahibini de az bir parayla razı etmek değildir.

Sınırsız terimler, basın yayın kampanyaları birçok insanın kendi görüş ve aktardığı bilgileri kabul ettirebilmek için bir pazarlama aracıdır.

Her bir görüntünün birçok yönü, her bir hikâyenin de birçok rivayeti vardır. Çok az sayıda insan gerçekleri araştırma meşakkatine katlanır ve medya aracılığı ile yapılan propagandaları kaynaklarına dönerek araştırıp objektif ve dengeli bir şekilde konuyla ilgili hüküm verir.

Düşünülmesi Gereken Bazı Gerçekler...

Çok az insan gerçekleri araştırma gayreti gösterir. Basın yoluyla ortaya atılan gerçek dışı iddiaları kaynaklarına dönerek araştırıp objektif olarak değerlendirme yapabilir.

LAUNCHING

CURIOUSITY

CLICK HERE

Bugün Yeryüzünde En Hızlı Yayılan Din İslâm'dır:

Din araştırmaları merkezi PEW'in (pewresearch.org) yaptığı araştırmalara göre İslâm dini günümüzde Amerika, Avrupa, Afrika ve Asya'da son derece hızlı bir şekilde yayılmaktadır.

İmkânların kıt, Müslümanların zayıf olması, ulusal medya kuruluşlarının gerçek dışı bilgiler verip, İslâm dini ile hiçbir bağlantısı olmayan örnekler sunarak kötü göstermek için gayret sarfetmesine rağmen bu yayılma hızla devam etmektedir. Burada sorulması gereken soru şudur; insanlar bu dini zorla mı yoksa kendi hür iradeleri ve ulaştıkları kanaatleri sonucunda mı kabul etmektedirler?

Araştırma yapan birçok kimse şu gerçeği görmektedir: Müslümanların diğer insanların haklarına, seçim ve kültürlerine karşı duydukları saygı birçok insanı etkilemiş ve bu dini kabul etmelerine sebep olmuştur. Bütün bu olumlu davranışlar Müslümanların öylesine uyguladıkları bir iyilik olmayıp, bilakis Kur'an-ı Kerim'de vurgulanan ve emredilen emirlerin bir tezahürüdür. "Dinde zorlama yoktur; artık hidayetle dalalet birbirinden iyice ayrılmıştır. Tağutu inkâr edip Allah'a iman eden kimse, böylece kopmak bilmeyen sağlam bir kulpa sarılmıştır. Allah şüphesiz işitendir, bilendir." (Bakara Suresi; 256).

Bütün İnsanlar Müslüman Olmak Zorunda mı?

Birçok kere insan kendi görüşünü dikte etmek ve kendi çıkarlarını gerçekleştirebilmek için güç ve kuvvet kullanmıştır. Tarih birçok din ve mezhep bağlılarına ait bu türden örneklerle doludur.

Tarih, göçmen ve coğrafi keşif yapan sömürgecilerin yeni dünya adı verilen topraklara ulaştıklarında yerli halka uygulanan soykırım ve etnik temizlik uygulamalarına şahit olmuştur. İspanyol rahip Bartolome de Las Casas şahit olduğu bu soykırım hakkında şöyle demiştir: “Onlar yerli halka insan gözüyle bakmıyordu. Bilakis insanlara en aşağılık hayvanlar gibi davranıyorlardı.”

A Brief Account of the Destruction of the Indies by Bartolome de las Casas (Jan 1-2009)

Müslümanlar'ın Fethettiği Ülkelerde İnsanlara Nasıl Davranıldı?

Müslümanlar Endülüs'te Sekiz Yüz yıl Hüküm Sürdüler

Müslümanlar Endülüs'te (İspanya) 781 yıl hüküm sürdüler. 711 yılında başlayan bu hüküm 1492 yılında sona erdi. Medeniyetin merkezi olan bu coğrafyada hiç bir Hristiyan'dan zorla Müslüman olması istenmedi. Hakları muhafaza edildi, ticaretleri gelişti ve konumları korundu. Müslümanların buraları fethetmesinden önce Yahudiler'e uygulanan büyük bir zulüm vardı. Bu zulmü Müslümanlar ortadan kaldırdılar. Tarih bununla ilgili birçok gerçeği içermektedir.

İsabella Fernandez İspanya'da Müslümanlara karşı galip gelince tüm dinî yerleri, ibadethane ve camileri yasaklamıştır. Kurduğu mahkemeler aracılığıyla Müslüman olmaya gizli olarak devam edenleri tespit ettirerek cezalandırmıştır.

Müslümanlar ülkelerinden çıkmaya zorlanmıştır. Burada önemli olan diğer bir nokta ise Müslümanlara ülkelerini terketmeye zorlayan kimseler Yahudi topluluklarını da zorlayarak yurtlarından etmişlerdir. Göçe zorlanan Yahudiler de Müslümanlarla birlikte diğer İslâm ülkelerine giderek kendileri için güvenli bir sığınak ve değerli bir hayat bulmuşlardır.

**Müslümanlar
Mısır'da 1400
yıldan fazla
hüküm sürdüler ve orada
bulunan Kıpti halkın haklarını
günümüze kadar korudular.**

Müslümanlar Mısır'da hükmetmeye sahâbîlerden Amr b. el-Âs'ın bu toprakları fethetmesiyle, İslâm dininin ilk dönemlerinde başlar. Onlar, diğer din mensuplarının din ve kutsallarını korumakla yetinmeyip Romalılar'ın kendi dindaşlarına mezhep farklılıklarından dolayı uyguladığı zulüm ve haksızlıkları da ortadan kaldırmışlardır. O tarihten günümüze dek Kıbtîler din ve ibadet hürriyetine sahiptirler. Mısır'da günümüzde beş milyonun üzerinde Kıbtî yaşamını sürdürmektedir.

Müslümanlar Hindistan'ın %80'ı Müslüman olmamasına rağmen bin yıl gibi uzun bir süre bu coğrafyada hüküm sürdüler.

Müslümanlar Hint yarımadasında bin yıl gibi uzun bir süre hüküm sürdüler ve yaşayan tüm din mensuplarının haklarını koruyup, yaptıkları ibadetlere müdahale etmediler. Mazlum ve ezilmekte olan din mensuplarını himaye altına aldılar. Bütün tarih bilimcileri hep bir ağızdan İslâm dininin bu adada güç kullanarak yayılmadığını ve hiçbir kimsenin buna zorlanmadığını ifade etmektedir.

275

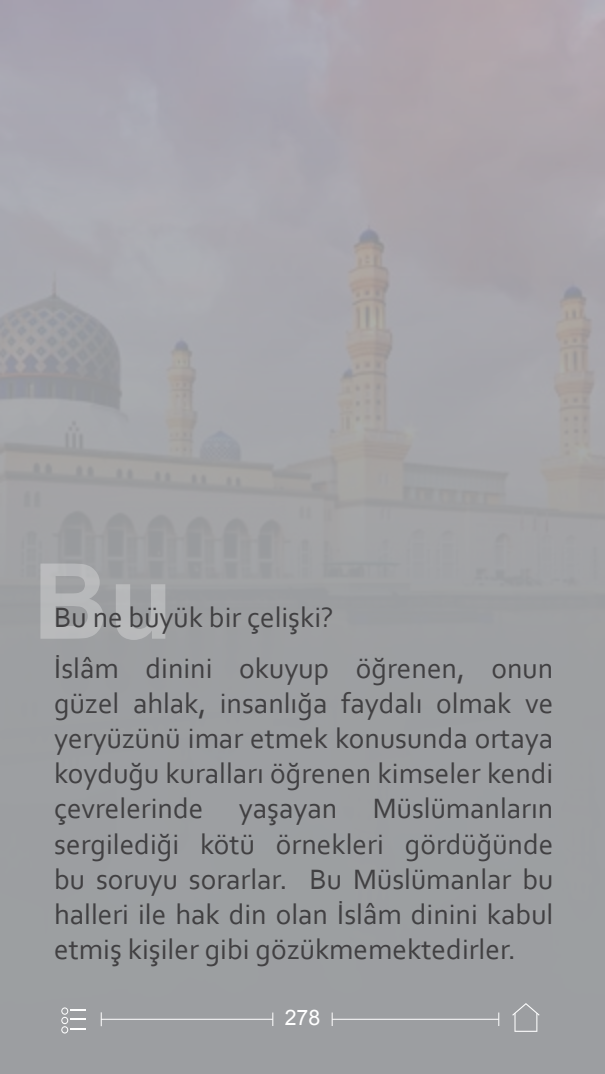
**Savaş
yapılmadan
İslâm dinini
kabul eden
en büyük
Müslüman Ülke:**

Endonezya, Müslüman nüfusun en çok yaşam sürdüğü bir ülkedir. Ülke nüfusu 250 milyonun üzerindedir. Bu oranın %87'si Müslümandır. Hicrî altıncı yüzyılda oraya ulaşan Müslüman tüccarlar sayesinde İslâm dini bu topraklara girmiştir. Bu coğrafyaya Müslüman orduları gelmemiş ve hiç bir zaman kan dökülmemiştir. Önce Portekiz, ardından Hollanda ve en sonunda İngiliz orduları bu topraklara ulaştığında insan kanı akmaya başlamıştır.

İslâm Dini ve Bugünkü Müslümanların Durumları

Bu

Bu ne büyük bir çelişki?

İslâm dinini okuyup öğrenen, onun güzel ahlak, insanlığa faydalı olmak ve yeryüzünü imar etmek konusunda ortaya koyduğu kuralları öğrenen kimseler kendi çevrelerinde yaşayan Müslümanların sergilediği kötü örnekleri gördüğünde bu soruyu sorarlar. Bu Müslümanlar bu halleri ile hak din olan İslâm dinini kabul etmiş kişiler gibi gözükmemektedirler.

Evet! Bu durum gerçekten çok şaşırtıcıdır. Aşağıda ifade edeceğimiz eksenler çerçevesinde akliselim ile düşünmek gerekir.

- İslâm dinine mensup olduğunu söyleyen yahut Müslüman olarak dünyaya gelen her kimsenin bu dinin emirlerini tam olarak yerine getirdiği söylenemez. İslâm dininin öğretilerinden sapmış birçok yanlışlık ve eksiklikler gözümüze çarpmaktadır. Kimi Müslüman olduğunu söyleyen kişiler sadece İslâm'ın ismini bilmektedirler.
- Şu hakikati asla unutmamalıyız. İnsanlar tarafından yapılan yanlış ve hatalar asla onların din ve mezheplerine yüklenemez. Asla Hitler bütün bu katliamı mensup olduğu dininden dolayı yapmamıştır yahut Hristiyanlık şiddete çağırır denilemez çünkü Hitler de bir Hristiyandı. Ya da dinsizlik insanları öldürmeyi gerektirir denilemez, çünkü Josef Stalin

Şu hakikati asla unutmamalıyız. İnsanlar tarafından yapılan yanlış ve hatalar asla onların din ve mezheplerine yüklenemez.

milyonlarca insanı öldürmüştür gibi çıkarımlar söylenemez. Bu türden iddialar doğruluktan ve objektiflikten son derece uzaktır.

- İslâm dininin doğru şeklini hayata geçiren onlarca güzel örnek bulunmaktadır. İslâm dininin ruhunu temsil eden bu örnekler herkes tarafından muhteşem olarak kabul edilmektedir. Doğuda Hindistan'dan, batıda İspanya'ya kadar tüm dünyada, İslâm dininin ortaya koyduğu bilim ve gelişimin izleri günümüze dek devam etmektedir. Bütün bunlar bugün yaşanan medeniyet için güzel bir örnek olmuştur. Ayrıca gelişim ve kalkınma kervanına katılan birçok ülke içinde bütün bunlar birer örnek olmuştur. Tüm bilim alanlarında bireysel olarak ortaya konulan birçok başarının altında İslâm dininin geçmişte ortaya koyduğu güzel örnekler bulunmaktadır.
- Kötü niyetli bazı doktorlardan dolayı tedavi olmak istemeyen, modern tıbbın ortaya koyduğu gerçekleri kabul etmeyip, reddeden hiçbir kimse yoktur. Bazı kötü okul ve öğretmenlerin var olması sebebiyle hiçbir öğrenci velisi çocuklarını okula göndermezlik etmemektedir. Asıl ölçü bir şeyin içeriğinin doğruluğudur. Yoksa ona bağlı olan kimselerin sergiledikleri kötü örnekler ölçü değildir.

İslâm dini hakkında bazı Müslümanlar yahut din düşmanları tarafından sergilenen kötüleme çabalarına rağmen birçok kişi İslâm dininin ilk günündeki gibi doğru ve pak şekline ulaşabilmektedir. Dünyanın dört bir yanında İslâm dinine her gün yüzlerce insan girmektedir.

“

Bazı kötü okul ve öğretmenlerin var olması sebebiyle hiçbir öğrenci velisi çocuklarını okula göndermemelik etmemektedir.

Yeni Bir Bakış

Kaç defa kendi çıkarların için karar alırken tereddüt yaşadın? Belki de bu tereddüt içinde olduğun için bugün bile kendini kınamaktasın.

İnsanı en değerli kılan şey kendi çıkarları için korkmadan ve tereddüt etmeden özgür bir şekilde karar almasıdır.

Zorluk, sıkıntı ve problemlere karşı sebat etmek övülen bir cesaret örneğidir. Kişinin kendi çıkarları doğrultusunda karar verme cesareti ve doğruyu gördükten sonra hatasını kabul ederek yanlıştan dönmesi çok daha büyük bir cesaret örneğidir. Çünkü bu, insanın kendi nefesine karşı bir cesaret örneğidir. Bir de kişinin kendi gurur ve benliğine karşı alınmış bir galibiyettir. Sonuç olarak kişi kendi iç dünyasında ve karakterinde olumlu etkiler gözlemler.

İslâm dinini kendi doğru kaynaklarından okuyup bazı şeyler öğrenme fırsatı bulabilmiş olabilirsin. Şimdi de okudukların hakkında düşünüp, tefekkür etme vakti gelmiştir.

Okumaların sonucunda bu dinin güzellik ve ihtişamını gözlemlemiş olabilirsin. Önünde İslâm dini hakkında daha fazla araştırma yapman gereken konular olabilir. Daha fazla soru sormak, diyalog kurmak ve araştırma yapmak isteyebilirsin. Şu andan itibaren yeni bir açıdan başka bir görüş ile yaklaşmalısın...

Bu kitabın tamamını okumuş olmanız bizler için son derece değerlidir. Zihninizde bazı soruların ortaya çıkması yahut katılmış olduğunuz ve katılmadığınız görüşleriniz olabilir. Sizlerden görüşünüzü, sorunuzu ve katılmadığınız noktaları dinlemek isteriz. Sizlerden tarafımıza ulaşacak her şeye gereken önem ile cevap vereceğiz hakkında söz verimiz.

LAUNCHING
CURiOSiTY
JUST SCAN IT.!!

THISISLAM.net

Kitap hakkındaki
görüşünü bizimle
paylaş

i n f o @ m o d e r n - g u i d e . c o m